

Fiskets Gang

7/8 UKE 17
1982

Fiskets Gang

Utgitt av Fiskeridirektøren

68. ÅRGANG
Nr. 7/8 - Uke 17 - 1982
Utgis hver 14. dag
ISSN 0015 - 3133

Ansv. redaktør:

Sigbjørn Lomelde
Kontorsjef

Redaksjon:

Vidar Høviskeland
Kari Østervold Toft
Per Inge Hjertaker

Ekspedisjon:

Dagmar Meling
Kari Storli

Fiskets Gangs adresse:

Fiskeridirektoratet
Postboks 185, 5001 Bergen
Telf.: (05) 23 03 00

Trykt i offset
A.s John Grieg

Abonnement kan tegnes ved alle poststeder ved innbetaling av abonnementsbeløpet på postgiro-konto 5 05 28 57, på konto nr. 0616.05.70189 Norges Bank eller direkte i Fiskeridirektoratets kassakontor.

Abonnementsprisen på Fiskets Gang er kr. 100.00 pr. år. Denne pris gjelder også for Danmark, Finland, Island og Sverige. Øvrige utland kr. 125.000 pr. år. Fiskerifagstudenter kr. 60.00.

PRISTARIFF FOR ANNONSER:

Tekstsider:

1/1 kr. 1900 1/4 kr. 600
1/2 kr. 1100 1/6 kr. 450
1/3 kr. 750 1/8 kr. 350

Andre annonsealternativer
etter avtale

VED ETTERTRYKK FRA
FISKETS GANG
MÅ BLADET OPPGIS SOM KILDE
ISSN 0015-3133

INNHold — CONTENTS

Harpunforsøk skal redde norsk hvalfangst Norwegian whalehunting are to be saved by new harpoons Trials are going on these days	219
— VI kan selje all laksen vi får tak i, seier Harald J. Skaar — We will be able to sell a great deal more salmon than to day, says Harald J. Skaar at Florøe Freezingplant	226
Laks heile året i England Salmon the whole year through in England	228
Meir norsk laks, mindre kanadisk More Norwegian salmon, Canadians have lost rather much on the German market	228
Sosiale sider inn i fiskeriforskninga Social aspects in the fisheries research	229
Lodda må ofres Do we have to sacrifice the capelin?	231
Oppløftende resultat av skolest/isgalt-tokt Promising results on grenadier and smoothspined grenadier survey	234
Gunstig sjøtemperatur og gode registreringer Favourable temperature and good registrations when the cod returned to Lofoten this year	236
Beskrivelse av forkulturens flytende anlegg About culturing of bay scallops	237
F.G. oversikt over fisket 12.—24. april 1982 Norwegian fisheries this period	241
Statistikk Statistics	243

Redaksjonen avsluttet 7. mai 1982

Forsidefoto: Kari Østervold Toft. Fra Norsk Akvakultur sitt blåskjellforedlingsanlegg i Torangsvåg.

Harpunforsøk skal redde norsk hvalfangst

Trusselen om amerikanske importrestriksjoner hvis Norge fortsetter å bruke kaldharpun i hvalfangsten, har presset norske myndigheter til å starte forsøk med nye avlivingsmetoder. Veterinær Egil Ole Øen er engasjert av Fiskeridepartementet til harpunforsøk, og arbeider også med nye avlivingsmetoder som blant annet innbefatter bruk av høyhastighetsprosjektil. Fiskets Gang har vært ombord i fangstskuta «Asbjørn Selsbane», som er toktfartøy under forsøkene, for å se nærmere på de forsøkene man mener skal føre fram til metoder som skal redde norsk hvalfangst.

Vi vil i denne artikkelen presentere de harpunforsøkene som drives, samt gi en oversikt over de metodeforandringer som må til for at fangsten skal bli mer effektiv. Bakgrunnen for at amerikanerne kan sette i verk importrestriksjoner er at det er hjemmel for dette i landets grunnlov, dersom land med eksport til USA ikke følger vedtak som blir fattet av Den Internasjonale Hvalfangstkommissjonen. Norge eksporterer hvert år for omlag 300 millioner kroner i fiskeprodukter til USA, og det er denne eksporten som blir skadelidende om det blir gjort alvor av denne trusselen.

Det er også andre faktorer som tilsier en snarlig løsning i kaldharpunspørsmålet, og Norge risikerer ikke bare tap i kroner og øre om vågehvalfangsten her til lands fortsetter i samme spor som tidligere. Dette er nemlig et ømtålig spørsmål som med store oppslag og fete typer kan skade vår internasjonale anseelse, og i andre omgang også føre til betydelig større tap enn det USA's importrestriksjoner vil representere.

I forhold til de tallene det her kan bli snakk om representerer hvalproduktene små verdier. Førstehåndsverdien av omlag 3000 tonn kjøtt og 1100 tonn spekk var i 1980 35,1 millioner kroner.

Viktig for lokalsamfunn

Selv om inntektene av hvalfangsten er beskjedne i forhold til de verdier som står på spill om USA legger importrestriksjoner på norske fiskeprodukter, så representerer fangsten uvurderlige verdier for mange lokalsamfunn.

Av de omlag 90 konsesjonene kommer hele 60 fra Nordland, og det sier seg selv at fangsten dermed har stor betydning for dette fylket, ja hele den nordlige landsdel.

Mange av konsesjonsinnehaverne kommer fra viktige fiskeri- og fangstkommuner som Vestvågøy og Vågan. Hvalfangstens betydning for mange lokalsamfunn er således stor, men allikevel mest betegnende for Skrova.

De nåværende avlivingsmetoder i hvalfangsten er i forskernes søkelys for tiden. Om kort tid kan den tradisjonsrike harpункanonen være ute av bildet i den norske hvalfangsten.

Denne øya i Vågan kommune sender hver sesong 50 av sine 400 innbyggere på fangsthavet. Skrova er også godt representert i andre deler av næringa. Stedet har hele fem mottaksbedrifter som i sesongen sysselsetter 150 personer i hvalkjøttforedling.

50% av det totale fangstkvantum blir landet i Skrova, og hvalkjøttforedling utgjør halvparten av den totale omset-

ningsverdien for fiskebedriftene i dette fiskeværet. I verdi representerer dette omlag 30 millioner kroner.

Katastrofe

Det finnes imidlertid også lokalsamfunn i Sør-Norge som er avhengige av hvalfangst. Fedje i Nordhordland sen-

der fem båter nordover i Barentshavet i sesongen, og ordfører Erling Walderhaug i Fedje kommune sier til Fiskets Gang at inntekten fra denne næringa innebærer et betydelig tilskudd i en slunken kommunekasse.

Flere av skutene er også avhengig av denne fangsten for å kunne drive fiske i det hele tatt, og ordfører Walderhaug sier at det ville være en katastrofe for kommunen om hvalfangsten opphørte.

For hele hvalfangstnæringa kan en nedleggelse bety at 600 fangere blir rammet. Med de 500 som er sysselsatt i foredlingsleddet vil 1100 mennesker bli berørt av et vedtak om at norsk hvalfangst skal opphøre.

Bosettingsstrukturen i mange kystområder ville også bli sterkt berørt om Norge skulle bli tvunget til å følge et vedtak i Den Internasjonale Hvalfangstkommisjonen om fredning av hvalen, eller fordi bruken av kaldharpun blir en så stor belastning for vår eksportindustri, at vi måtte legge ned en tradisjonell næring av den grunn.

Harpunforsøk som redningsplanke

Det er i lys av dette at norske myndigheter nå har innsett alvoret i situasjonen, og har startet et intensivt forskningsprogram på avlivingsmetodene i hvalfangsten. Det er disse som er fredningsforkjempernes store anke-

punkt. Det er nemlig ikke lenger tvil om at vågehvalbestanden tåler langt større beskatning enn dagens kvote på 1790 dyr.

Fiskeridepartementet er ansvarlig for de forsøkene som nå er i gang, og det er veterinær Egil Ole Øen som står for den forskningen som pågår. Øen er spesialist på området med blant annet lang erfaring fra bedøvings- og avlivingsmetoder på storvilt, og etter det Fiskets Gang kunne se er han kommet godt i gang med forsøkene i det våte element.

Forsøkene har nå pågått i over ett år, og under dette toktet hadde Øen rukket å utprøve en av de nye avlivingsmetodene før Fiskets Gang kom ombord i Lødingen.

De to dagene vi var ombord i «Asbjørn Selsbane» viste Vestfjorden seg ikke fra sin mest fruktbare side, men vi kan allikevel her presentere hva forsøkene går ut på, og hva man venter seg av de nye avlivingsmetodene.

Høyhastighetsprosjektil etter harpunering

Basert på den avlivingsstiden som ble tatt av inspektørene under fjorårets fangstsesong, kom man fram til en gjennomsnittlig avlivingsstid på 12 minutter. Dette er etter Øens mening for lang tid, og et av forsøkene har tatt sikte på en effektiv avliving av hvalen umiddelbart etter harpunering.

Forsøksvis monterte man derfor en 20 mm kanon fra forsvaret på fordekket til «Asbjørn Selsbane», og denne ble brukt mot de hvalene man fikk i Vestfjorden like før Fiskets Gang kom ombord.

Raufoss Ammunisjonsfabrikk har laget prosjektil til kanonen, og dette er butt i begge ender. Årsaken er at det skal treffe dyret med størst mulig flate, og forårsake et dødelig sjokk. Det er ikke sprenglegeme i dette prosjektillet, som er beregnet å stoppe snarest mulig etter at det er trengt inn i hvalen. Sjøen har også stoppende effekt på prosjektillet.

Prosjektilets butte ende tjener også som en ekstra sikkerhetsforanstaltning. Med utgangshastighet fra kanonen på 1200 meter i sekundet kunne et vanlig ballistisk formet prosjektil bli svært farlig for andre fartøyer, og samtidig medføre en ikke ønsket gjennomskyting av dyret.

Hensikten med prosjektillet som er viktigst under første del av dette forskningstoktet, er nemlig at det skal stoppe inne i hvalen, og dermed forhåpentligvis ha umiddelbar drepende effekt.

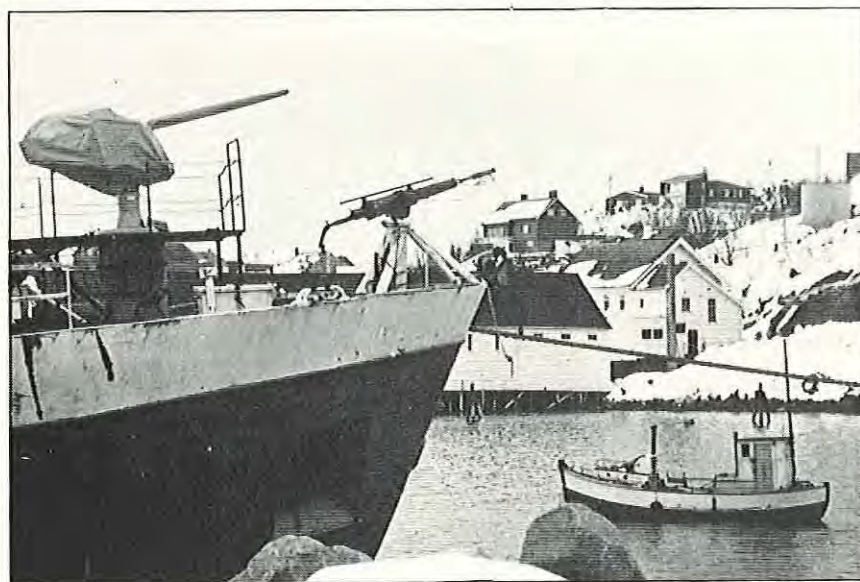
Ikke fornøyd

Som Fiskets Gang har skrevet i en tidligere artikkel er det avsatt 60 hvaler av den norske kvoten på 1790 dyr til de forsøkene Egil Øen driver. Den norske utprøvingen av høyhastighetsprosjektilet er pålagt oss av Hvalfangstkommisjonen, og man hadde håpet å kunne forsøke dette på flest mulig hvaler før Kommisjonens møte ut på sommeren.

Til nå har Øen bare fått prøvd prosjektillet på tre hvaler, og dette er alt for få til å kunne legge fram konklusjon av noen art. Øen sier allikevel til Fiskets Gang at de treffresultatene som foreligger tyder på at prosjektillet ikke holder mål i sin nåværende form.

I et par av tilfellene er det antagelig ødelagt av treff mot sjøen. Sporene i hvalen tyder på dette, og Øen mener at man muligens må se mer på prosjektillets utforming for om mulig å komme fram til et formforbedret og sterkere prosjektil.

– Større utgangshastighet fra kanonen kan også være av betydning i denne forbindelse, sier Øen som legger til at det ennå er mange hvaler som må opp av sjøen før en vet effekten av høyhastighetsprosjektilet.

«Asbjørn Selsbane» var under forsøkene i Vestfjorden utstyrt med en høyhastighetskanon i tillegg til den vanlige harpункanonen. Her ved kai i Lødingen.

Den hvalen «Asbjørn Selsbane» fikk etter at vi var gått fra borde ble forøvrig effektivt avlivet med prosjektilet. Dette treffet var imidlertid så godt at det ville ha drept hvalen uansett. Det må allikevel ifølge Øen skrives på plusskontoen, da avlivingstiden i dette tilfellet var minimal og viste hvor effektivt det kan være å bruke avlivingsmetoder i tillegg til vanlig harpunering.

Nye harpuntyper

Det som har skapt de fete typene i massemedia er at hvalene går for lenge med harpunen i seg, og at dagens metoder er inhumane. Den harpuntypen som har vært brukt i småhvalfangsten de siste årene er en såkalt kaldharpun med spisst hode.

Årsaken til betegnelsen kaldharpun er at det ikke er sprenggranat i harpunspissen. Harpunen går dermed bare gjennom hvalen, og har ingen umiddelbar dødelig effekt hvis den ikke treffer vitale deler. Den spisse harpunen fungerer på mange måter som en nål, og virker bare i én retning.

Egil Øen har blant annet interessert seg for dette ut fra den ideen at en mer butt harpunspiss vil virke i vertikal retning, i tillegg til at den vil gi hvalen et drepende slag også horisontalt. Han har ut fra dette konstruert egne harpuntyper som nå er blitt utprøvd med bra resultat så langt.

Dette er imidlertid fortsatt kaldharpuner, og dermed ingen løsning vis å vis forbudet mot denne harpuntypen som gjelder fra neste sesong av.

Selv om løsningen ikke er like om hjørnet med slike nykonstruksjoner, sier Egil Øen at han ikke vil la noe være uprøvd i forsøkene på å få ned avlivingstiden.

«Asbjørn Selsbane» skal forøvrig bruke de nye harpunene også i selve fangstsesongen, og skipper Alf Hansen skal føre eget skjema for å se på effekten av disse.

– Om dette skjemaet skiller seg ut i positiv retning i forhold til tidligere avlivings skjema fra «Asbjørn Selsbane», samt årets avlivingstid fra de andre fangstskutene, er det klart at dette må tas i betraktning ved vurderin-

gen av utstyret som kan brukes til hvalfangst, sier Egil Øen.

Harpun med kulldioksyd

Som et produkt av kaldharpunstriden innbefatter også forsøkene en harpun med flytende kulldioksyd. Denne harpunen er foreløpig en prototype som ikke er ferdig utviklet hva form angår.

Kulldioksyden ligger i en beholder som tar et par liter av gassen i flytende form under 150 kilos trykk. Dette utgjør omlag 1000 kilo gass som skal lamme og drepe hvalen, forhåpentligvis momentant. Beholderen åpnes ved at to metallpinner som er skrudd inn blir slått av ved treff mot hvalen.

Denne harpunen er forsøkt med

skudd mot havoverflaten uten at metallpinnene gikk av. Om det skulle bli bomskudd, er det dermed fullt mulig å bruke harpunen om igjen uten å etterfylle gass.

Egil Øen sier at mye tyder på at gassen tilnærmet vil virke som en sprenggranat, og således ikke er å regne som kaldharpun.

Problemet med denne harpuntypen er å sikre at den har en stoppmekanisme slik at spissen med gassbeholderen er lenge nok inne i dyret, til at gassen får strømme ut og drepe hvalen. Alternativet her er å konstruere en detoneringsanordning som sikrer at gassen siver ut umiddelbart etter at harpunen har truffet hvalen.

Det er Henriksens Mekaniske Verksted i Tønsberg som har konstruert harpunen. Dette verkstedet har tidlige-

Karene ombord i «Asbjørn Selsbane» var på vakt hele dagen under toktet, men det ble bare tre hvaler på Egil Øen denne gangen.

Egil Øen har konstruert harpuner som er butte i spissen. Her er to av dem med den harpuntutypen som brukes idag til venstre i bildet.

re vært produsent av harpuner til fangstflåten, men har i mange år vært ute av markedet.

Med dette engasjementet ser det ut til at verkstedet er på veg inn igjen, særlig nå som den nåværende produsenten skal slutte med produktet.

Gammel ide blir som ny

- Hva er det så som gjør at kulldioksyd, som de fleste av landets små innbyggere får i seg mengder av 17 mai, kan virke drepende på en hval på bortimot sju tonn?

Ifølge Egil Øen har man prøvd med injeksjoner av luft under høyt trykk på griser. Disse forsøkene har vist at forsøksdyrene dør momentant om injeksjonen blir satt i nærheten av hjertet.

Man vet ikke ennå hva som er årsaken til dette, men har funnet fram til to alternativ. Det første er at dyrene dør av selve sjokket og dets dødelige virkning på hele nervesystemet og hjertet. Den andre muligheten er at dyrene avlives på grunn av at det oppstår blodpropp til hjernen. Uansett årsak har man konstatert dødelig virkning av gassinjeksjoner, og det er den samme virkningen Egil Øen håper på av kulldioksydharpunen.

På spørsmål om denne gassen kan få negativ virkning for kvaliteten på kjøttet, sier Egil Øen at den er så kald at det kan bli noe brent kjøtt og sannsynligvis misfarging rundt harpunhullet. Dette kan imidlertid lett skjæres bort, og denne avlivingsmetoden skulle være fullt forsvarlig angående kjøttkvaliteten, sier Øen.

Noen ny metode er allikevel ikke kulldioksydharpunen. Den ble nemlig presentert i 1930-årene, men kom da aldri til praktisk anvendelse.

Om man lykkes i forsøkene med denne harpuntutypen kan en gammel drøm gå i oppfyllelse, hva gjelder avlivingsmetode. All kritikk mot avlivingsmetoden skulle vel også etterhvert forstumme når det er mulig å vise til minimal avlivingsstid, og kaldharpunen er avskaffet i tråd med vedtaket i Den Internasjonale Hvalfangstkommissjonen.

Elektrisitet er passé

Kulldioksydharpunen er ny selv om ideen er gammel. En av de aktuelle metodene som er gammel både når det gjelder ide og utprøving, er den elektriske harpunen.

Den ble forsøkt allerede så tidlig som i 1880-årene, men har aldri vært regnet for å være en sikker avlivingsmetode.

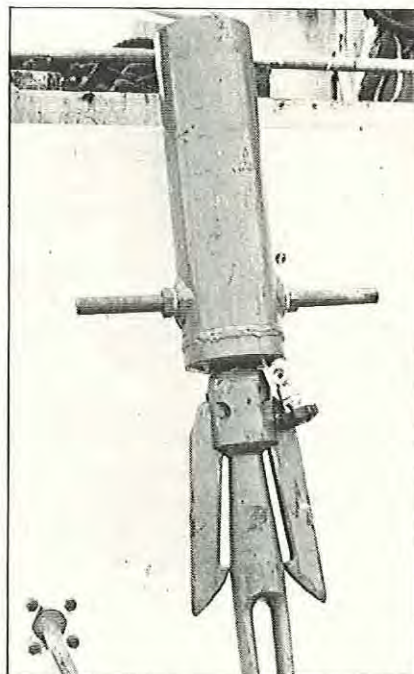
Det har vært utført mye grunnlagsforskning på strømmens virkning i hvalen. Særlig har japanerne vært langt framme på dette området, og har prøvd både med strømførende ledninger fra fangstfartøyet, samt med innebygde generatorer i harpunspissen.

For at denne metoden skal ha noen virkning, må det ikke skje gjennomskyting av hvalen, fordi det er harpunspissen som skal lede strømmen inn i hvalen.

Her er det ikke kommet fram til resultat når det gjelder stoppmekanismer for harpunen, og avliving med elektrisk harpun er derfor regnet som en høyst usikker metode.

Forløperen mellom harpunen og wiren må tåle ganske mye slik at den ikke ryker når hvalen skal dras til båten, eller når hvalen går ut etter treff.

Elektriske ledninger kan ikke tøyes så mye, og resultatet blir at de ryker. Metoden må derfor karakteriseres som ubrukelig, og Egil Øen sier da også at teorien om elektrisitet som avlivingsmetode er forkastet. Det er dermed ikke aktuelt å forske på dette her i landet.

Kulldioksydharpunen kan bli løsningen for norsk hvalfangst. Prototypen kan ta et par liter gass under 150 kilos trykk.

Egil Øen med fremtidens harpunspiss i hånden?

Granatharpun løsenet?

Den siste «varmharpunen» som har vært vurdert i det norske forskning-sprosjektet er sprenggranat-harpunen. Dette er en harpun med sprenglegeme i spissen, og har vært mye brukt under storhvalfangsten.

I den fangsten vi nå driver er hvalene langt mindre. Dette innebærer to hovedproblemer for fangerne. For det første kan mye av hvalkjøttet bli ødelagt om granaten detonerer inne i dyret. Det andre hovedproblemet er også forbundet med størrelsen på vågehvalen. Det tar omlag 1 1/2 tiendels sekund for harpunen å gå gjennom hvalen. Dersom granatharpunen ikke detonerer inne i hvalen virker den bare som en vanlig kaldharpun, og fangerne har de samme avlivingsproblemene som Kommisjonen vil eliminere med forbudet mot denne harpuntypen.

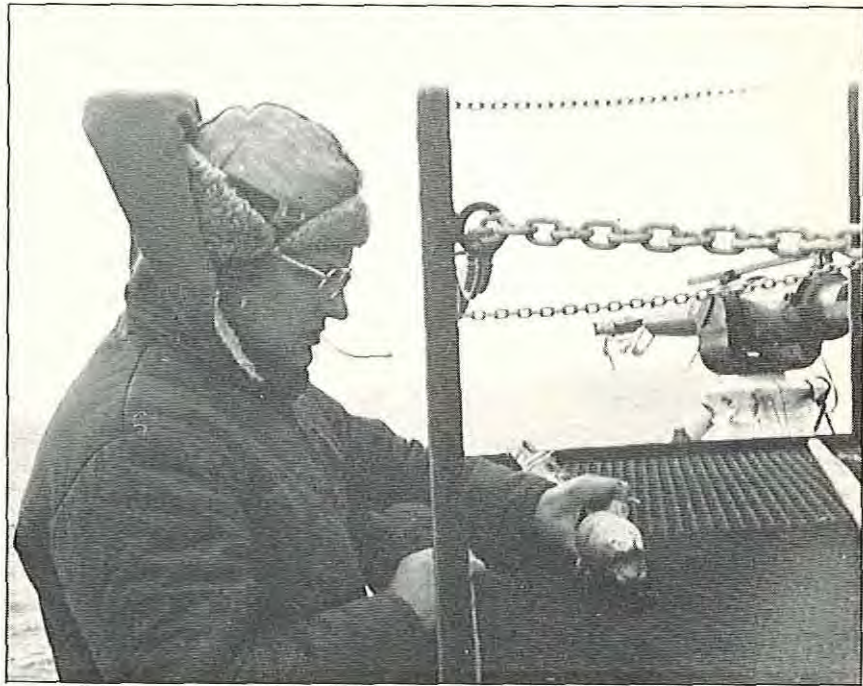
Det har vist seg å være problematisk å konstruere en tenningsmekanisme som forårsaker detonering umiddelbart etter at harpunen har truffet dyret. Idag er det japanerne som driver forsøk med dette, men selv etter flere års forskning har man ikke vært i stand til å komme fram til en tilfredsstillende mekanisme som fungerer under alle forhold.

Egil Øen var i januar på et forskermøte i Geneve sammen med japanske kolleger. De tallene disse kunne legge fram viste store sammenfall med de norske.

Japanerne hevdet at granatharpunen er effektiv om den treffer vitale deler og detonerer, ellers fungerer den bare. Med andre ord: Granatharpunen er akkurat like effektiv som den norske kaldharpunen. Bevis for dette finnes i avlivingstiden og tallenes tale er klar. Det er omlag samme prosenten av hvaler som blir avlivet øyeblikkelig med vanlig kaldharpun som med granatharpun, omtrent 23% i begge tilfellene.

Granaten temmer verneinteressene?

Med slike tall på bordet er det klart at noen og enhver blir skeptisk overfor det koret som forlanger kaldharpunens spiss på et fat. Og Egil Øen formulerer det slik:

– Det ser ut til at det er en selvpøyllende sannhet at sprenggranatharpunen er det eneste saliggjørende. Kravene om dette kommer fra folk som ofte ikke har den ringeste anelse om hva hvalfangst er, og langt mindre har sett en harpun. Etter min oppfatning er det ingenting som tilsier at vi ensidig skal gå over til denne harpuntypen.

Jeg mener å ha kommet godt i gang med forsøk som på sikt kan gi et bedre resultat, men med trusselen om amerikanske importrestriksjoner hengende over hodet kan Norge blir nødt til å bruke sprenggranat-harpunen, selv om den ikke er mer effektiv enn dagens harpun.

Politisk avgjørelse

– Jeg vil ikke faglig gå god for en avgjørelse om å innføre sprenggranatharpunen, sier veterinær Øen. Dette blir i så fall en politisk avgjørelse mot bedre vitende, og er fullstendig uforenlig med mitt arbeid med å forbedre avlivingsmetodene. Forskingen på dette området må ikke fungere som et middel til å tilfredsstille opinionen. Metodene vi tar i bruk må snarere være av en slik art at vi moralsk kan forsvare den fangsten og jakten vi driver, og der målsettingen hele tiden er maksimal effektiv fangst, avslutter Øen.

Dette siste skulle forøvrig være i alles interesse. Fangerne slipper da å bruke så lang tid på hver hval, og kan

fortere ta opp jag på ny. Resultatet er flere hvaler og et bedre økonomisk resultat, noe ingen skulle være misfornøyd med.

Ikke bare harpun

Det er ofte blitt fokusert på harpunen i debatten om hvalfangstens berettigelse. Fangsten er imidlertid avhengig av langt fler faktorer.

Kanonen er ofte blitt glemt i diskusjonen, men er ikke mindre viktig av den grunn. Her har det ofte vært syndet mot kravet om ettersyn og vedlikehold. Egil Øen sier til Fiskets Gang at det ikke sjelden blir bomskudd på grunn av at kanonen for eksempel ikke har stått fast nok. Løse siktemidler er heller ikke den sikreste måten å få hval på, sier Øen, som ellers legger til at arbeidet hans ikke bare er siktet inn på harpunforsøk.

– Jeg anser det for min plikt å se på alle fangstprosedyrer, og finnes det områder der det kan kuttes inn på avlivingstida skal jeg finne dem, sier veterinær Øen.

Skytteren er viktig i fangsten, og det er vel ikke alltid at skyteferdigheten er den beste. Man skal ha lang erfaring for å beherske denne kunsten i all slags vær.

Vurderingen av holdet er en ting som kommer med erfaring, og avlivingstida kan i høyeste grad påvirkes ved at skytterne ikke tar sjanser på å skyte på

for langt hold. Det er alltid mulig å treffe hvalen i et slikt tilfelle, men resultatet er da ofte at treffet er dårlig. Og med dårlig treff følger lang avlivingsstid.

Stadig bedre utstyr og effektive avlivingsmetoder innbefatter dermed også den menneskelige faktor, og Egil Øen håper at fangerne kjenner sin besøkelsestid og gjør sitt til at ankepunktene mot hvalfangsten kan elimineres.

Drøm blir realitet?

Forslagene til løsning på kaldharpunspørsmålet er mange, og selv om de kan virke noe uortodokse har Egil Øen ideer som kan løse hvalfangstflokken en gang for alle.

Drømmen som kan bli realitet er en dobbeltløpet kanon med et løp for harpunen og det andre for et høyhastighetsprosjekttil. Om de to skuddene går av samtidig får hvalen først et dødelig sjokk, for deretter å bli harpunert.

Harpunen kan her tenkes å inneholde kulldioksyd, og er dermed ikke kaldharpun.

Selv om den konkrete utformingen av denne kanonen ikke vil foreligge på lang tid ennå er det hvertfall en ide som kan virke svært besnærende.

Det som i første omgang er realistisk nok er kulldioksydharpunen.

Andre harpuntyper og stadig bedre kontroll med utstyret ombord i fangstfartøyene må også til om avlivingsstiden skal gå ned. I denne forbindelse mener Øen at inspektørene er en viktig brikke, og det er på trappene med bedre opplæring av disse slik at de har bedre forutsetninger til å gjøre jobben sin tilfredsstillende.

Forsøkene er mange, ideene ennå flere. Om det er nok til å redde den norske hvalfangsten vet ingen. Løsningen kan bli å kvitte seg med problemet gjennom å starte bruken av sprenggranat-harpunen. Dette vil etter de tallene som foreligger ikke være noen god løsning. Den kan imidlertid bli politisk nødvendig for å redde de siste restene av en stor norsk næring.

Fra løver til hval

Egil Ole Øen har fått ansvaret for den første seriøse forskningen på fangstmetoder, som er foretatt i Norge. I alle år har man i hvalfangsten basert seg på metoder med historisk sus, og det er først i den senere tid at det er satt spørsmålstegn ved disse.

Er fangstmetoder fra det forrige århundre like akseptable i 1982? Flere og flere land mener nei, og hvalfangstnasjonene er blitt presset til å se nærmere på de eksisterende metodene.

Veterinær Øen har bare hatt ett år på seg til å studere norsk fangsteknikk, men ser allerede ut til å ha kommet et stykke på veg. Bak den framgangen som kan registreres etter såvidt kort tid ligger ideer, og som Fiskets Gang ved selvsyn har vært vitne til, realistiske ideer.

Jakterfaring

Øen kommer fra Nes i Hallingdal, men en bakgrunn i innlandet ser ikke ut til å være noen negativ faktor i dette tilfellet. Litt av årsaken til dette er vel at han har lang erfaring fra jaktproblematikk, og spesielt har Øen arbeidet med bedøving av ville dyr.

Befatning med dette fikk han i København. Denne byen har som kjent en dyrehage, og her har hval-

fangstforsker Øen arbeidet som hospitant. Erfaring med løver ser dermed ut til å komme godt med i forskningen på nye metoder i norsk hvalfangst.

Overgangen fra løvens hule til hvalens buk ser dermed ut til å ha gått relativt smertefritt.

Trenger ro

Øen er ansatt på prosjektbasis av Fiskeridepartementet.

Hans egentlige arbeidsplass er Veterinærhøyskolen i Oslo, hvor han har vært amanuensis siden 1972. I tillegg til dette hadde han privat praksis på hjemstedet Drøbak, men denne er nå ofret til fordel for hvalen. Gjennom praksis på Bømlo i Hordaland kom han i kontakt med havet, en kontakt som i høyeste grad holdes vedlike i disse dager.

Skal så veterinæren fra det norske innlandet være en reddende engel for norsk hvalfangst?

Egil Øen svarer slik: Det er selvfølgelig begrenset hva man kan få til etter bare ett års forskning. Jeg trenger derfor framfor alt tid og ro, for å komme fram til metoder som er bedre enn dagens.

Ideene er imidlertid der, og jeg har god tro på at det skal lykkes å finne fram til metoder som kan gi hvalfangsten nytt liv.

Må Egil Øen ha kontakt med høyere makter for å redde norsk hvalfangst, eller klarer veterinæren fra innlandet å løse flokene på egen hånd?

Lodda må ofres

– Det er ikke umulig at loddefisket burde beskjæres ytterligere, og loddebestanden i større grad brukes til torskefor.

Dette står å lese i et notat som er utgitt av Rögnavalður Hannesson ved Institutt for Økonomi på Universitetet i Bergen.

Området dette notat tar for seg er Barentshavet hvor lodde- og torskefisket er de viktigste. Begge fiskeslag er blitt utforsket for å finne den størst mulig forsvarlige beskatning. Selv om det for eksempel er klart at lodde er den viktigste matressursen for torsken og at disse to fiskeriene er svært avhengig av hverandre, har det ifølge notatet vært forsket på lodde og torsk som om de ikke hadde noe med hverandre å gjøre.

Hovedmålsettingen med notatet var derfor å se disse to fiskeslagene i sammenheng, og få et økonomisk mål på den biologiske sammenhengen mellom torsk og lodde. Det sies imidlertid klart ifra at notatet ikke er ment som annet enn en bakgrunn for flere og mer detaljerte modeller i denne sammenhengen.

Den litteraturen som er bakgrunn for de hypotesene som kommer fram i notatet er for det meste sovjetisk. Tall som sovjetiske forskere har publisert, tyder på at det er en sammenheng

mellom aldersspesifikk vekt av torsk og størrelsen av loddebestanden i det sørlige Barentshavet.

Ut fra dette er det satt opp to arbeidshypoteser som representerer de motsatte ekstremiteter. Den ene kan rettferdiggjøre det overfiske av torsk som har funnet sted de siste årene. Det er nemlig slik at man fisker maksimalt på torskebestanden for at lodda skal gis best mulig vekstvilkår.

Den andre ekstremiteten er at det blir forbud mot å fiske lodde slik at torsken får et ubegrenset tilbud på mat.

Rögnavalður Hannesson har så gått videre med å lansere en modell for to arter, der det blant annet opereres med priser som er oppnådd på lodde og torsk de siste årene.

Gjennom modellen får man så en indikasjon på hvordan den ønskelige beskatningen blir påvirket når det tas hensyn til sammenhengen mellom bestandene.

Konklusjonen som trekkes i notatet går ut på at det ut fra de råfiskpriser som idag er på torsk og lodde, ikke er aktuelt å beskatte torsken for å kunne fiske mer lodde. Det er snarere det motsatte som er å foretrekke. En ønskelig oppbygging av torskebestanden synes imidlertid å måtte føre til en sterkere reduksjon av loddebestanden. Dette vil igjen føre til en begrensning i

Rögnavalður Hannesson.

loddefisket til mindre enn halvparten av hva som har vært gjennomsnitt de siste årene.

Konklusjonen av denne undersøkelsen på hvilke økonomiske fordeler man vil ha av de to oppsatte muligheter, er med andre ord klar. Er det torsk vi ønsker må loddefisket ofres, ifølge Rögnavalður Hannesson ved Universitetet i Bergen.

Ny ICES statistikar

Vadim Nikolaev er slutta i ICES etter 6 år. Før han kom til ICES var Nikolaev leiar for avdelingen som arbeide med økonomien i utanlandske fiskeri ved Institutt for Fiskeriøkonomi og Informasjon i Moskva. No dreg han attende til heimlandet for å ta til i ny stilling der. Han er doktor i økonomi frå 1975.

Kjartan Høydal har teke over stillinga som statistikar etter Nikolaev. Høydal kjem frå stillinga som leiar for fiskeristatistikkontoret på Færøyan. Han har vore medlem av forskjellige ICES-arbeidsgrupper og leiar for bunnfiskkomitèen. I 1980 vart han vald til leiar for ACFM (Advisory Committee on Fishery Management).

Kystvakten har utnevnt ei arbeidsgruppe på tre personer som skal utarbeide forslag til kursopplegg for utdanning av fiskeriinspektører i Kystvakten.

Med i gruppa er orlogskapteinene Geirulv Gullberg og Kjell Kollstrøm og kapteinløytnant Hans Fagerli.

Utdanning av fiskeriinspektører

Årsmøte i Romsdal Havprodukter A/S

Romsdal Havprodukter A/S skal holde generalforsamling i Molde 19. mai. Forsamlingen skal mellom annet ta stilling til et forslag fra styret om utvidelse av aksjekapitalen

Av styrets årsberetning går det fram at konsumavdelingen i 1981 gav et underskudd på 326.000 og at fiske-melavdelingen gikk med et overskudd

på omlag 724.000 i 1981. Det første hele driftsår ved den nye fiskemelfabrikken har vist at denne fungerer tilfredsstillende, og at den særlig i siste halvår gav gode driftsresultater.

Ved regnskapsårets slutt hadde Romsdal Havprodukter A/S tilsammen 50 ansatte, 25 kvinner og 25 menn.

Det er sprett i eksportsida:

– Vi kan selje all laksen vi får tak i, seier Harald J. Skaar.

– For ein gongs skuld kan vi i fiskerinæringa planleggje aktivitetane våre, og vi må ta vel vare på dei tilhøva vi har no. Slik karakteriserer Harald J. Skaar ved Florø Fryseri situasjonen for eksport av laks.

Florø Fryseri har i seinare tid gått ut med ein annonsekampanje der dei lover å

omsette så mykje laks som dei får tilført, uansett kor stor produksjonsauka blir i 1983 og 1984.

Dei går til felts mot argumenta om overproduksjon av laks i Noreg, og meiner å kunne omsette fisken til høg pris uansett om kvantumet aukar.

Harald J. Skaar fortel at Skaarfisk har auka eksportvolumet sitt kvart av dei siste tre åra, og dei meiner no sjølv at dei har eit solid fotfeste på den europeiske marknaden. Det er med dette utgangspunktet dei går ut og innbyr oppdrettarane til eksportsamarbeid. Dei tilbyr faste kontraktar om kjøp av fisk, uansett kor stor produksjonen måtte bli.

For lite laks idag

Sjølv har dei ingen faste avtaler på marknaden som grunnlag for sitt tilbod. Dei støtter seg til ei (etter eiga meining) vel fundert vurdering av marknadstilhøva.

– I dag har vi for lite laks til å dekke etterspurnaden kvar veke. Vi hentar laks på heile kyststrekkinga frå Sandnes til Finnmark, men greier likevel ikkje å få fatt i nok, fortel Skaar.

Det var meininga å konsentrere innkjøpet først og fremst i eige distrikt, men kapasiteten på oppdrettsanlegga her vart snart for liten. No har dei egne brønnbåtar til å frakte fisken frå dei mest fjerntliggjande plassane, noko fisken ikkje har teke skade av.

Kontinuiteten gir fordelar

Oppdrettslaksen representerer kontinuitet og stabile tilførsler, noko villaksen ikkje kan hamle opp med. Og desse «pre-a» gjer at oppdrettslaksen totalt sett oppnår høgre pris enn villaksen. Mellom anna er dette ei stor føremon for røykeri som produserer laks. Dei kan vere sikker på å få laks i

rett storleik til rett tid – og ikkje minst i super kvalitet (ifølgje eksportørane).

Skaar trur ikkje at ei auke i kvantumet slik det har vore antyda – produksjon på 25 000 tonn i 1984 – vil føre til nokon monaleg reduksjon i prisen på laksen. Han reknar med at med jamn tilgang på laks til marknaden vil prisen halde seg der den er i dag.

– Men om vi tilfører marknaden store kvanta i periodar, vil sjølvsgat det føre til eit utilbørleg sterkt press på prisen, sler han fast.

Framleis sesongslaktning

Den sesongslaktninga vi ikkje heilt har fått bukt med kan vera ein årsak til slikt press. Ei anna årsak kan vere at det vert skapt uro i marknaden med ujamne tilførsler fordi andre marknader betaler betre i periodar. Til dømes vil ein kunne få dette dersom eksportørane

konsenterer seg om USA i vinterhalvåret, og alle skal attende til den europeiske marknaden når Stillehavslaksen gjer sitt inntog på marknaden i slutten av mai. I sesongen for Stillehavslaksen oppnår ein nemleg ikkje den same høge prisen på norsk oppdrettslaks på den amerikanske marknaden som elles i året. Marknaden har sjølvsgat heller ikkje same avtakskapasiteten som utanfor sesongen.

Nye marknader

Men Skaar seier ikkje med dette at ein ikkje skal arbeide seg inn på nye marknader. Han strekar under at det ligg mange unyttige marknader for norsk oppdrettslaks, men han trur ikkje det tener oppdrettsnæringa å kaste seg over nye marknader som betaler eit par kroner meir for kiloet og gløyme dei tradisjonelle marknadane. Sjølv held

Harald J. Skaar sel laks så det susar.

Frå Skaarfisk si salsavdeling i Florø.

dei i Skaarfisk på å innarbeide seg på marknader mellom anna i Midt-Austen og i det Fjerne Austen.

Harald Skaar meiner det er mykje ugjort for norsk oppdrettslaks. Her kan gjerast ein innsats både når det gjeld presentasjon, informasjon, marknadsføring og PR.

– Vi må gå ut og marknadsføre oss. Då vil salet av norsk oppdrettslaks gå som smurt. Men vi får sjølvstekt ikkje selt noko dersom vi set oss på gjerdet og ventar på at kjøparane skal kome til oss, seier han.

Ved Skaarfisk i Florø tek dei opp frå 25 til 50 tonn laks i veka. Og i år kan dei omsette 2 000 tonn, men meiner at kapasiteten er større dersom det hadde vore meir fisk å selje.

Samarbeid

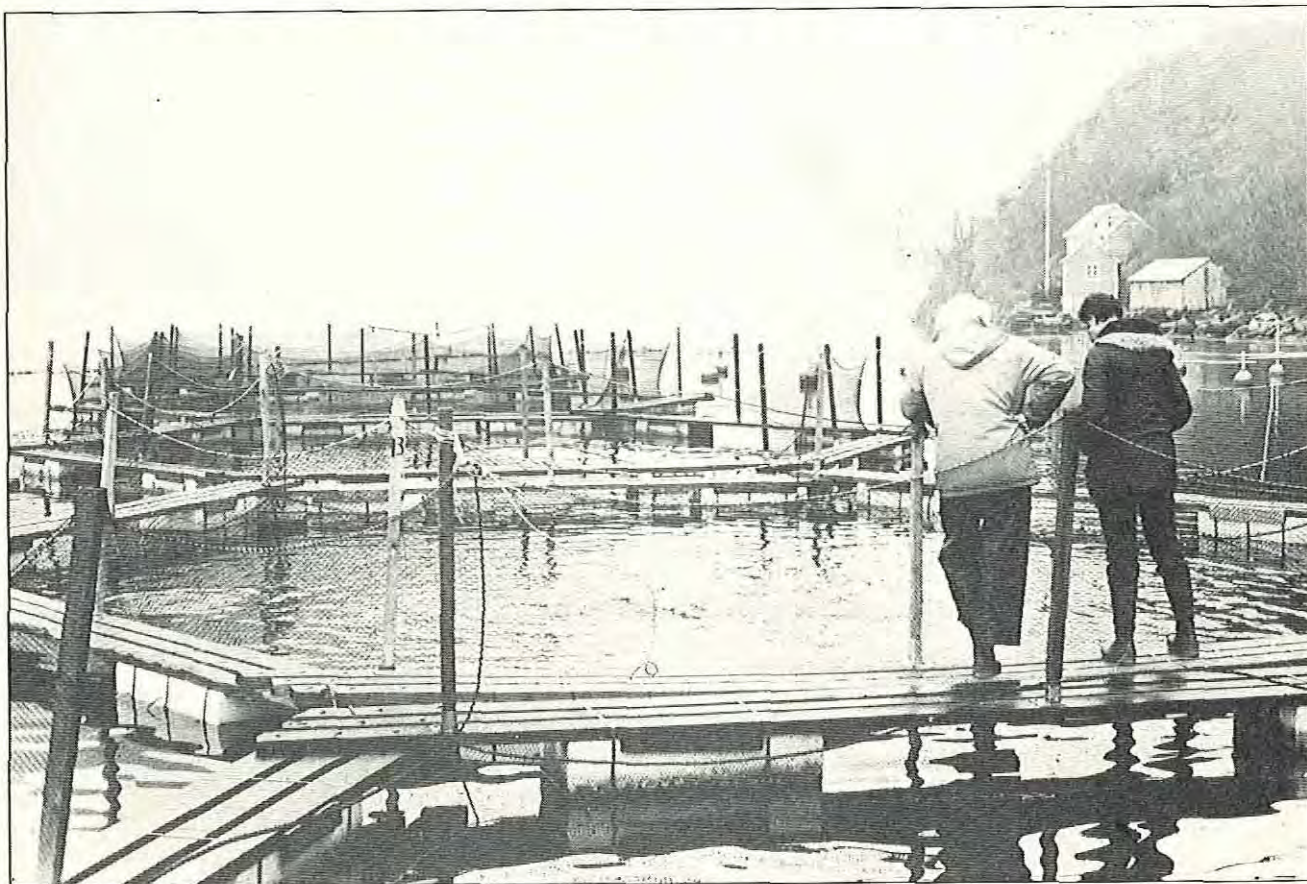
Ein føresetnad for å få til eit godt resultat av eksporten, er at det er eit utstrekkt samarbeid mellom eksportør, produsent og kjøpar. Er dette samarbeidet i orden, og kunden kan tene pengar på å selje laksen – er ein garantert suksess, meiner Skaar.

Og suksess har i all høve Skaar hatt med annonsekampanjen sin. Responsten frå oppdrettarane har vore langt større enn venta, og dei diskuterer no samarbeid på uformelt grunnlag. Det skal utarbeidast framlegg til avtaler og truleg kjem samarbeidet til å vere i full gong når vi går inn i 1983.

Trass i at ein her har fått høve til å planleggje, er det svært viktig ikkje å

miste fleksibiliteten strekar Harald J. Skaar under. – Held vi på den og kundane våre veit at dei kan stole på tilførsel frå oss når dei har bruk for det, ser eg lyst på framtida, seier den unge Skaar som har sine røter i Måløy. Og som lever opp til ordtaket om at Måløyværingane alltid tener pengar og ser optimistisk på framtida.

Laks heile året i England

Etterspørselen etter norsk oppdrettslaks er god i England for tida, fortel fiskeriråd Semund Remøy. Men det er svært viktig at det er kontinuitet over leveringane, strekar han under.

Til no har det i periodar vore for lite laks til å støtte etterspurnaden på den britiske marknaden, noko fiskeriråden meiner skuldast liten vilje å slakte når marknaden treng tilførsler frå oppdrettarane si side. Oppdrettarane meiner dei har meir att for å slakte når laksen har vakse meir og dei kan oppnå betre

pris for han. Men det er ingen problem med å få avsetnad på laks mellom 1,5 og 2 kg, sjølv sagt til lågare pris.

Remøy fortel at svært mange hotell og restaurantar har teke laks inn på menyen på heilårsbasis. Dette har ført til at laks er i ferd med å bli ei vare som er like omsetteleg heile året, og for å oppnå marknads maksimering må det tilførsler av laks til heile året.

Britane et og meir røykelaks, og den vinn stadig innpass i nye supermarknader. Her vert han presentert ferdig

oppskåren i vakuumpakning, og omsetnaden er stor.

Men framleis finns det engelskmenn som føretrekkjer villaks i sesongen, og det vil sjølv sagt føre til mindre omsetnad i den tida. Jamnt over ser det imidlertid lyst ut for norsk laks også på marknaden i England, seier Remøy.

Laks frå norske oppdrett ser ut til å få stadig større del av marknaden både i England og Tyskland.

Meir norsk laks, mindre kanadisk

– Nett no har vi ein viss knapphet på laks her i Tyskland, fortel fiskeriattaché Kjell Breivik frå Hamburg. Forklaringa er alle helgedagane i mai, påske, pinse og ikkje minst konfirmasjon. Breivik hadde ønskt seg meir norsk laks til Tyskland denne månaden, mellom anna fordi det etter alle solemerker vil verta ein sterk reduksjon i omsetnaden frå juni og framover mot hausten. Då tek nemleg ferien til og det fører tradisjonelt til lågare forbruk. Det er heller ingen grunn til å rekne med at prisen skal gå opp når sommaren nærmar seg.

Forbruket av norsk oppdrettslaks har auka også i Tyskland dei siste åra.

Auken har ikkje gitt seg utslag i auka totalforbruk fordi den norske laksen har overteke ein del av den kanadiske laksen sin marknad her. Prisskilnaden mellom norsk og kanadisk laks er ikkje lengre så stor, mellom anna fordi kursen på kanadiske dollar har gått opp saman med den amerikanske. Tyske forbrukarar føretrekkjer difor norsk laks som held betre kvalitet.

Største auken i omsetnaden finn vi på fersk laks til konsum, og her har den norske laksen den fordel at den kan leverast fersk til marknaden året rundt, medan den kanadiske laksen berre er å få frosen.

I Tyskland er det meir vanleg at folk

et ute, enn vi er vane med her til lands. Og laks et dei oftast ute. Difor går og største delen av den laksen som vert omsett til storhushaldningar. Men Breivik trur at dersom prisen kan stabiliserast på eit forbrukarvenleg nivå, kan det vere med på å auka salet av laks ytterligare. Det vil truleg vere vanskeleg å auke eksporten til dei tradisjonelle marknadane over natta, men truleg vil det vere muleg om det går over lengre tid. – Men kan vi få innpass på nye marknader, vil det gjere mykje godt, trur Breivik.

Sosiale sider inn i fiskeriforskninga

– Fiskeriforskninga må nå begynne å se mer på de sosiale og samfunnsmessige sidene ved næringa enn tidligere, sa ass. fiskeridirektør Viggo Jan Olsen i et foredrag på Norges Fiskeriforskningsråds åpne møte i Oslo nylig. Et møte som for øvrig inneholdt foredrag om levekår i fiskerikommuner og akustisk måling av fiskeresurser.

– Fiskerinæringa er ikke en lukket sektor som er seg selv nok, men er i høyeste grad en integrert del av samfunnet forøvrig. De neste ti årene vil fiskeriforskninga derfor bli nødt til å kartlegge og forstå de krav som næringas fremtidige utøvere vil stille for å bli boende på kysten, sa Olsen i sitt foredrag.

Ifølge Olsen tenker folk i fiskerinæringa ofte for tradisjonelt når de skal vurdere næringas framtidige utvikling. Dette er også tilfelle med forskningen, og begreper som ressurser, redskap, båt og foredling er et alt for snevert grunnlag å bygge på i vurderingen av hvilken utvikling som er på gang.

Heller ikke høy inntekt for folk i næringa er ifølge Olsen godt nok grunnlag for å sikre en stabil utvikling og rekruttering.

Miljøekspertise

Noen av de viktige forskningsområdene blir å se på de faktorene som kan få

Fiskeriforskningen må nå gå nye veier, mener assisterende fiskeridirektør Viggo Jan Olsen.

folk til å bli værende i de tradisjonelle fiskeridistriktene. Her er skole, massemedia, samferdsel, konkurrerende næringer og arbeidsplasser for kvinner nøkkelord.

Ass. fiskeridirektør Viggo Jan Olsen kom i sitt foredrag også inn på viktigheten av å bygge opp en miljøekspertise i nordområdene. Han kastet her frem brannfakler som muligheten for f.eks en ukontrollert utblåsing fra en oljebrønn i Nord-Norge, eller havari av en supertanker.

Olsen opplyste på bakgrunn av dette at NFFR nå har tatt initiativ til å få samlet den norske havforskningsekspertise til større aktivitet i våre arktiske områder.

Ikke bare problemkommuner

Professor Asbjørn Aase ved Geografisk Institutt ved Universitetet i Trondheim holdt også foredrag på dette åpne rådsmøte i NFFR, og hevdet at fiskerikommunene ikke entydig kan defineres som problemkommuner.

Den nasjonale levekårsundersøkelsen antydte dette, men her har nok gjennomsnittstallene for kommunetypen gitt et alt for grovt bilde av sannheten.

De som allikevel må defineres som problemkommuner, er slike med et næringsliv som er alt for ensidig avhengig av fiskeriene. I slike kommuner vil det oppstå problemer som ustabile arbeidsmarkeder og problemfylte arbeidsmiljø. En kan her finne en sammenheng mellom sysselsetting i fiskerisektoren og andelen av kommunens innbyggere som ønsker å flytte.

Undersøkelsen som Aase her refererte til heter «Levekår i fiskeristrøk», og denne viser at det i stor grad er folk som ikke arbeider i fiskeriene som ønsker å flytte.

Finnmark

Denne undersøkelsen er gjort av Geografisk institutt ved Universitetet i Trondheim, og bygger på et materiale fra et utvalg fiskerikommuner langs kysten.

Noen av de mer markante resultatene fra denne undersøkelsen er at det spesielt er kommuner i Finnmark som er såkalt problemfylte.

– Alt tyder på at vi får bedre levekårsmessige utslag i områder der fiskerinæringa utøves sammen med andre næringer, enn i kommuner som er ensidig avhengig av denne primærnæringa, konkluderte Aase.

Sluttrapporten fra denne undersøkelsen vil forøvrig foreligge i løpet av året, og de levekårskomponentene som er belyst er forhold som arbeidsmarked, arbeidsmiljø, helse, reaksjon på klima og mørketid.

Ekkomåling er viktig

– Ekkomåling av fisk er nå det viktigste verktøyet vi har for å fastlegge størrelsen og omfanget av en hel rekke fiskebestander. Det var forsker Odd Nakken som sa dette på det her omtalte rådsmøtet i NFFR.

Et eksempel på slike målinger er kolmulefordelingen i Barentshavet, som blir kartlagt ved hjelp av akustiske

Havforsker Odd Nakken tok for seg akustisk måling av fiskebestander under det åpne rådsmøtet i NFFR i Oslo nylig.

instrumenter. På tross av store dyp og avstander har det her vært mulig å få fram detaljrikdom som ville være utenkelig uten moderne målemetoder.

Ungfisken viktig

Det har helt fram til idag vært brukt materiale fra fiske og fangstvirksomheten for å kartlegge størrelsen av og endringer i fiskebestandene. Nakken mente at problemet med dette er at slike metoder ikke kan gi opplysninger om de yngste aldersgruppene av fisk.

— Og siden det er mengden av småfisk som er avgjørende for hvordan bestanden vil utvikle seg i årene fram-

ver, er det også avgjørende for vurderingene av bestandstilstander og fangstkvoter, at en har opplysninger om disse aldersgruppene, sa Nakken.

Når det gjelder de viktigste fiskeartene, er det i de siste 10–15 årene gjort tallrike målinger av ekkostyrke.

Disse målingene har, ifølge Nakken, ført til at vi med en rimelig grad av sikkerhet vet hvor stort ekko ulike fiskearter gir – kunnskap som er helt nødvendig når en skal omregne resultatene fra ekkomålingene til fiskemengde.

Nakken kom også inn på feilkilder ved slike akustiske målinger eller mengdeberegninger.

Dårlig vær, utilstrekkelige kunnskaper om fiskens refleksjonsegenskaper, mangelfulle kunnskaper om hvordan registreringsfartøyet påvirker fisken og ikke-representative fiskeprøver er slike feilkilder.

På alle disse områdene blir det imidlertid både i Norge og i utlandet arbeidet målbevisst med å øke kunnskapene. Resultatene som er oppnådd i forskningen omkring ekkomåling vil bl.a. bli diskutert på et symposium i fiskeriakustikk som det internasjonale havforskningsrådet skal holde i Bergen 21.–24. juni i år.

Verdi av utførsel av fisk og fiskeprodukter, selfangst- og hvalfangstprodukter februar 1982

	Jan.-febr. 1982 kr. 1 000
Fisk og fiskeprodukter	
Fisk, krepsdyr og bløtdyr	468 087
Fisk, krepsdyr og bløtdyr, tilberedt eller konserveret	118 033
Sildolje og annen fiskeolje	30 459
Tran (herunder haitran og høyvitaminholdig tran og olje) ...	8 556
Herdet fett (fra fisk og sjøpattedyr	26 346
Mjøl og pulver av fisk, krepsdyr eller bløtdyr	76 162
Tang- og taremjøl	648
Andre fiskeprodukter	7 654
I alt	735 945
I alt jan.-febr. 1981	699 569

Hvalfangstprodukter:	
Hvalkjøtt	17
Hvalolje	—
Sperm- og bottlenoseolje	4
Hvalkjøttekstrakt	—
Kjøttmjøl	—
Andre hvalfangstprodukter	123
I alt	144
I alt jan.-febr. 1981	1 055

Selfangstprodukter:	
Selolje	—
Rå og beredte pelsskinn av sel, kobbe eller klappmyss	6 903
I alt	6 903
I alt jan.-febr. 1981	8 355

Verdi av utførsel av fisk og fiskeprodukter, selfangst- og hvalfangstprodukter mars 1982

	Jan.-mars 1982 kr. 1 000
Fisk og fiskeprodukter	
Fisk, krepsdyr og bløtdyr	781 238
Fisk, krepsdyr og bløtdyr, tilberedt eller konserveret	184 646
Sildolje og annen fiskeolje	44 751
Tran (herunder haitran og høyvitaminholdig tran og olje) ...	11 416
Herdet fett (fra fisk og sjøpattedyr	45 071
Mjøl og pulver av fisk, krepsdyr eller bløtdyr	124 860
Tang- og taremjøl	1 089
Andre fiskeprodukter	13 282
I alt	1 206 353
I alt jan.-mars 1981	1 166 436

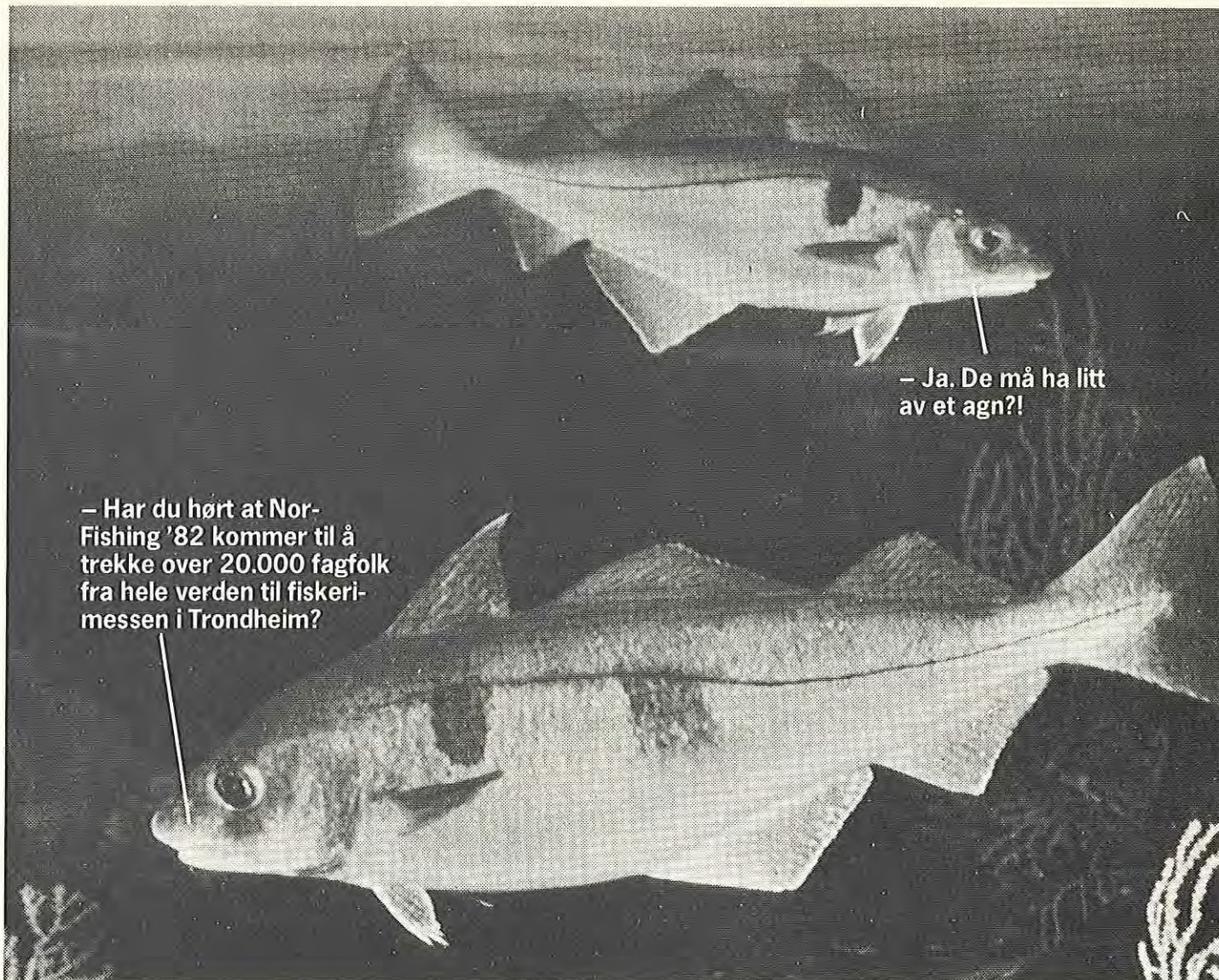
Hvalfangstprodukter:	
Hvalkjøtt	36
Hvalolje	—
Sperm- og bottlenoseolje	339
Hvalkjøttekstrakt	—
Kjøttmjøl	—
Andre hvalfangstprodukter	228
I alt	603
I alt jan.-mars 1981	1 243

Selfangstprodukter:	
Selolje	—
Rå og beredte pelsskinn av sel, kobbe eller klappmyss	9 937
I alt	9 937
I alt jan.-mars 1981	13 902

Kolmulefiske i Norskehavet

Til videreføring av fiskeforsøkene etter kolmule i Norskehavet om sommeren, har Fiskeridirektøren avsatt kr 500 000,— som er tenkt brukt som driftsstøtte.

Interesserte bes å legge fram sine planer for Fiskeridirektoratet, Kontoret for fiskeforsøk og båter, Boks 185, 5001 Bergen innen 26.5. d.å.

– Har du hørt at Nor-Fishing '82 kommer til å trekke over 20.000 fagfolk fra hele verden til fiskerimessen i Trondheim?

– Ja. De må ha litt av et agn?!

Agn nr. 1

Rundt regnet 200 utstillere på fiskerinæringens internasjonale fagmesse er intet dårlig agn. Disse representerer dessuten over 400 produsenter fra mer enn 20 land. Ikke å undres over at alt som kan svømme og gå tar seg til Trondheim den 9.-15. august i år.

Agn nr. 2

Nor-Fishing '82 er den 9. internasjonale fiskerimesse i Norge. Og den regnes for å være blant verdens ledende i sitt slag. I løpet av syv dager vil du møte representanter for en lang rekke av verdens fremste produsenter og leverandører av produkter til fiskerinæringen. Norske og utenlandske.

Agn nr. 3

Du vil også få anledning til å delta på våre aktuelle seminarer den 11. og 12. august, med temaene «200 miles økonomisk sone» og «Fangst og fiske frem mot år 2000». (Simultanoversettelse norsk/engelsk).

Vi har laget en besøksbrosjyre med seminarprogram. Benytt kupongen, så får du den tilsendt. Arrangør: Det Kgl. Norske Fiskeridep./Fiskeridirektoratet i samarbeid med Norges Varemesse.

Åpningstider: Hverdager kl. 11.00–kl. 18.00
Lørdag kl. 10.00–kl. 18.00
Søndag kl. 13.00–kl. 18.00

Entré: kr. 30.–

NORGES VAREMESSE

Boks 130 Skøyen, Oslo 2
Tlf. (02) 553790 - Telex 18748 - messe n.

Send meg snarest besøksbrosjyre m/seminarprogram for Nor-Fishing '82.

Navn: _____

Firma: _____

Adresse: _____

Postnr./Sted: _____

Land: _____

Kupongen sendes Nor-Fishing '82
Norges Varemesse
Boks 130 Skøyen
Oslo 2

Nor-Fishing

Anderson & Lembke

PUBLIC AUCTION SALE

due to compulsory winding-up, to be held on
Wednesday 26th May 1982 of
ultramodern filleting and freezing equipment
(total capacity 25 tons per day) of

DIEPVRIES BRESKENS B.V.

Deltahoek 5 - BRESKENS (Zeeland-Holland)

including:

2 SMALL PACKING LINES consisting of 2 "P.E.P." computer controlled weighing sorting machines fitted with 10 channels (1978-1980); 2 horizontal automatic platenfreezers "Samifi", type MAT 425 (1980) equipped with 15 stations, cap. 700 kg/hour. - 40°C; 2 straff-packingmachines "M.A.F." (bulk packers) with waterfall supply system and labelling machine; 2 "Icore" check weighers (1974); 2 "Metal box" diotide box positioning and 2 closing machines (1974) sticker and labelling machine;

FREEZING TUNNEL I.Q.F. "Daguard" 11 x 3.60 x 3.25 m., (July 1980) with endless belt and return belt, "Afa" mobile freezing belt and mobile supply bent;

I.Q.F. PACKING LINE (1975) consisting of crate tipper, freezing conveyor, weighing machines and box closing machine "Soco" (1980), packing belt (1979) with 6 hanging scales and sealing machine;

FILLETING LINE for round fish "Baader" consisting of detreading machine type 421, 2 filleting machines type 188, 2 skinning machines type 47 and 51 (1981)

FLATFISH FILLETING LINE consisting of 2 filleting tables 2 x 18 stations and 3 "Afa" rinsing machines (1973-1977);

CRUMBLINGLINE "Koppens" (1978) consisting of protein mixing boiler, protein coating machine and crumbing machine with drawing belt

2 HORIZONTAL PLATENFREEZERS "Jackstone" with 15 and 9 stations 4 vertical platen freezers each with 20 stations with 2 cooling compressors (1980); 2 thawing pits, cap. 8000 kg. in 7 hours, with heat recovery installation; mobile tray packing machine "Franklin Electric" (1981); Shrinktunnel "Iwena" fish waste meal machine (1978) box closing machine "Socco" fish bone separating machine "Baader" type 694; deheading machine "Baader" type 416; deskinningmachine "Baader" type 50;

HUGE STOCK OF PACKING MATERIAL,
fish containers, pallets etc.

VIEWING: two day to sale

CATALOGUE AND PHOTOPAMPHLET

available from the auctioneers:

TROOSTWIJK

Museumplein 4, 1071 DJ AMSTERDAM
Tel. (0)20 - 64.47.61 - telex 14692 artro nl.

Ny generalsekretær i ICES

15. juni 1982 går søknadsfristen for stillingen som generalsekretær i ICES ut. Hans Tambs-Lyche skal gå av 1. mai 1983 etter 18 år i stillinga.

Internasjonal konferanse på sjøprodukter

Tokyo er vertsby for den femte internasjonale konferansen som skal omhandle matprodukter fra sjøen. Konferansen blir arrangert i tidsrommet 25. til 28. oktober i år, og det er ventet deltakere fra de fleste land med fiskeindustri av noen betydning. Dette er forøvrig den første konferansen av denne art som blir holdt i Asia. De tidligere er blitt arrangert i Europa, men med Japans stilling som verdens ledende produsent av mat fra sjøen var det denne gangen naturlig å legge konferansen hit.

Mye av konferansen vil da også bli sentret omkring den japanske fiskeindustrien, og deltakerne vil bli informert om både japansk distribusjonspraksis og industriproduksjon, samt om andre deler av landets fiskerinæring.

Det er ennå ikke klarlagt hvor stor deltaking det blir på årets konferanse, men arrangørene regner med en lignende antall som under fjorårets konferanse i München. Da deltok hele 500 delegater fra 37 land på den internasjonale konferansen om mat fra sjøen.

Godt resultat fra FF

Fiskeprodusentenes Fellessalg A.L kan vise til omsetningsøkning i 1981. 1.104 millioner kroner er en økning på omlag 330 millioner fra året før. Tørrfisker har den største andelen av omsetningen med 591 millioner kroner med saltfisk som en god nummer to med 467 millioner.

Fiskeprodusentenes Fellessalg driver omsetning av saltfisk, klippfisk og tørrfisk og har i år ti-års jubileum.

Overskuddet før årsoppgjørdisposisjonen var på 15,2 millioner mot 6,3 millioner i 1980.

Økende kvoter på lysing

Den Internasjonale Fiskerikommisjonen for den sørøstlige delen av Atlanterhavet har fastsatt kvotene for 1982. Forhandlingene gikk for seg i Jerez, og førte til en økning i kvotene for lysing. Det er i år lov å fiske 352 000 tonn av dette fiskeslaget mot 215 000 tonn i 1981. Økningen på 60% var helt i tråd med forslaget fra den vitenskapelige komiteen. For øvrig første gang med enighet mellom vitenskap og næringsinteresser i denne kommisjonen.

Sovjet fikk den største delkvoten av deltakerlandene i Kommisjonen med 112 000 tonn. Spania kom som en god nummer to med 91 000 tonn. For de andre fiskeslagene i dette området viste det seg ikke å være grunnlag for økede kvoter.

Dermed vil det også i år bli tatt 500 000 tonn hestemakrell. Av spansk makrell vil det være mulig å fiske 200 000 tonn. På disse typene er det ikke fastlagt kvoter for hvert enkelt land. Det er allikevel pålagt en månedlig innmelding for å holde kontroll med at kvoten blir overholdt.

LÅN & LØYVE

«Polarfisk»

Odd Jan Godtlielsen, Bjorelvnes, Finnsnes, har fått tillatelse til å ta i bruk det eksisterende fryseanlegget ombord i M/S «Polarfisk», T-228-LK. Konsesjonen gir rett til følgende frysekapasitet: 153 m³ fryselagervolum, en frysekapasitet på 5,5 tonn i døgnet og kompressorkapasitet på 40.000 kcal/h v/-35°/+25°C. Tillatelsen er gitt under forutsetning av at fryserommet ikke nyttes til frysing av reker. Men i innneværende år kan Fiskeridirektøren gi tillatelse til at det blir frosset reker ombord for produksjon i land.

«Polarfisk» ble bygget i 1972 og var tidligere registrert i Troms. Båten er på 278 brt. og lengste lengde er 35,5 m.

«Goltastein»

Knut K. Golten, Magnild Hollup, Kirsti og Per Golten, alle Glesvær, har fått løyve til å overta 70% av eierinteressene i m/s «Goltastein», O-1-O. Knut K. Golten skal ha 93/100 deler, de tre andre deler de siste sju.

Det er også gitt tilsagn om ringnottillatelse til fartøyet, men I/S Goltastein i Oslo har fått melding om at de ikke kan regne med å få konsesjoner for fartøy de måtte kjøpe som erstatning for «Goltastein».

Goltastein» er bygget i 1945 og ombygd i 1970. Den er på 677 brt og lengste lengde er 50,8 m.

«Ragamu»

Per Eystein Wold, Kiberg, har fått løyve til å overta eiendomsretten til m/s «Ragamu», F-30-V. Fartøyet tilhører nå R. Amundsen i Vardø. Det ble bygget i 1980, er på 37,46 brt og 58 fot.

«Grøtnes»

Fryseanlegget ombord i m/s «Grøtnes» er godkjent av Fiskeridirektøren. Fartøyet har konsesjon på fryselagervolum 90 m³, vertikal platefryser med kapasitet på 5 t/døgn og kompressorkapasitet på 35.000 kcal/h v/-35°/+25°C. Søknad om utvidet konsesjon er under behandling. Anlegget er innført i registeret over godkjente tilvirkningsanlegg med nr. T-15 under avdeling 03, frysing.

«Grøtnes» tilhører Kåre Andreassen, Tromsø. Fartøyet er bygd i 1956. Lengste lengde er 33 m og den er på 150 brt.

«Aud» ut – nybygg inn

Svein H. Hansen, Henningsvær, har fått tilsagn om at han kan regne med å få reketråløyve til sitt nybygg på 20,92 m og ca. 85 brt. Samtidig er det en forutsetning at m/s «Aud», N-58-V, blir meldt ut av merkeregisteret. Hansen fikk tilsagnet etter klagebehandling i Fiskeridepartementet.

Hansen har også fått tillatelse til å føre nybygget inn i registeret over merkepliktige norske fiskefartøy. Dersom fartøyet ikke er kontrahert innen to år faller denne tillatelsen bort.

«Valanes»

Per Bliksfeldt, Tromsø, har fått tillatelse til å drive fiske med trål med m/s «Valanes», T-854-T. Tillatelsen gjelder ikke for fiske med trål etter industrifisk i Nordsjøen innenfor området øst av 0-meridianen og sør for 64° n.br. Den gjelder heller ikke for trålfiske etter lodde og vassild.

«Valanes» er på 239 brt og lengste lengde er 36,9 m. Båten er bygget i 1976.

«Hepsø Senior»

Fiskeridirektøren har gitt Peter Hepsø Rederi A/S, Sandviksberget, tilsagn om at det kan påregnes ringnottillatelse til et norsk registrert brukt fartøy til erstatning for m/s «Hepsø Senior» dersom dette fartøyet blir solgt til Ecuador. Det er en forutsetning for tillatelsen at fartøyet blir solgt uten lån eller økonomisk tilskott fra det offentlige i Norge. Ved kjøp av nytt fartøy kan de ikke regne med å få større lastekapasitet enn 7.000 hl. Forhåndstilsagnet om ringnottillatelse er gyldig til utgangen av januar 1983.

Hepsø Senior» er på 499 brt og 47,9 m l.l. Båten ble bygd i 1967 og ombygd i 1970.

«Eidsfjord»

Fiskeridirektoratets kontrollverk har godkjent fryseanlegget ombord i m/s «Eidsfjord», N-1-SO. Fiskeridepartementet gav i 1974 følgende konsesjon for anlegget: fryselagervolum 300 m³, frysing 24 t/døgn og kompressorkapasitet 54.000 Nkcal/h tilsvarende va. 150.000 kcal/h v/-35°/+25°C. Teknisk avdeling i Fiskeridirektoratet har beregnet installasjonene ombord i «Eidsfjord» til følgende kapasiteter: fryselagervolum 240 m³, tre platefrysere à 3,5 t/døgn og kompressorkapasitet 216.000 kcal/h v/-35°/+25°C. Anlegget er innført i Fiskeridirektøren register over godkjente tilvirkningsanlegg med reg. nr. N-31 under avdeling 03, frysing av lodde.

M/S «Eidsfjord» tilhører N. Harold Lauritsen i Frøskeland. Båten er bygd i England i 1947 og ombygd i 1972. Lengste lengde er 59 m og den er på 917 brt.

Oppløftende resultat av skolest/isgalt-tokt

Institutt for Fiskerifag ved Universitetet i Tromsø har undersøkt forekomstene av skolest og isgalt, og skal en dømmе etter toktrapportene ser det heller lyst ut for en framtidig utnyttning av disse fiskeressursene.

Undersøkelsene etter skolest foregikk med F/F «Johan Ruud» i begynnelsen av januar på kysten og i fjordene i Nordland og Trøndelag. Ettersom toktet skred fram viste det seg at de beste områdene med hensyn til skolestforekomster var i Vestfjorden vest av Barøy, og Folla-området syd og sydøst for Rørvik.

Det ble brukt både bunn- og pelagisk trål under toktet, og fangstene viste seg å stå på fra 350 (indre Foldenfjorden) til 700 meters dybde (Tysfjorden). Skolesten er forøvrig tidligere funnet på fra 180 til 2 000 meters dybde.

Fangstratene av skolest viste seg å være overraskende store på de beste feltene. På det meste 1 886 kg pr. halvtime. Disse fangstratene er større enn tilsvarende i kontinentalskråningen mellom Hebridene og Rockall.

Usikkerhet

Undersøkelsene i januar i indre Foldenfjorden var allikevel kvantummessig under halvparten av fangstene i september da «Johan Ruud» tok opptil 4 900 kg pr. halvtime på dette feltet. Dette viser ifølge toktrapporten at fangstratene varierer mye, og at skolesten må følges nøye for å finne tendenser i utviklingen.

Gjennomsnittlig fangstrate var imidlertid langt mindre enn de tallene man opererer med for de beste områdene. Her lå antallet kilo pr. halvtime på 150, med variasjoner fra 7,2 til 432 kilo.

Selv om det var gode forekomster på enkelte felter er det allikevel mange usikkerhetsmomenter i bildet. Man fant mest stor skolest, og disse fantes på de fleste feltene, mens for eksempel lengdegruppen fra 56 til 68 cm nesten var total mangelvare. Det var heller

ikke innslag av små skolest. Hva som er årsaken til dette har man ennå ikke funnet ut, men toktrapporten konkluderer med at man på grunn av mange usikkerhetsmomenter og kanskje manglende årsklasser må være svært forsiktig med å beskatte skolesten for mye, selv om noen felter viste høye fangstrater.

Gode isgaltforekomster

Fiskerisjefen i Nordland hadde leid tre fartøy fra kystfiskeflåten til det prøvofisket etter isgalt som gikk for seg utenfor Vesterålen i september/oktober 1981. Institutt for Fiskerifag har også bearbeidet resultatene som kom fram under dette fisket.

I løpet av de 18 dagene prøvofisket varte, brakte de tre båtene i land 9,6 tonn med isgalt.

Særlig var det overraskende store mengder på feltene Klakken og Langnesegga utenfor Andøy. Her lå den gjennomsnittlige fordeling av isgalt på 50% i forhold til blåkveite. Enkelte setninger gav også 100 prosent isgalt i

fangsten, og understreker således at 50–50 fordelingen ikke må taes som et absolutt tall.

Redskapstypen er forøvrig av vital betydning for størrelsesfordelingen av isgalt. Det virker som 93 mm garn gir best resultat både når det gjelder størrelse og mengde.

Ikke enefiske

De fangstene som tidligere er levert har bare vært bifangster, og er for en stor del tatt i Andøy og Øksnes. Man har i rapporten sammenlignet resultatene fra prøvofisket med totalfangsten av isgalt i gjeldende område, og funnet ut at de tre båtene bare trengte 2½ uke på å ta opp 10% av årsfangsten. Ved større innsats i antall båter, samt bruk av 93 mm garn, skulle det ifølge rapporten være mulig å øke fangstkvantumet av isgalt vesentlig.

Selv om man utvidet sesongen og området for dette fiskeriet er det allikevel ikke mulig å drive enefiske etter isgalt på disse feltene, konkluderes det i rapporten fra Institutt for Fiskerifag i Tromsø.

Innslaget av andre fiskearter, og spesielt blåkveite er for stort, men prøvofisket var allikevel lovende, med over halvparten av fangstvolumet med isgalt på de nordligste feltene.

Forekomstene av skolest ble undersøkt med «Johan Ruud» i begynnelsen av januar.

Endring av forskrifter om fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann av 28. april 1978

I medhold av § 4 i lov av 17. juli 1925 om Svalbard og kgl. res. av 26. april 1978 har Fiskeridepartementet 6. april 1982 bestemt:

I forskrifter av 28. april 1978 med senere endringer om fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann gjøres følgende endring:

§ 2 skal lyde:

Ved fiske etter torsk, hyse og annen bunnfisk, er det forbudt å bruke eller ha ombord i fiskefartøyer snurrevad, trål eller annen net som slepes gjennom sjøen (bunntrål og flytetrål) hvis det i noen del av trålen/noten er mindre maskevidde enn fastsatt nedenfor:

- 135 mm i trål eller snurrevad av hamp, bomull, polyester og polyamid.
 - 145 mm i trål eller snurrevad av annet materiale enn nevnt under a).
- Inntil 1. januar 1983 kan det brukes snurrevad med minste maskevidde ned til 110 mm uansett materiale.

Inntil 1. januar 1983 kan det i fiskeposen i trål (de 8 bakerste metrene i trålen) brukes

- 125 mm når fiskeposen er laget av hamp, bomull, polyester og polyamid.
- 135 mm når fiskeposen er laget av annet materiale enn nevnt under a).

Inntil 1. januar 1985 kan det i deler av trål foran fiskeposen (foran de 8 bakerste metrene i trålen) brukes minste maskevidde ned til

- 125 mm når delene av trålen er laget av hamp, bomull, polyester og polyamid.

beskyttelsesnett til øvre halvdel av fiskeposen for å hindre siltasje når:

- dette nettet, som skal være av samme materiale som fiskeposen, har en maskevidde som er det dobbelte av fiskeposens maskevidde,

- dette nettet er festet til fiskeposen rundt alle fire sider på en slik måte at hver maske i beskyttelsesnettet faller sammen med 4 masker i fiskeposen, og tykkelsen av tauet i beskyttelsesenheten ikke overstiger 12 mm i diameter.

Ved fiske etter reker er det forbudt å benytte eller ha ombord i fiskefartøy rekestrål med mindre maskevidde enn 35 mm. Ved målingen av maskevidden kommer femte ledd til anvendelse.

Det er forbudt å bruke dobbel fiskepose i rekestrålen. Det er likevel tillatt å bruke en forsterkning (løft) utenpå fiskeposen når maskevidden i denne forsterkning ikke er mindre enn 120 mm når noten er våt og strukket i lengderetningen.

§ 3

Det er forbudt å fange eller beholde om bord fisk av følgende arter hvis ikke fisken minst har den lengde som er nevnt nedenfor:

VEDLEGG I

Til forskrifter for fiske i forbudssoner ved Svalbard

Koordinater for forbudssonenes yttergrenser.

Spitsbergen-vest

(Ref.: Arktisk sjøkart nr. 505 og 507. (Se vedlagte kartutdrag.))

Forbudssonenes yttergrenser dannes ved rette linjer gjennom følgende posisjoner:

- Torsk 42 cm
- Hyse (kolje) 39 cm
- Sei 40 cm

De mål som er nevnt under punkt 1-3 gjelder fiskens lengde målt fra snutespissen til enden av halens (sporens) ytterste stråler.

Ved fiske etter norsk-arktisk torsk og hyse er det adgang til å ha inntil 15% undermåls fisk i antall i de enkelte fangster.

§ 4

Ved fiske etter norsk-arktisk torsk og hyse er det forbudt å bruke pelagisk trål. Med pelagisk trål forstås et tråledskap der ingen av redskapens deler er i berøring med havbunnen under fisket.

§ 5

I følgende områder av territorialfarvannet utenfor grunnlinjene er alt annet fiske enn rekefiske forbudt:

- Rundt Bjørnøya.
- På vestsiden av Spitsbergen fra Sørkapp til 80° n.br. og vest for 14° østlig lengde.

§ 6

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Pos. A: N. 76°26'	O. 16°32,5'
B: N. 76°26'	O. 15°20'
C: N. 76°55'	O. 14°0'
D: N. 77°7'	O. 13°10'
E: N. 77°24'	O. 12°43'
F: N. 77°30'	O. 12°43'
G: N. 77°30'	O. 12°20'
H: N. 77°53'	O. 11°52'
I: N. 77°58'	O. 10°55'
J: N. 78°18,5'	O. 9°40'
K: N. 78°27'	O. 9°23'

L: N. 78°41,5' O. 8°53'
 M: N. 78°57' O. 8°50'
 N: N. 79°8' O. 9°20'
 O: N. 79°30' O. 8°53'
 P: N. 79°45' O. 8°42'

Bjørnøya

Ref.: Arktisk sjøkart nr. 502 (se vedlagte kartutdrag). Forbudssonenes yttergrenser dannes ved rette linjer gjennom følgende posisjoner:

Pos. A: N. 74°1' O. 18°44'
 B: N. 74°1,5' O. 18°33'
 C: N. 74°7,5' O. 18°6'
 D: N. 74°21' O. 17°35'
 E: N. 74°32' O. 17°32'
 F: N. 74°39' O. 17°42'
 G: N. 74°47' O. 18°10'
 H: N. 74°50,5' O. 19°0'
 I: N. 74°49,5' O. 19°30'
 J: N. 74°46' O. 19°54'
 K: N. 74°41' O. 20°14'
 L: N. 74°32' O. 20°30'
 M: N. 74°12' O. 20°18'

Fra P. dannes yttergrensen ved en sirkel med 20 NM radius fra Amsterdamsøya (grunnlinjepunkt nr. 32) til posisjon:

Q: N. 80°2' O. 9°25'

Deretter rett linje gjennom posisjon:

R: N. 80°13,5' O. 11°07'
 S: N. 80°12' O. 12°45'
 T: N. 80°20' O. 13°40'
 U: N. 80°21,5' O. 14°0'
 W: N. 79°56' O. 14°0'

hvor linjen krysser grunnlinjen rundt Svalbard.

Forbudssonens indre grense dannes av grunnlinjene fastsatt ved Kgl. res. av 25. september 1970 (vedlagt).

Forbudssonens søndre grense dannes av grensen til Norges økonomiske sone som trekkes som en linje mellom pos. M og pos. A.

Tillegg til Norsk Lovtidend II, Hefte 4, 1970.

Svalbard sjøgrenser

Forskrifter*) om grensen for det norske sjøterritorium ved Svalbard. (Gitt ved kongelig resolusjon.)

Grensen for det norske sjøterritorium ved

Punktets nummer:	Punktets navn:	Punktets posisjon	
		N. Gr.	Lgd. Ø.
1	Keilhauløya	74 20,5	19 04,4
2	Kapp Ruth	— 24,8	18 53,2
3	Kapp Hanna	— 26,2	— 49,8
4	Utstein	— 28,6	— 45,6
5	Dragane	— 29,3	— 46,8
6	Snyta	— 30,0	— 48,4
7	Flisa	— 30,2	— 49,4

Det er forbudt å buke dobbel fiskepose i rekestrålen. Det er likevel tillatt å bruke en forsterkning (løft) utenpå fiskeposen når maskevidden i denne forsterkningen ikke er mindre enn 120 mm når noten er våt og strukket i lengderetningen.

§ 3. første ledd, punkt 1, 2 og 3 skal lyde:
 1. Torsk 42 cm
 2. Hyse (kolje) 39 cm
 3. Sei 40 cm

II

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Etter endringer 8. april 1980 og 6. april 1982 har Fiskeridepartementets forskrifter av 28. april 1978 denne ordlyden:

Forskrifter om fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann

§ 1

Disse forskrifter gjelder for fiske i Svalbards territorialfarvann og indre farvann med fartøy av ethvert slag som driver fiske i envervsøyemed eller som bistår fisketåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

Forskriftene gjør ingen endring i fastsatte naturvernbestemmelser for Svalbardområdet.

§ 2

Ved fiske etter torsk, hyse og annen bunnfisk, er det forbudt å bruke eller ha ombord i fiskefartøyer snurrevad, trål eller annen not som slepes gjennom sjøen (bunntrål og flyetral) hvis det i noen del av trålen/noten er mindre maskevidde enn fastsatt nedenfor:

- a) 135 mm i trål eller snurrevad av hamp, bomull, polyester og polyamid.
- b) 145 mm i trål eller snurrevad av annet materiale enn nevnt under a).

Inntil 1. januar 1983 kan det brukes snurrevad med mindre maskevidde ned til 110 mm uansett materiale.

Inntil 1. januar 1983 kan det i fiskeposen i trål (de 8 bakerste meterne i trålen) brukes minste maskevidde ned til

- a) 125 mm når fiskeposen er laget av hamp, bomull, polyester og polyamid.
- b) 135 mm når fiskeposen er laget av annet materiale enn nevnt under a).

Inntil 1. januar 1985 kan det i deler av trål foran fiskeposen (foran de 8 bakerste meterne i trålen) brukes minste maskevidde ned til

- a) 125 mm når delene av trålen er laget av hamp, bomull, polyester og polyamid.
- b) 135 mm når delene av trålen er laget av annet materiale enn nevnt under a).

Minste maskevidde skal være slik at når masken er strukket diagonalt i notens lengderetning, skal et flatt mål som er 2 mm tykt og som har den bredde som er nevnt ovenfor, lett kunne føres gjennom masken når noten er våt.

Det er forbudt å bruke noen som helst innretning som snører sammen eller på annen måte innsnører maskene. Som innretning som innsnører maskevidden regnes også et stykke nett i enden av fiskeposen («skjørt») som skal hindre at fisk slipper gjennom knuten i codlina. Uten hinder av forbudet i dette ledd er det tillatt å feste til undersiden av fiskeposen seilduk, nett eller annet materiale for å hindre slitasje. Denne seilduk m.v. skal være festet bare i forkant og langs sidene.

Inntil 1. januar 1983 er de tillatt å feste ett

Endring av forskrifter om fiske i fiskevernsonen ved Svalbard av 28. april 1978.

I medhold av lov om Norges økonomiske sone av 17. desember 1976 nr. 91 og § 3 i kgl. res. av 3. juni 1977 har Fiskeridepartementet 6. april 1982 bestemt:

I Fiskeridepartementets forskrifter av 28. april 1978 med senere endringer om fiske i fiskevernsonen ved Svalbard gjøres følgende endringer:

§ 2 skal lyde:

Ved fiske etter torsk, hyse og annen bunnfisk, er det forbudt å bruke eller ha ombord i fiskefartøyer snurrevad, trål eller annen not som slepes gjennom sjøen (bunntrål og flytetral) hvis det i noen del av trålen/noten er mindre maskevidde enn fastsatt nedenfor:

- a) 155 mm i trål eller snurrevad av hamp, bomull, polyester og polyamid
- b) 145 mm i trål eller svurrevad av annet materiale enn nevnt under a).

Inntil 1. januar 1983 kan det brukes snurrevad med minste maskevidde ned til 110 mm uansett materiale.

Inntil 1. januar 1983 kan det i fiskeposen i trål (de 8 bakerste meterne i trålen) brukes minste maskevidde ned til

- a) 125 mm når fiskeposen er laget av hamp, bomull, polyester og polyamid.
- b) 135 mm når fiskeposen er laget av annet materiale enn nevnt under a).

Inntil 1. januar 1985 kan det i deler av trål foran fiskeposen (foran de 8 bakerste meterne i trålen) brukes minste maskevidde ned til

- a) 125 mm når delene av trålen er laget av hamp, bomull, polyester og polyamid.

- b) 135 mm når delene av trålen er laget av annet materiale enn nevnt under a).

Minste maskevidde skal være slik at når masken er strukket diagonalt i notens lengderetning, skal et flatt mål som er 2 mm tykt og som har den bredde som er nevnt ovenfor, lett kunne føres gjennom masken når noten er våt.

Det er forbudt å bruke noen som helst innretning som snører sammen eller på annen måte innsnevrer maskene. Som innretning som innsnevrer maskevidden regnes også et stykke nett i enden av fiskeposen («skjørt») som skal hindre at fisk slipper gjennom knuten i codlina. Uten hinder av forbudet i dette ledd er det tillatt å feste til undersiden av fiskeposen seilduk, nett eller annet materiale for å hindre slitasje. Denne seilduk m.v. skal være festet bare i forkant og langs sidene.

Inntil 1. januar 1983 er det tillatt å feste ett beskyttelsesnett til øvre halvdel av fiskeposen for å hindre slitasje når:

- a) dette nettet, som skal være av samme materiale som fiskeposen, har en maskevidde som er det dobbelte av fiskeposens maskevidde,
- b) dette nettet er festet til fiskeposen rundt alle fire sider på en slik måte at hver maske i beskyttelsesnettet faller sammen med 4 masker i fiskeposen, og c) tykkelsen av tauet i beskyttelsesnettet ikke overstiger 12 mm i diameter.

Ved fiske etter reker er det forbudt å benytte eller ha ombord i fiskefartøyer reke-trål med mindre maskevidde enn 35 mm. Ved målning av maskevidden kommer femte ledd til anvendelse.

2. Mellom 4 og 15 nautiske mil fra grunnlinjene på vestsiden av Spitsbergen fra Sørkapp til 77°30' n.br.

3. Mellom 4 og 20 nautiske mil fra grunnlinjene nord for 77°30' n.br. til 80° n.br. og vest for 14° østlig lengde.

Koordinater for de nevnte soners yttergrense er tatt inn i vedlegg til forskriftene.

§ 6

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Liste over koordinatene er vedlagt.

maske i beskyttelsesnettet faller sammen med 4 masker i fiskeposen, og c) tykkelsen av tauet i beskyttelsesnett ikke overstiger 12 mm i diameter.

Ved fiske etter reker er det forbudt å benytte eller ha ombord i fiskefartøyer reke-trål med mindre maskevidde enn 35 mm. Ved målning av maskevidden kommer femte ledd til anvendelse.

Det er forbudt å bruke dobbel fiskepose i reke-trålen. Det er likevel tillatt å bruke en forsterkning (løft) utenpå fiskeposen når maskevidden i denne forsterkningen ikke er mindre enn 120 mm når noten er våt og strukket i lengderetningen.

§ 3

Det er forbudt å fange eller beholde ombord fisk av følgende arter hvis ikke fisken minst har den lengde som er nevnt nedenfor.

1. Torsk 42 cm
2. Hyse (kolje) 39 cm
3. Sei 40 cm

De mål som er nevnt under punkt 1-3 gjelder fiskens lengde målt fra snutespissen til enden av halens (sporens) ytterste stråler.

Ved fiske etter norsk-arktisk torsk og hyse er det adgang til å ha inntil 15% undermåls fisk i antall i de enkelte fangster.

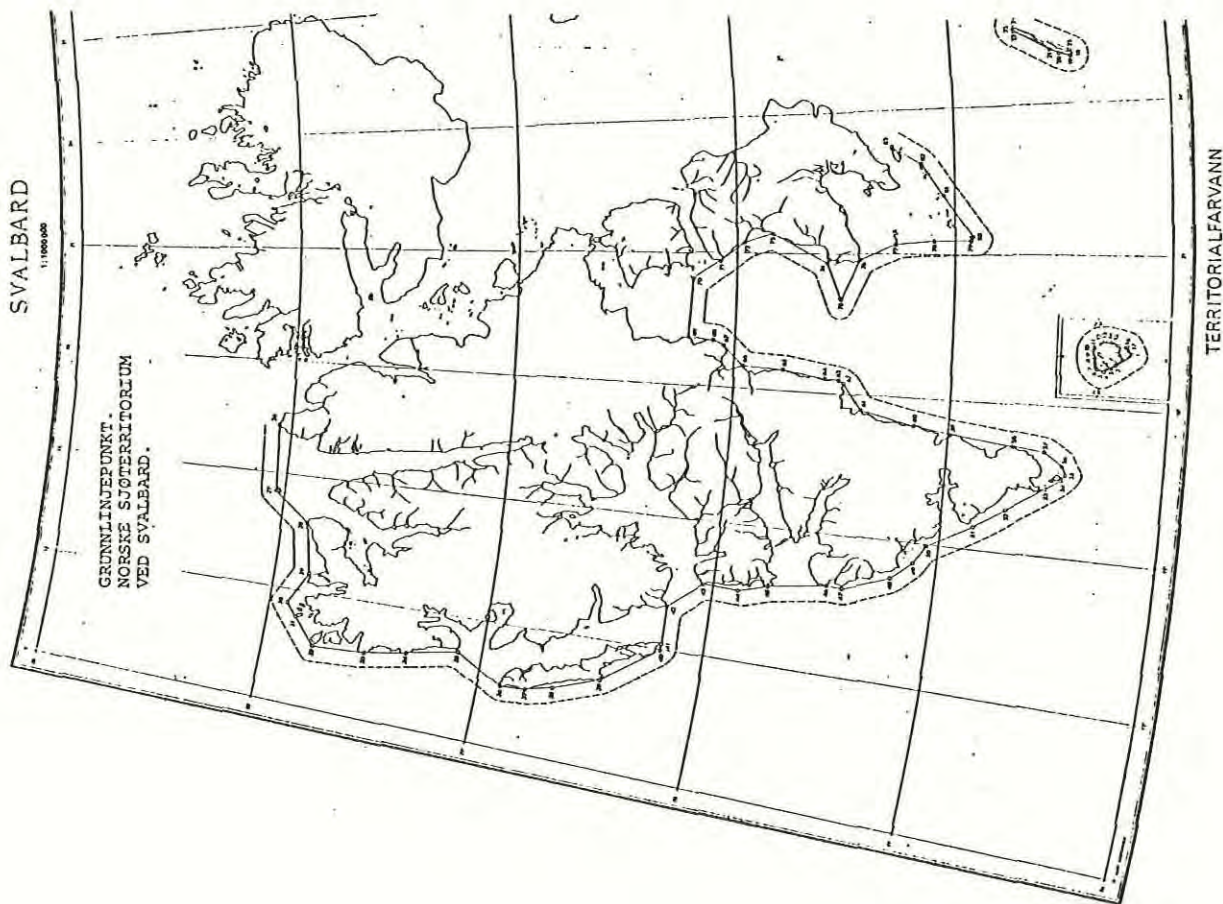
§ 4

Ved fiske etter norsk-arktisk torsk og hyse er det forbudt å bruke pelagisk trål (flytetral). Med pelagisk trål forstås et tråledskap der ingen av redskapets deler er i berøring med havbunnen under fisket.

§ 5

I følgende områder av fiskevernsonen er alt annet fiske enn rekefiske forbudt:

1. Mellom 4 og 20 nautiske mil fra grunnlinjene rundt Bjørnøya.

Det er forbudt å bruke dobbel fiskepose i rekertrålen. Det er likevel tillatt å bruke en forsterkning (løft) utenpå fiskeposen når maskevidden i denne forsterkningen ikke er mindre enn 120 mm når noten er våt og strukket i lengderetningen.

- § 3, første ledd, punkt 1, 2 og 3 skal lyde:
1. Torsk 42 cm
 2. Hyse (kolje) 39 cm
 3. Sei 40 cm

II
Disse forskrifter trer i kraft straks.

Etter endringer 8. april 1980 og 6. april 1982 har Fiskeridepartementets forskrifter av 28. april 1978 denne ordlyden:

Forskrifter om fiske i fiskevernsonen ved Svalbard.

§ 1

Disse forskrifter gjelder for fiske i fiskevernsonen ved Svalbard med fartøy av ethvert slag som driver fiske i ervensvøyemed eller som bistår fisketåten, herunder lete- og forsøksfartøy.

§ 2

Ved fiske etter torsk, hyse og annen bunnfisk, er det forbudt å bruke eller ha ombord i fiskefartøyer snurrevad, trål eller annen not som slepes gjennom sjøen (bunntral og flytetrål) hvis det i noen del av trålen/noten er mindre maskevidde enn fastsatt nedenfor:

- a) 135 mm i trål eller snurrevad av hamp, bomull, polyester og polyamid.
- b) 145 mm i trål eller snurrevad av annet materiale enn nevnt under a).

Inntil 1. januar 1983 kan det brukes snurrevad med minste maskevidde ned til 110 mm uansett materiale.

Inntil 1. januar 1983 kan det i fiskeposen i trål (de 8 bakerste meterne i trålen) brukes minste maskevidde ned til

- a) 125 mm når fiskeposen er laget av hamp, bomull, polyester og polyamid.
- b) 135 mm når fiskeposen er laget av annet materiale enn nevnt under a).

Inntil 1. januar 1985 kan det i deler av trål foran fiskeposen (foran de 8 bakerste meterne i trålen) brukes minste maskevidde ned til

- a) 125 mm når delene av trålen er laget av hamp, bomull, polyester og polyamid.
- b) 135 mm når delene av trålen er laget av annet materiale enn nevnt under a).

Minste maskevidde skal være slik at når masken er strukket diagonalt i notens lengderetning, skal et flatt mål som er 2 mm tykt og som har den bredden som er nevnt ovenfor, lett kunne føres gjennom masken når noten er våt.

Det er forbudt å bruke noen som helst innretning som snører sammen eller på annen måte innsnører maskene. Som innretning som innsnører maskevidden regnes også et stykke nett i enden av fiskeposen («skjørt») som skal hindre at fisk slipper gjennom knuten i codlina. Uten hinder av forbudet i dette ledd er det tillatt å feste til undersiden av fiskeposen seilduk, nett eller annet materiale for å hindre slitasje. Denne seilduk m.v. skal være festet bare i forkant og langs sidene.

Inntil 1. januar 1983 er det tillatt å feste ett beskyttelsesnett til øvre halvdel av fiskeposen for å hindre slitasje når:

- a) dette nettet, som skal være av samme materiale som fiskeposen, har en maskevidde som er det dobbelte av fiskeposens maskevidde.

b) dette nettet er festet til fiskeposen rundt alle fire sider på en slik måte at hver

Forskrifter om maskevidde, bifangst og minstemål mm. i saltvannsfiske

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskerierne, § 37 i lov av 25. juni 1937 om silde- og brislingfiskerierne, kgl. res. av 17. januar 1964, §§ 2 og 5 i lov av 20. april 1951 om fiske med trål, kgl. res. av 31. mai 1974 om forbud mot bruk av flytetrål etter torsk, hyse og sei innenfor fiskerigrensen og lov av 17. desember 1976 nr. 91 om Norges økonomiske sone har Fiskeridepartementet 6. april 1982 fastsatt følgende forskrifter:

Kap. I. Forskriftenes virkeområde

§ 1

For fiske med norske fartøy gjelder forskriftene i farvann under norsk fiskerijurisdiksjon og utenfor disse farvann med mindre annet er bestemt. For utenlandsk fartøy gjelder forskriftene for fiske i Norges økonomiske sone og i fiskerisona rundt Jan Mayen.

Disse forskrifter gjelder ikke i områder som omfattes av konvensjonen om fisket i det nordvestlige Atlanterhav (NAFO-konvensjonen), nord for 35° N vest for 42° V og nord for 59° N vest for 44° V.

Kap II. Maskevidde

§ 2

Det er forbudt å bruke eller å ha på dekk snurrevad, trål eller annen not som slepes gjennom sjøen (bunntrål og flytetrål) hvis det i noen del av noten/trålen er mindre maskevidde enn fastsatt nedenfor:

1. Nord for 64° n. br.:
a) 135 mm i trål eller snurrevad av hamp, bomull, polyester og polyamid.

- b) 145 mm i trål eller snurrevad av annet materiale enn nevnt under a).

Inntil 1. januar 1983 kan det brukes snurrevad med minste maskevidde ned til 110 mm uansett materiale.

Inntil 1. januar 1983 kan det i fiskeposen i trål (de 8 bakerste meterne i trålen) brukes minste maskevidde ned til:

- a) 125 mm når fiskeposen er laget av hamp, bomull, polyester og polyamid.
- b) 135 mm når fiskeposen er laget av annet materiale enn nevnt under a)

Inntil 1. januar 1985 kan det i deler av trål foran fiskeposen (foran de 8 bakerste meterne i trålen) brukes minste maskevidde ned til:

- a) 125 mm når delene av trålen er laget av hamp, bomull, polyester og polyamid.
- b) 135 mm når delene av trålen er laget av annet materiale enn nevnt under a).

2. Mellom 64° n. br.: og 62° n.br.:
100 mm i trål eller snurrevad uansett materiale.

3. Sør for 62° n. br. og vest for en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr: 90 mm i trål eller snurrevad uansett materiale.

4. I Skagerrak, avgrenset mot vest av en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr og mot sør av en rett linje gjennom Skagen fyr og Tistlarna fyr: 80 mm i trål eller snurrevad uansett materiale.

Inntil 1. juli 1982 kan det brukes snurrevad eller trål som ikke består av manila eller sisal med minste maskevidde ned til 75 mm med dobbel tråd og ned til 70 mm med enkel tråd.

annen måte innsnevrer maskene. Som innretning som innsnevrer maskevidden regnes også et stykke nett i enden av fiskeposen («skjørt») som skal hindre at fisk slipper gjennom knuten i codlina.

Uten hinder av forbudet i denne paragraf er det tillatt å bruke de innretninger som er beskrevet i §§ 9, 10 og 11.

§ 9

Slitematte

Det er adgang til å feste til undersiden av fiskeposen seilduk, nett og annet materiale for å hindre slitasje. Slitematten skal være festet bare i forkant og langs sidene.

§ 10

Rundstropper og leisetau

For småmasket trål (jfr. §§ 3, 4 og 5) er det ikke begrensninger i bruk av rundstropper og leisetau.

- 1 i trål med maskevidde som beskrevet i § 2 er det tillatt å bruke rundstropper når:
 - a) Avstanden mellom hver rundstropp er minst 1 meter.

- b) Rundstroppene er festet utvendig på fiskeposen og har minst 2 festepunkter.
- c) Rundstroppen er av samme materiale som i fiskeposens notlin.

- d) Rundstroppene ikke er kortere enn 50% av fiskeposens omkrets målt med strukket maske på det sted hvor rundstroppen er feste til fiskeposen.

Uten hinder av bestemmelsen i punkt c, er det tillatt å ha en enkel rundstropp (løftestropp) av annet materiale enn i fiskeposens notlin.

- 1 i trål med maskevidde som beskrevet i § 2 er det tillatt å bruke inntil 4 langsgående leisetau i fiskeposen. Det er ikke tillatt å bruke kryssende leisetau eller stropper i fiskeposen.

§ 6.

Redskap som ikke er i bruk

Bare redskap som oppfyller bestemmelser om minste maskevidde for det fiske fartøyet driver (jfr. §§ 2, 3, 4 og 5) kan has på dekk.

Ved bruk av småmasket trål (jfr. §§ 3 og 4) eller reketrål (jfr. § 5) skal likevel andre typer trål være stuet under dekk selv om de har større maskevidde.

I forhold til bestemmelsene i denne paragraf er flytetrål og bunntrål å anse som samme trålype.

I området beskrevet i § 2 nr. 4 (Skagerak) kan forskjellig tråredskap være bortstuet på dekk på en slik måte at de ikke leivtvin kan tas i bruk.

§ 7

Måling av maskevidde

Minste maskevidde skal være slik at når masken er strukket diagonalt i notens lengderetning, skal et flatt mål som er 2 mm tykt og som har den bredde som er fastsatt i §§ 2, 3, 4 og 5 lett kunne føres gjennom masken når noten er våt.

Maskevidden til en not skal normalt fastsettes som gjennomsnittet av en eller flere serier på 20 masker etter hverandre i notens lengderetning, eller dersom fiskeposen har mindre enn 20 masker en serie med det maksimale antall masker. De målte maskene bør være minst 10 masker fra leisene og minst 3 masker fra codlina. På småmasket trål (jfr. §§ 3, 4 og 5) bør de målte maskene være minst 0,5 meter fra codlina. Masker som er ujevne på grunn av reparasjoner og liknende skal ikke regnes med ved fastsettingen av gjennomsnittet.

§ 8

Innsnevring av maskevidden

Det er forbudt å bruke noen som helst innretning som snører sammen eller på

§ 11

Beskyttelsesnett

1. I området beskrevet i § 2 nr. 1 er det ved bruk av trålfredskap med maskevidde som beskrevet i § 2, inntil 1. januar 1983 tillatt å feste ett beskyttelsesnett til øvre halvdel av fiskeposen for å hindre sliktasje når:
 - a) dette nettet, som skal være av samme materiale som fiskeposen, har en maskevidde som er det dobbelte av fiskeposens maskevidde,
 - b) dette nettet er festet til fiskeposen rundt alle fire sider på en slik måte at hver maske i beskyttelsesnettet faller sammen med 4 masker i fiskeposen, og
 - c) tykkelsen av tauet i beskyttelsesnettet ikke overstiger 12 mm i diameter.
2. Ved fiske med småmasket trål som beskrevet i § 3 er det tillatt å nytte utvendig rundt fiskeposen ett enkelt forsterkningsnett av sterkere materiale enn i fiskeposen og med minste maskevidde på 80 mm.
3. Ved fiske etter koltule med maskevidde i fiskeposen mellom 40 og 80 mm kan det utvendig rundt fiskeposen nyttes inntil tre forsterkningsnett av sterkere materiale enn i fiskeposen og med en minste maskevidde på 80 mm.

4. I området beskrevet i § 2 nr. 4 (Skagerrak) er det ved fiske med småmasket trål med maskevidde i fiskeposen mindre enn 60 mm tillatt:

- a) – enten å feste ett forsterkningsnett utenpå fiskeposen av sterkere materiale enn fiskeposen og med minste maskevidde på 80 mm. Ved fiske med trål med maskevidde mindre enn 16 mm kan det anvendes et ekstra forsterkningsnett med en minste maskevidde på 35 mm. – eller å feste ett beskyttelsesnett på oversiden av fiskeposen som skal ha en

maskevidde minst to ganger så stor som maskevidden i fiskeposen. Beskyttelsesnettet skal være festet til fiskeposen rundt alle fire sider slik at hver maske i beskyttelsesnettet faller sammen med fire masker i fiskeposen.

- b) å bruke ett stengenett med mindre maskevidde enn i trålen og vaden festet på innsiden foran fiskeposen, og med en slik lengde at det ikke kan strekkes inn i fiskeposen.

5. Ved fiske med reketrål som beskrevet i § 5 er det forbudt å bruke dobbel fiskepose i trålen. Det er likevel tillatt å bruke et forsterkningsnett (løft) utenpå fiskeposen når maskevidden i dette forsterkningsnettet ikke er mindre enn 120 mm.

Kap. III. Flytetrål og not

§ 12

Forbud mot bruk av flytetrål

Det er forbudt å drive med flytetrål (pelagisk trål) innenfor fiskerigrensen og i Norges økonomiske sone nord for 64° n.br. ved fiske etter torsk, hyse og sei.

Med flytetrål forstås et trålfredskap der ingen av redskapets deler under fiske er i berøring med bunnen.

§ 13

Forbud mot fiske etter torsk med not
I området nord for 62° n.br. er det forbudt å drive fiske etter torsk med not.

Kap. IV. Bifangst

§ 14

Bifangst ved fiske utenom Skagerrak
I området beskrevet i § 2 nr. 2 og 3 gjelder følgende bestemmelser om bifangst:

1. Ved fiske med småmasket trål som beskrevet i § 3 kan de artene som er nevnt i § 17 nr. 1–20 tas som bifangst. Bifangsten av torsk, hyse og hvitling tilsammen kan

§ 3

Fiske med småmasket trål utenom Skagerrak

Ved fiske i området beskrevet i § 2 nr. 1, 2 og 3 kan det brukes snurrevad, trål eller annen not som slepes gjennom sjøen med maskevidde i fiskeposen mellom 16 mm og 50 mm (småmasket trål) ved fiske etter disse fiskearter:

Makrell, sild, sildartet fisk, lodde, tobis (sil) øyepål, smelt, ål, fjesing, hestmakrell (taggmakrell), polartorsk (ismort) og makrelligjedde.

Ved fiske etter koltule kan det brukes trål (småmasket trål) med maskevidde i fiskeposen mellom 16 mm og 80 mm.

I tiden fra 1. mars til og med 31. oktober er det ved fiske etter tobis (sil) tillatt å bruke trål med mindre maskevidde enn 16 mm.

§ 4

Fiske med småmasket trål i Skagerrak

Ved fiske i området beskrevet i § 2 nr. 4 (Skagerrak) kan det brukes snurrevad, trål eller annen not som slepes gjennom sjøen med de maskevidder som er nevnt nedenfor ved fiske etter de der spesifiserte arter:

Art	Minste maskevidde (mm)
Hvitling	70
Sild	32
Makrell, hestmakrell	32
Vassild (Argentina spp)	30
Brisling, øyepål, koltule, fjesing, hornngjel, bløtdyr, tobis, knurr	16
Ål	16
Sjøkreps (bokstavhummer)	60

I tiden fra 1. mars til og med 31. oktober er det ved fiske etter tobis (sil) tillatt å bruke trål med mindre maskevidde enn 16 mm.

§ 5

Fiske med trål etter reker

Ved fiske etter reker er det i de nedenfor spesifiserte områdene forbudt å bruke eller å ha på dekk trål med mindre maskevidde enn nevnt nedenfor:

1. Nord for 65° n.br. utenom fiskerisjonen ved Jan Mayen: 35 mm.

Fiskeridirektøren kan i spesielle tilfelle dispensere fra bestemmelsen om minste maskevidde på 35 mm begrenset til en maskevidde på 32 mm i deler av Nordland fylke sør for Vestfjorden.

2. I fiskerisjonen ved Jan Mayen fra 1. mai 1982: 40 mm.

3. Sør for 65° n.br. og vest for området beskrevet i § 2 nr. 4 (Skagerrak): 35 mm.

Inntil 1. juli 1982 kan det brukes trål med maskevidde ikke mindre enn 30 mm.

Fiskeridirektøren kan for begrensete områder innenfor grunnlinjen gi dispensasjon for bruk av trål med maskevidde mindre enn 35 mm, men ikke mindre enn 30 mm.

4. I området beskrevet i § 2 nr. 4 (Skagerrak): 30 mm.

Innenfor fiskerigrensen er det forbudt å bruke bobbinslenke ved tråling etter reker. Fiskeridirektøren kan fastsette nærmere regler for hva som skal anses som bobbinslenke.

Fiskeridirektøren kan dispensere fra forbudet mot bruk av bobbinslenke i området sør for Stad.

Forskrifter om forbud mot bruk av snurpenot, snurrevad og andre notredskaper til fangst av torsk i Finnmark.

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kongelig resolusjon av 17. januar 1964 har Fiseridepartementet 19.4. 1982 bestemt:

§ 1

Det er hele året forbudt å bruke snurpenot, snurrevad og andre notredskaper til fangst av torsk i Frakkfjorden i Loppa kommune, kart 95, innenfor en linje fra Kjerrisneset (Frakkfjordmunningens vestsida) 70°16,4'N 21°25,5'O rettviseende 38° til Skalnaset 70°17,92'N 21°28,9'O.

§ 2

I tidsrommet fra og med 1. februar til og med 31. mai er det forbudt å bruke snurpenot, snurrevad og andre notredskaper til fangst av torsk i følgende områder i nedenernevnede kommuner i Finnmark fylke:

1. ALTA:
 - a. Langfjorden, kart 96.
Innenfor en linje fra Langnesholmen lykt til Nilsbårdviknes 70°10,4'N 22°58'O.
 - b. Leirbotn, kart 96.
Innenfor en linje fra Bekkenberget 70°6,2'N 23°20,5'O til østspissen av Lille Årøy og derfra til Mikkelisby 70°8,3'N 23°19,8'O.
 - c. Skillefjord, kart 96.
Innenfor en linje fra Skillefjordnes 70°10,5'N 23°17,2'O rettviseende nord til nordsida av fjorden.
 - d. Korsfjorden, kart 96.
Innenfor en linje fra Korsnes lykt til Korsfjordklubben 70°N 23°15,3'O.
 - e. Store Lerresford, kart 98.

Innenfor en linje fra Nordneset 70°16,7'N 23°22,7'O til Vargsundet lykt.

2. KVALSUND:

Repparfjorden, kart 99.

Innenfor en linje fra Markopneset 70°28,75'N 24°16,2'O på Repparfjordpollens sørvestside i rettviseende retning 46° til Lian 70°29,32'N 24°18'O på fjordens nordvestside.

3. PORSANGER:

Billefjord, kart 105.

Innenfor en linje fra Grunnvågflua ved Veidneset rettviseende 103° til Leirpollen på østida av fjorden.

4. TANA:

Tanafjorden, kart 110.

Innenfor en linje fra Vagge lykt på Stangneset til varden på holmen Skjæret på vestsida av Tanafjorden 70°35,2'N 28°11,8'O.

5. NESSEBY, SØR-VARANGER OG VADSØ:

Varangerfjorden, kart 115.

Innenfor en linje fra nordligste punkt på Bugøy, 69°58,6'N 29°41,5'O over Ytre Seigrunnen til fastlandet ved Kiby 70°03,63'N 29°51,9'O.

§ 3

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder til og med 31. mai 1986. Samtidig oppheves punkt 3 i Fiskeridepartementets forskrifter av 27. februar 1981 om lokale reguleringer av fisket i Finnmark fylke – forlengelse av gyldigheten av en del forskrifter.

Forskrifter om forbud mot bruk av snurpenot, snurrevad og andre notredskaper i Finnmark fylke.

I medhold av § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene og kongelig resolusjon av 17. januar 1964 har Fiskeridepartementet 19.4.82 bestemt:

§ 1

I tidsrommet fra og med 1. februar til og med 31. mai er det forbudt å bruke snurpenot, snurrevad og andre notredskaper til annet enn fangst av sild, brisling, makrell eller lodde i følgende områder i nedenernevnede kommuner i Finnmark fylke:

1. ALTA:

Indre Altafjord, kart 96.

Innenfor (sydøst for) en rett linje rettviseende 230° fra Sagelv på Altafjordens østside 70°2'N 23°18'O Sandelv, 69°59'N 23°7'O på fjordens vestsida.

2. HASVIK:

Breivikfjorden, kart 97 og 100.

Innenfor en linje trukket fra Skjåholmen, 70°35,5'N 21°59'O i retning rettviseende 149° til Søndre Knotten 70°30,8'N 22°07,6'O

3. MÅSØY:

Kobbefjord, kart 103.

Innenfor en linje trukket fra Steingammneset 70°51,1'N 25°22'O i rettviseende 242° til Kråkerberget 70°49,5'N 25°14,9'O. Grenselinjen tangerer nordvestlige punkt på Lille-Kobbøy.

4. NORDKAPP:

Skipsfjord, kart 103.

Innenfor en linje trukket fra Finnvikskjæret 71°1, 18'N 25°57,4'O i rettviseende retning 169° til ytre kant av Stormbukta 71°0,58'N 25°57,75'O.

5. PORSANGER:

Smørfjord og Olderfjord, kart 105.

Innenfor en linje fra ytre ende av Alkeberget (Smørfjordens nordvestside) 70°33,25'N 25°11,3'O i rettviseende retning 135° til ytre Langøykalven 70°30,2'N 25°20,8'O.

6. LEBESBY:

a. Kjøllefjord, kart 108.

Innenfor en linje trukket fra Kjøllefjordneset 71°1,1'N 27°12,45'O med toppen av Raudnakken synlig i rettviseende retning 200° over til fjordens sørvestside 70°58,8'N 27°09,8'O.

b. Laksefjord, kart 107 og 108 (324).

Innenfor (øst for) en linje trukket fra Vardnes lykt over Mårøy til Kifjordneset 70°52,8'N 27°22,2'O.

c. Laksfjorden, kart 107.

Innenfor en linje trukket fra Skjånesodden lykt rettviseende 273° til Masterneset 70°33,1'N 26°37,2'O.

7. BERLEVÅG:

Indre Gulgofjord (Trollfjorden), kart 110.
Innenfor en linje trukket fra Gulgofjord lykt 70°41,3'N 28°35,2'O i rettviseende retning 238° til et punkt på fjordens sørsida 70°40,65'N 28°33'O.

8. GAMVIK:

a. Hopsfjord, kart 110.

Innenfor en linje fra Langneset 70°47,7'N 27°47,9'O på fjordens nordside i rettviseende retning 151° til Ytterelv 70°47,35'N 27°48,5'O på fjordens sørsida.

b. Store Skogsfjord, kart 110.

Innenfor en linje fra Sandnes 70°46,15'N 27°49'O på fjordens vest-

side i rettvise 87° til Gosjøkknes
70°46,2'N 27°51,2'O på fjordens øst-
side.

c. Langfjorden, kart 110.

Innenfor (sydvest for) en linje rettvise-
ende 335° fra Honningsvika på fjor-
dens sydøstside, 70°37,7'N 27°50,5'O
til fjordens nordvestre side 70°38,5'N
27°49,5'O.

§ 2

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder
til og med 31. mai 1986. Samtidig oppheves
punkt 4 i Fiskeridepartementets forskrifter
av 27. februar 1981 om lokale reguleringer
av fisket i Finnmark fylke – forlengelse av
gyldigheten av en del forskrifter.

Forskrifter om regulering av fiske og taretråling som foregår i samme område i Rogaland fylke.

I medhold av § 3a i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene, kgl. resolusjon av 21. januar 1972 og Fiskeridepartementets forskrifter av 2. mars 1982 har Fiskeridirektøren den 5. april 1982 fastsatt følgende forskrifter:

§ 1

I Rogaland fylke i området fra 58°33' N til grensen mot Hordaland fylke skal et tarefelt som har vært trålt ett år, være fredet mot taretråling gjennom hele de neste 3 kalenderår.

§ 2

Når taretråling foregår på et felt skal trålingen så vidt mulig drives kontinuerlig til feltet er ferdigtrålt.

Fisket skal kunne drives innenfor de utlagte feltet for taretråling i den utstrekning det ikke kommer til fortrengsel for taretrålerne.

§ 3

Ved hvert års utgang skal firma som mottar taren fra trålerne sende inn til Fiskeridirektøren oppgaver over de felt som har vært trålt i løpet av året, og oppgaver over de felt som aktes trålt kommende år med angivelse av tidsrom for høstingen for hvert felt. På basis av slike oppgaver skal Fiskeridirektøren fastsette felt og tidsrom for taretråling kommende år.

§ 4

Disse forskrifter trer i kraft straks. Samtidig oppheves Fiskeridirektørens forskrifter av 20. mars 1973 om regulering av fiske og taretråling i nærmere bestemte områder i Rogaland fylke.

Forskrifter om regulering av fiske og taretråling i området nord for 58°33' N i Rogaland i 1982.

(Fastsatt av Fiskeridirektøren 5. april 1982 i medhold av § 3a i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene, jfr. kgl. resolusjon av 21. januar 1972, Fiskeridepartementets forskrifter av 2. mars 1982 og Fiskeridirektørens forskrifter av 5. april 1982.)

§ 1

I 1982 skal taretråling være tillatt på feltene 1C, 2C, 3C, 7C, 9C, 13C, 14C, 20C, 23C og 27C som er angitt på vedheftede kartblader, bilag 1-6.

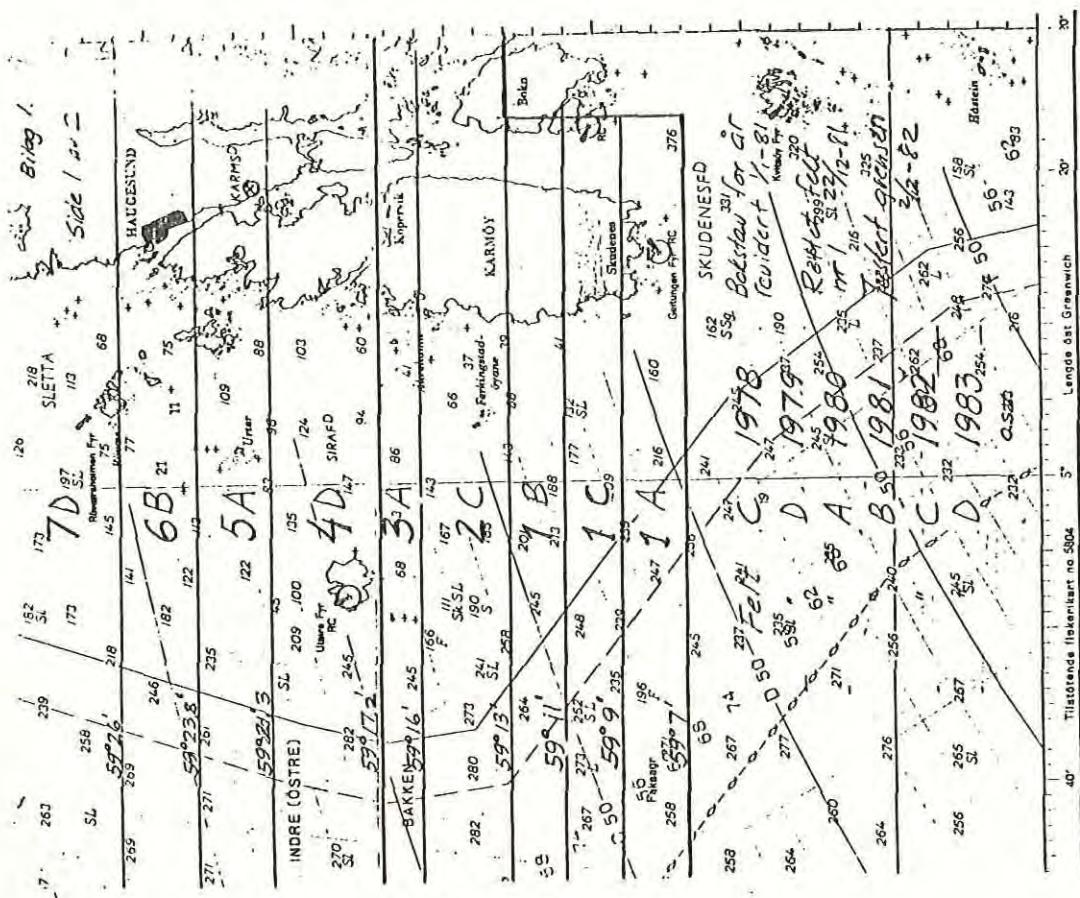
§ 2

Følgende fiske skal kunne drives uhindret på tarefelt i det tidsrom som de er utlagt for taretråling:

1. Nofiske etter sei og makrell. Taretrålerne må vike på steder hvor det skal kastes eller hvor det foregår slik kasting.
2. Hummerfiske i hele mai og hele oktober. Taretrålerne må innrette seg etter dette og kun tråle på steder hvor det ikke drives hummerfiske.

§ 3

Unntak fra disse bestemmelser kan tillates forutsatt at fylkesfiskarlaget og det firma som mottar taren er enig.

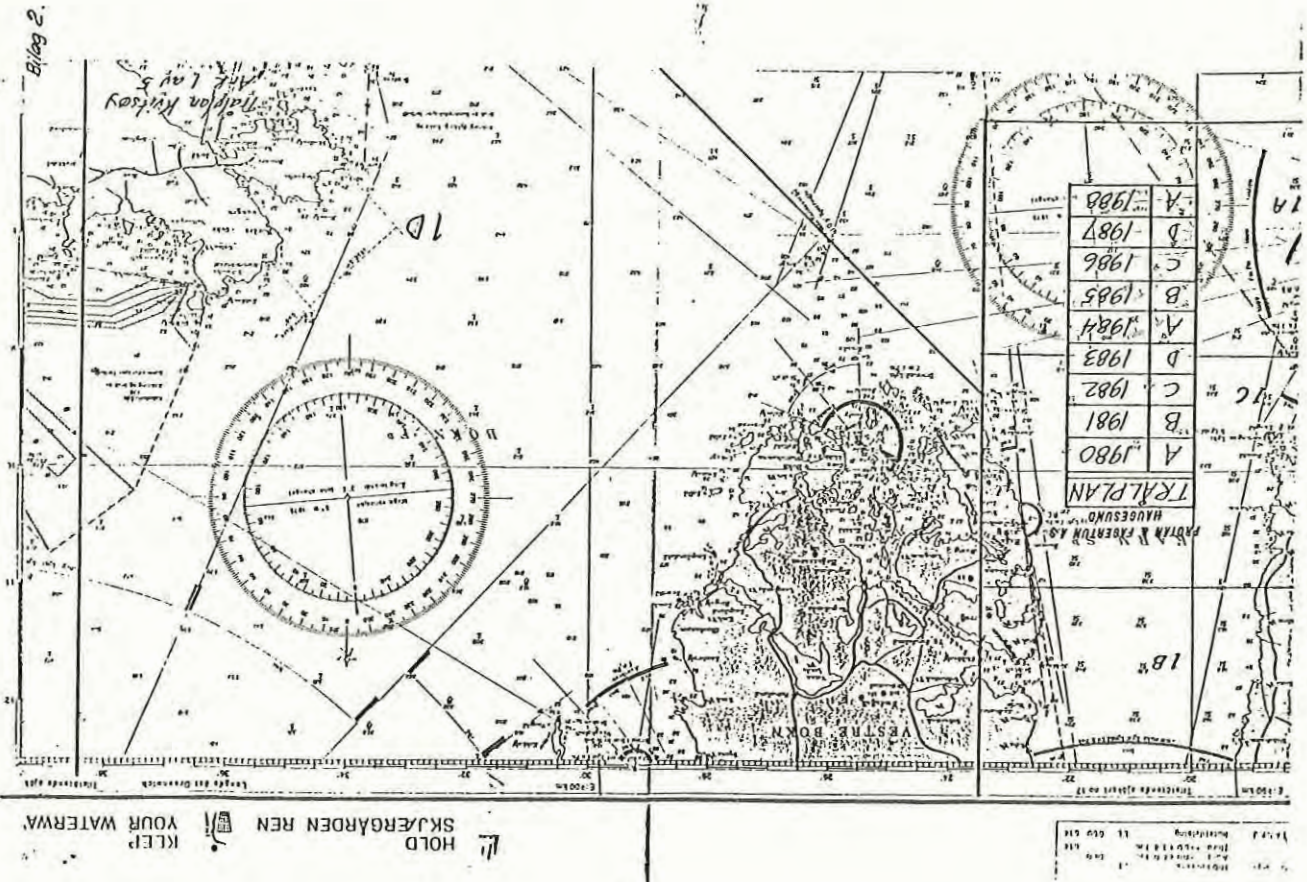

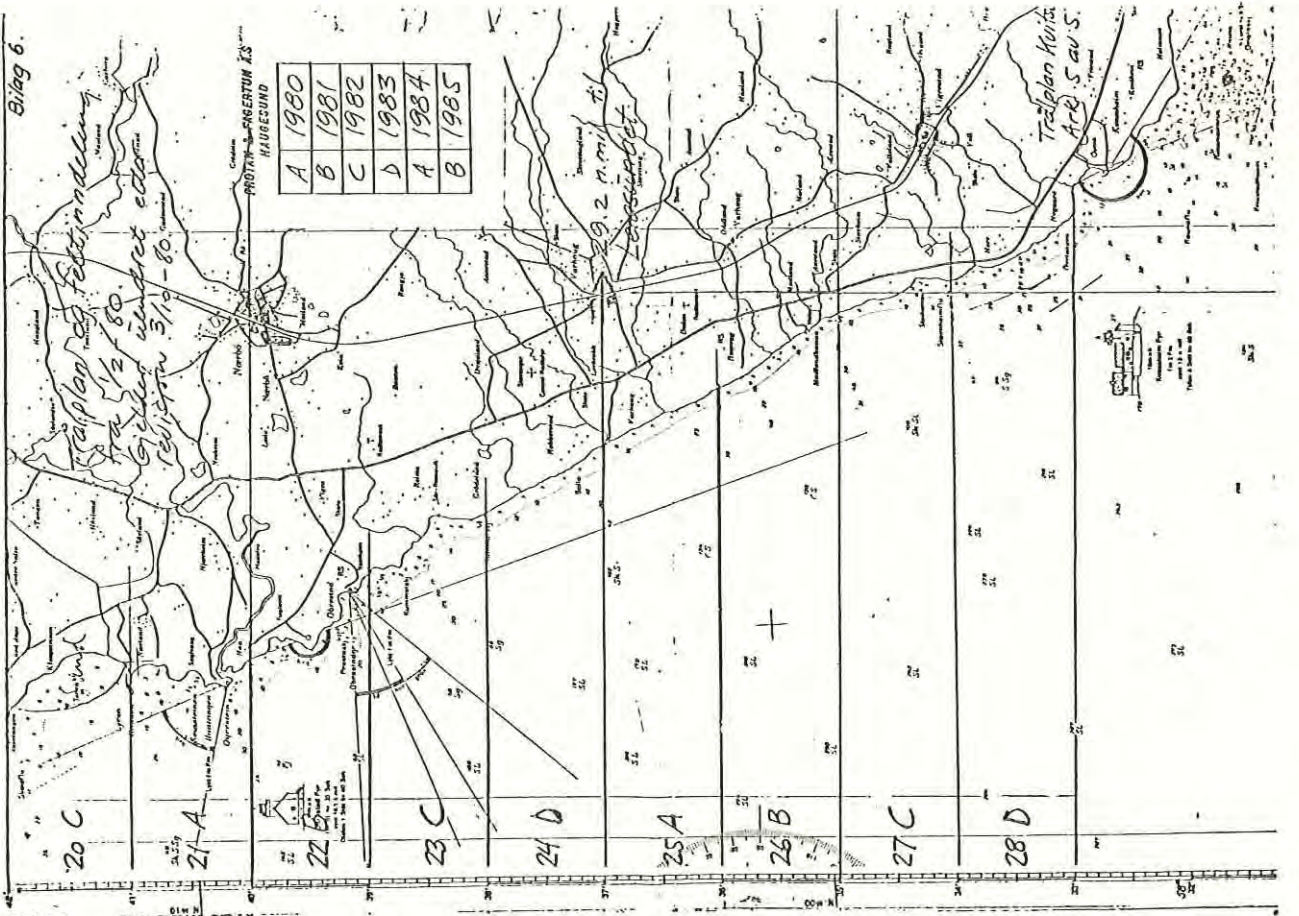
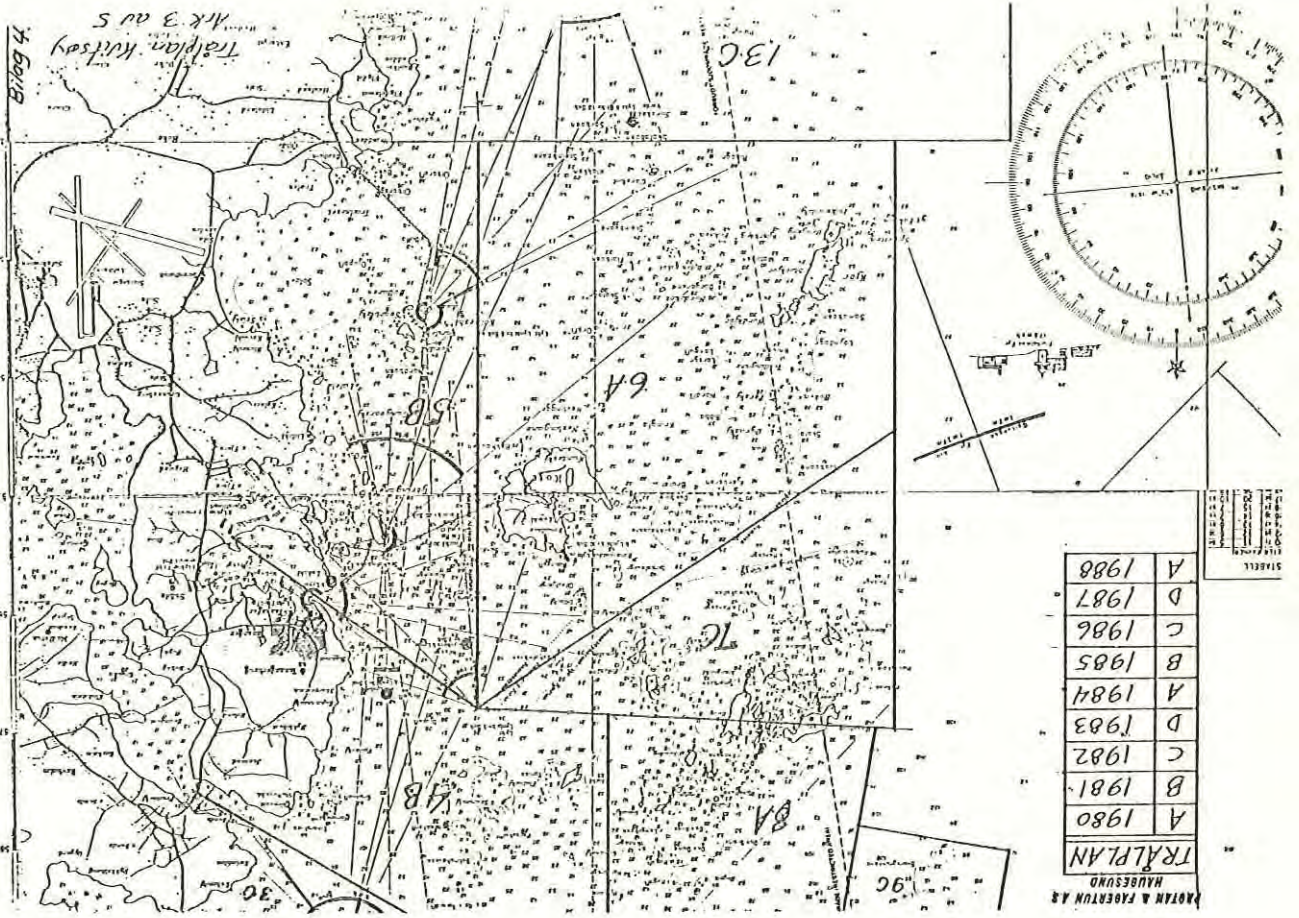
Regulering av taretråling Nord-Rogaland - Sunnhordland
på kyststrekningen Skudenesfjorden - Seljordsfjorden 10

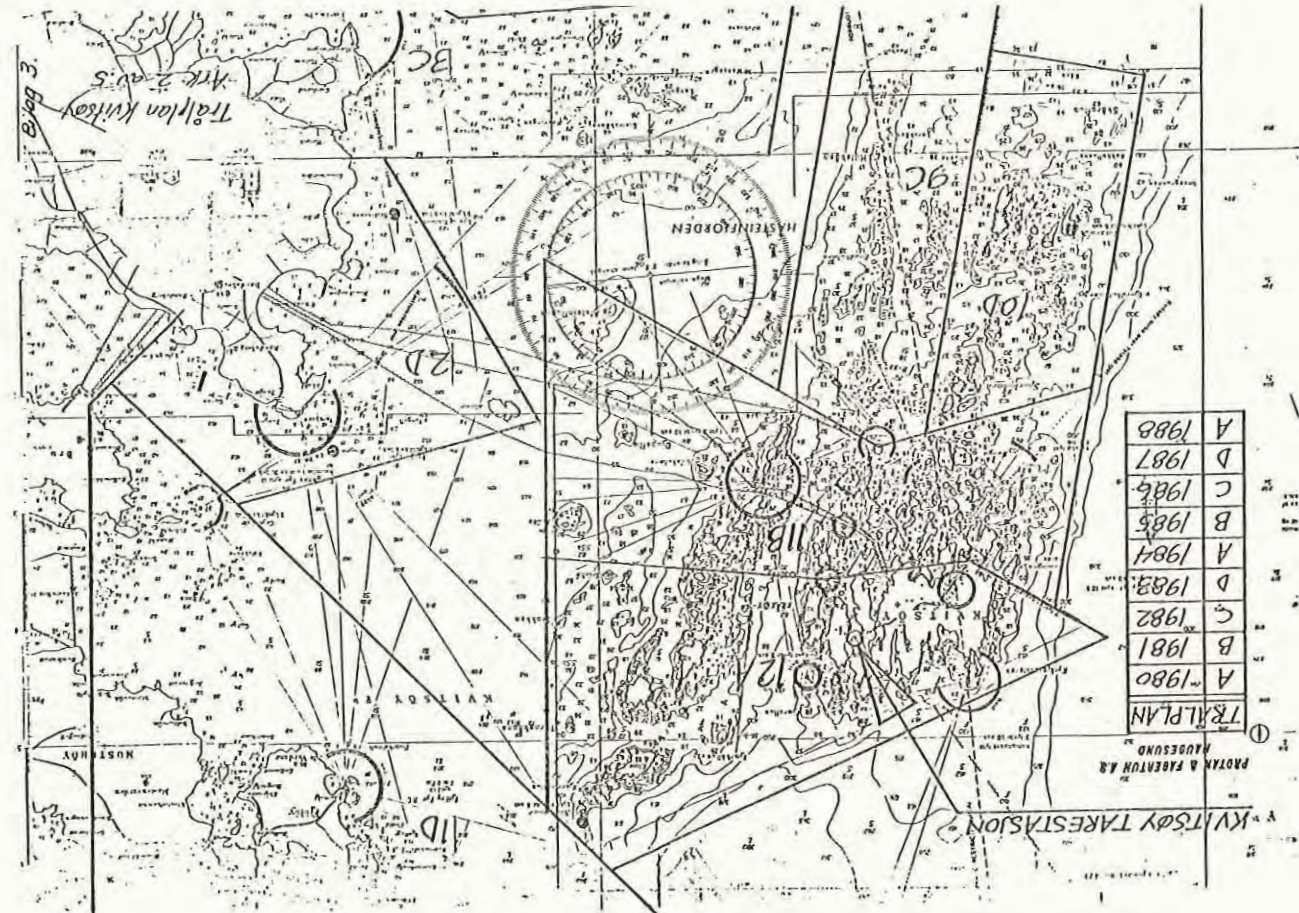
§ 4

Disse forskrifter trer i kraft straks og gjelder til 31. desember 1982.

Fiskeridirektøren vil henstille til fiskerne og taretrålerne om å ta hensyn til hverandres interesser, slik at det ikke skapes unødige hindringer for noen av partene.

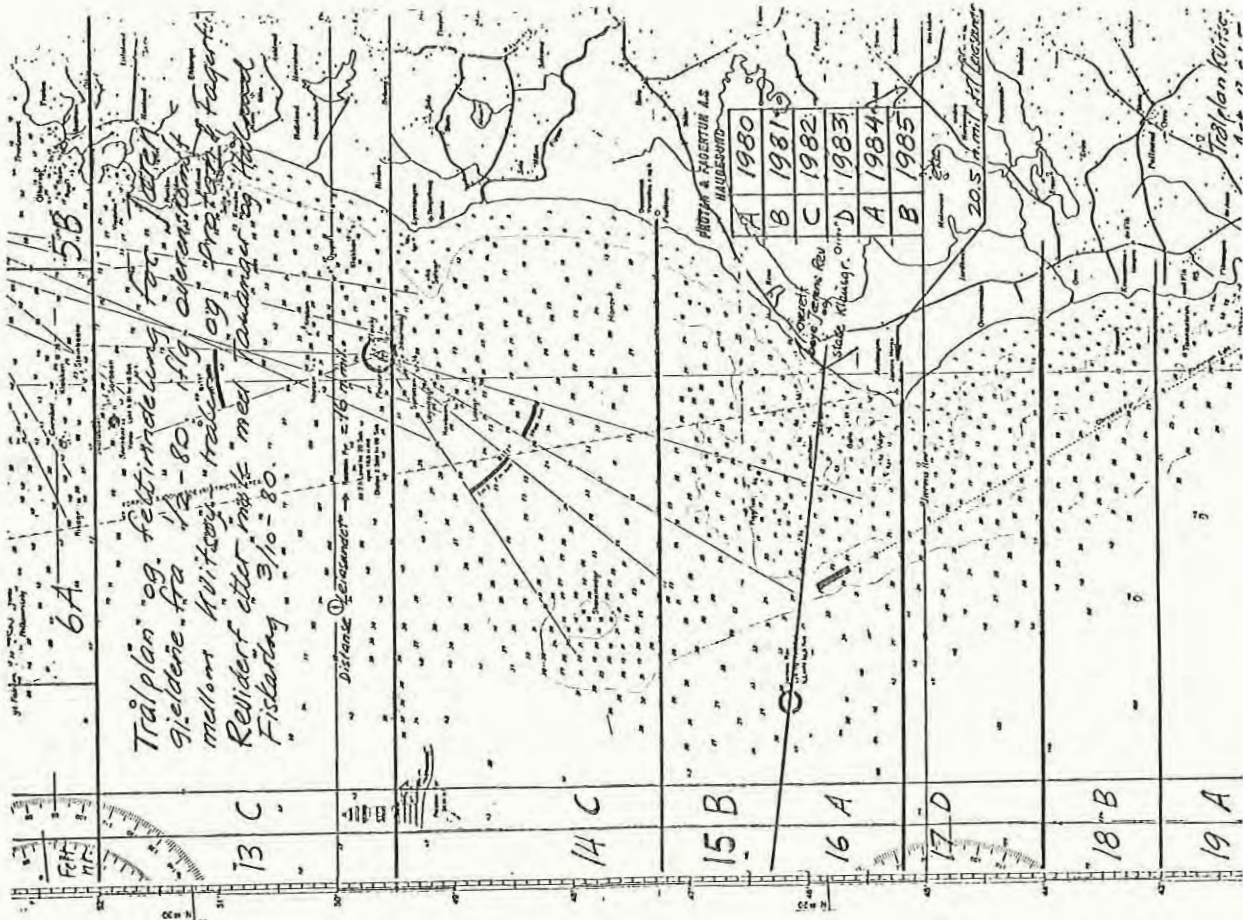

Bilag 3

Trälplan Kvitsøy
Ark. 2 av 5

Bilag 5

Forskrifter om dagleg fangstrapporing ved fiske etter reker i EF-sona ved Aust-Grønland i 1982.

I medhald av § 7 i Fiskeridepartementet sine forskrifter av 9. februar 1982 om regulering av rekefisket ved Vest- og Aust-Grønland i 1982 har Fiskeridirektøren 27. april 1982 bestemt:

§ 1

Fartøy som fiskar reker i EF-sona ved Aust-Grønland (ICES områda XIV og Va) skal frå og med mandag 3. mai 1982 sende daglege fangstrapporatar til Fiskeridirektøret. Ved første daglege rapport skal det også opplyseast om fangst sidan siste vanlege veke-rapport.

§ 2

Desse forskriftene trer i kraft straks.

Fiskeridirektøren vil gjere merksam på at desse forskriftene om dagleg fangstrapporing kjem i tillegg til dei vanlege reglane om aktiv-melding, fangst-melding, førerhandsmelding om utgang og passiv-melding til EF-kommisjonen (jfr. Melding fra Fiskeridirektøren J. 45/81).

Forskrifter om regulering av norsk kolmulefiske i Færøysk fiskerisone i 1982.

I medhold av § 5 i lov av 20. april 1951 om fiske med trål jfr. kgl. res. av 11. januar 1974, § 4 i lov av 17. juni 1955 om saltvansfiskerierne, jfr. kgl. res. av 17. januar 1964 og § 10 i lov av 16. juni 1972 om regulering av deltakelsen i fisket, har Fiskeridepartementet 21. april 1982 bestemt:

§ 4

Disse forskrifter trer i kraft straks.

§ 1

Det er forbudt for norske fartøyer å fiske kolmule i færøysk fiskerisone i 1982.

Uten hinder av forbudet i første ledd kan det fiskes inntil 71 000 tonn kolmule i færøysk fiskerisone i tidsrommet fra 10. april til 10. juni. Av dette kvantumet kan det utenfor nevnte tidsrom fiskes 15 000 tonn.

Inntil 60 fartøyer kan gis fisketilatelse i færøysk fiskerisone i 1982. Av disse fartøyene kan inntil 26 fiske i sonen samtidig i tidsrommet 10. april til 10. juni. Når det færøyske fiskerioppsyn i denne perioden har etablert et hovedfiskefelt, kan inntil 16 norske fartøyer delta i fisket i dette felt, mens de øvrige 10 fartøyer må drive utenfor de etablerte hovedfelt.

§ 2

Ingen kan drive fiske etter kolmule i færøysk sone i 1982 uten tilatelse fra Fiskeridirektøren.

Fiskeridirektøren bemyndiges til å stoppe fisket når totalkvantumet er beregnet oppfisket.

§ 3

Noregs Sildesalslag og Feitsidfiskerienes Salgslag bemyndiges til å bestemme i

hvilket tidsrom og i hvilket område det enkelte fartøy kan drive fiske i sonen etter § 1.

6. Mareflyndre (hundetunge) ... 28 cm
 7. Sandflyndre 23 cm
 8. Lomre (bergflyndre) 25 cm
 9. Tunge 24 cm
 10. Piggvar 30 cm
 11. Slettvar 30 cm
 12. Glassvar 25 cm
 13. Hvitting 23 cm
 14. Skrubbe 20 cm
 15. a. Gulål 40 cm
 b. Blankål 37 cm
 16. Hummer 22 cm
 17. Sjøkreps (bokstavhummer, Nephrops norvegicus) 13 cm
 18. Krabbe 13 cm
 19. Sei

- a) i område nord for 62° 11,2' n.br. 40 cm
 b) i området sør for 62° 11,2' n.br. og vest for en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr 32 cm
 c) i Skagerrak beskrevet i § 2 nr. 4 30 cm
 20. Piggå 70 cm
 21. Sild fisket i området beskrevet i § 2 nr. 4 (Skagerrak), unntatt norsk fjordsild fisket innenfor 2 n. mil fra grunnlinjen ... 18cm

§ 18

Måling av fisk og skalldyr

De mål som er nevnt i § 17 nr. 1-15, 19 og 21 gjelder fiskens lengde målt fra snutespissen til ende av sporens ytterste stråler. For piggå gjelder lengden målt fra snutespissen til bakerste kant av den øverste haleflik. For de skalldyr som er nevnt i § 17 nr. 16 og 17 regnes lengden fra spissen av pannehor-net til den bakre faste kant av midterste svømmelapp. For krabbe gjelder størrelsen skallets største bredde.

§ 19

Unntak fra bestemmelser om minstemål
 Minstemål fastsatt i § 17 nr. 1-5 og 18-21 gjelder ikke fisk og krabbe til bruk i egen husholdning. Minstemålet fastsatt i § 17 nr. 19 gjelder ikke for sei som fiskes til eget agnforbruk. Fiskeridirektøren kan i særlige tilfeller gi dispensasjon for agnfiske av sei som ikke er til eget agnforbruk.

Fiskeridirektøren kan gi dispensasjon for fangst av sei under 40 cm ned til 35 cm i tiden fram til 1. juli 1982 i området mellom 69° 30' n.br. og 62° 11,2' n.br. Videre kan Fiskeridirektøren gi dispensasjon for fangst av sei under 32 cm ned til 30 cm i området sør for 62° 11,2' n.br. og vest for en rett linje gjennom Lindesnes fyr og Hanstholmen fyr.

§ 20

Innblanding av undermåls fisk

Ved fiske etter torsk og hyse i området beskrevet i § 17 nr. 2a, er det adgang til å ha inntil 15% undermåls fisk i antall i de enkelte fangster.

I området innenfor 4 n. mil av grunnlinjen og i Skagerrak beskrevet i § 2 nr. 4 kan inntil 10% i vekt av hver total landing av sei eller del derav bestå av undermåls fisk.

Ved fiske i området beskrevet i § 2 nr. 4 (Skagerrak) kan landinger av artene nevnt i § 17 nr. 1-21 inneholde opp til 10% i vekt av undermåls fisk og skalldyr.

§ 21

Utkast av undermåls fisk

Fisk og skalldyr som ikke har den størrelse som er fastsatt i § 17 nr. 1-21 skal straks kastes på sjøen. Utenom de unntak og den tillatte innblanding som er nevnt i §§ 19 og 20 kan undermåls fisk og skalldyr ikke bringes i land, omsettes, kjøpes eller mottas.

likevel til enhver tid ikke overstige 10% i vekt regnet av hele fangsten om bord.

2. Ved fiske etter tobis (sil) med trål med maskevidde mindre enn 16 mm er det forbudt til enhver tid å ha mer enn 10% bifangst av andre fiskearter regnet i vekt av hele fangsten.

3. Ved fiske etter brisling er det forbudt til enhver tid å ha mer enn 10% bifangst av sild regnet i vekt av hele fangsten.

4. Ved kontroll av bifangster anses en prøve på minst 100 kg som representativ for fangstens sammensetning.

§ 15

Bifangst ved fiske i Skagerrak

i området beskrevet i § 2 nr. 4 (Skagerrak) er det tillatt med følgende bifangster:

1. Ved fiske med småmasket trål som beskrevet i § 4, unntatt ved fiske etter sjøkreps (boksstavhummer), kan bifangsten av artene nevnt i § 17, med unntak for sild og makrell, ikke overstige 10% i vekt av all fangst på vedkommende tur.

Bifangstprosenten skal måles som andelen i vekt av all fisk på dekk etter siste trålhal, eller av all fisk om bord eller ved landing. Bifangsten kan fastsettes på grunnlag av en prøve på minst 100 kg.

Bifangst utover den tillatte andel kan ikke beholdes om bord, og skal straks kastes på sjøen.

2. Ved fiske etter brisling er det forbudt å ha mer enn 10% sild regnet i vekt av fangsten om bord eller ved landing eller i en prøve av fangsten på minst 100 kg. Ved fiske etter andre fiskearter er det forbudt å ha mer enn 5% sild regnet i vekt av fangsten om bord eller ved landing eller i en prøve av fangsten på minst 100 kg.

3. Ved fiske etter hving med trålfredskap med maskevidde mindre enn 80 mm

kan bifangsten av artene nevnt i § 17 ikke overstige 30% regnet i vekt av hele fangsten.

4. Bifangst av sild skal straks kastes på sjøen og kan ikke beholdes om bord når den fastsatte sildekvoten er oppfisket.

§ 16

Bifangster i rekestrål

Rekestrål (jfr. § 5) må bare brukes til fangst av reker og sjøkreps. Bifangst av fisk kan nyttes hvis det ikke er i strid med bestemmelsene om minstemål i § 17.

Kapittel V. Bestemmelser om minstemål

§ 17

Minstemål

Det er forbudt å fiske eller beholde om bord fisk og skaldyr av følgende arter, hvis ikke fisken eller skaldyrene minst har den størrelse som er nevnt nedenfor:

1. Kveite 60 cm
2. Torsk
 - a) i området nord og vest for følgende linje:
 - vestover fra norskekysten på 64° n.br. til 4° v.l., 60°30' n.br.
 - til 5° v.l., 60° n.br. til 18° v.l., 48° n.br.
 - til 42° v.l. 42 cm
 - b) sør og øst for ovennevnte område 30 cm
3. Hyse (kolje)
 - a) i området beskrevet i nr. 2.a) 39 cm
 - b) sør og øst for ovennevnte område 27 cm
4. Lysing 30 cm
5. Gulfluyndre (rødspette)
 - a) i området beskrevet i § 2, nr. 1, 2 og 3 29 cm
 - b) i Skagerrak beskrevet i § 2, nr. 4 27 cm

april 1951 om fiske med trål, dersom ikke strengere strafferegler kommer til anvendelse.

Kapittel IX. Ikrafttredelse

§ 25

Disse forskrifter trer i kraft straks. Samtidig oppheves § 13 og § 14 første ledd i Kronprinsregentens resolusjon av 22. desember 1955. Samtidig oppheves også Fiskeridepartementets forskrifter av 18. oktober 1979 med senere endringer om minstemål for fisk og maskevidde for fangst av fisk og sild, forskrifter av 11. november 1965 om minstemål for krabbe, forskrifter av 29. februar 1964 om minstemål for pigghå, midlertidige forskrifter av 18. oktober 1979 om forbud mot fangst av småsild i Skagerrak, forskrifter av 19. desember 1980 om forbud mot fiske etter torsk med not og forskrifter av 14. januar 1980 om forbud mot bruk av flytetral etter torsk, hyse og sei i Norges økonomiske sone.

Kapittel VI. Oppmaling av makrell og sei

§ 22

1. Det er forbudt å fange makrell under 30 cm som skal nyttes til annet enn menneskeføde eller agn.

Fiskens lengde måles fra snutespissen til enden av sporens ytterste stråler.

Fangster av makrell som skal nyttes til annet enn menneskeføde og agn kan inneholde inntil 20% av undermåls fisk.

Fiskeridirektøren kan fastsette forskrifter om kontroll med at disse bestemmelsene overholdes.

Fiskeridirektøren kan dispensere fra første og tredje ledd i ekstraordinære tilfeller.

2. Det er forbudt å fange sei for oppmaling, herunder til matmel og til fiske- og dyrefôr.

Fiskeridirektøren kan etter søknad fra vedkommende salgslag dispensere fra oppmalingforbudet.

Kapittel VII. Fiskeriundersøkelser

§ 23

Bestemmelsene i denne forskrift kommer ikke til anvendelse ved:

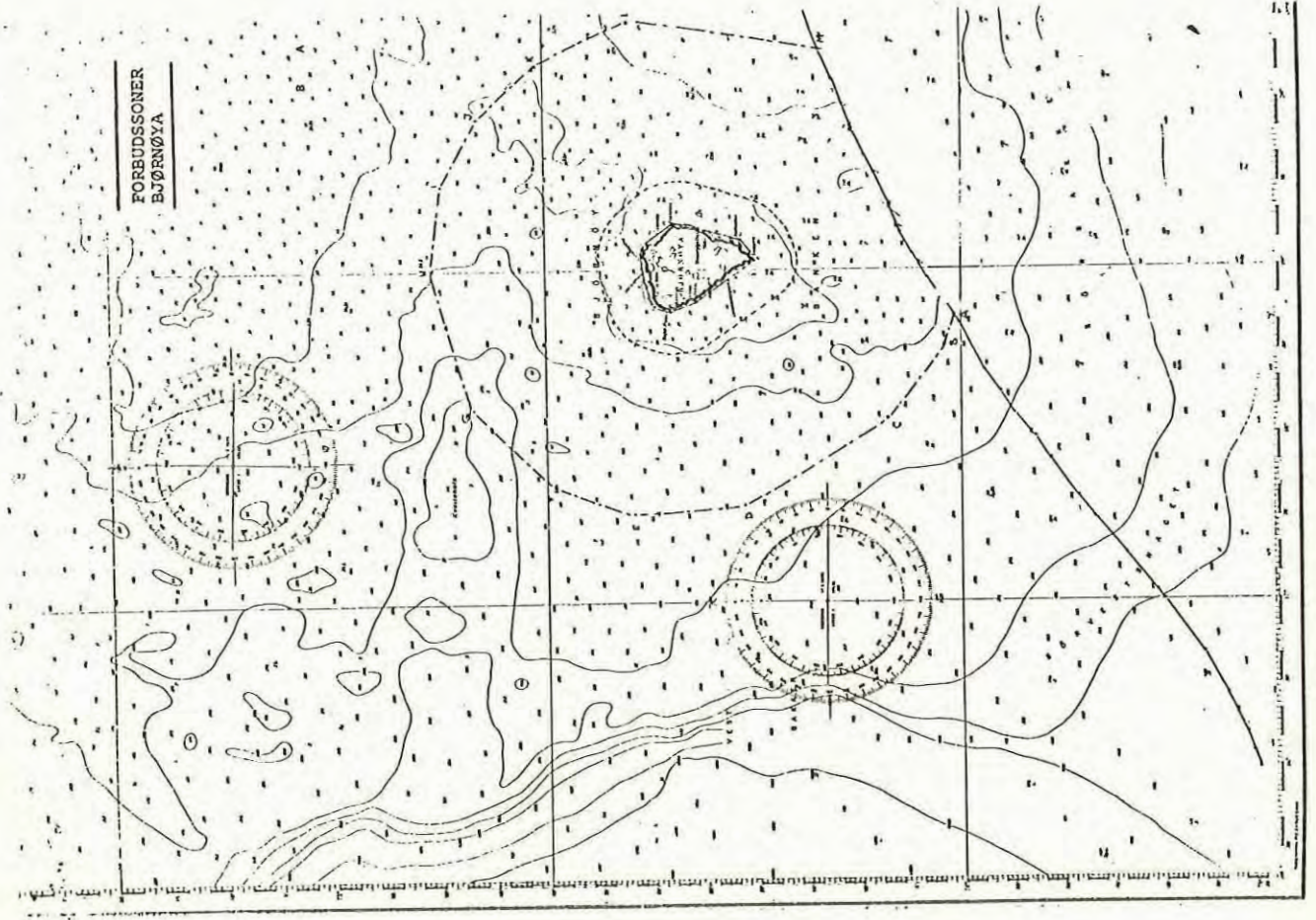
1. Fiskeriundersøkelser som iverksettes av staten eller med statens samtykke.
2. Fiskeriundersøkelser i det området som er beskrevet i § 2 nr. 4 (Skagerrakområdet) som utføres av svenske og danske fartøy.

Kapittel VIII. Straffebestemmelse

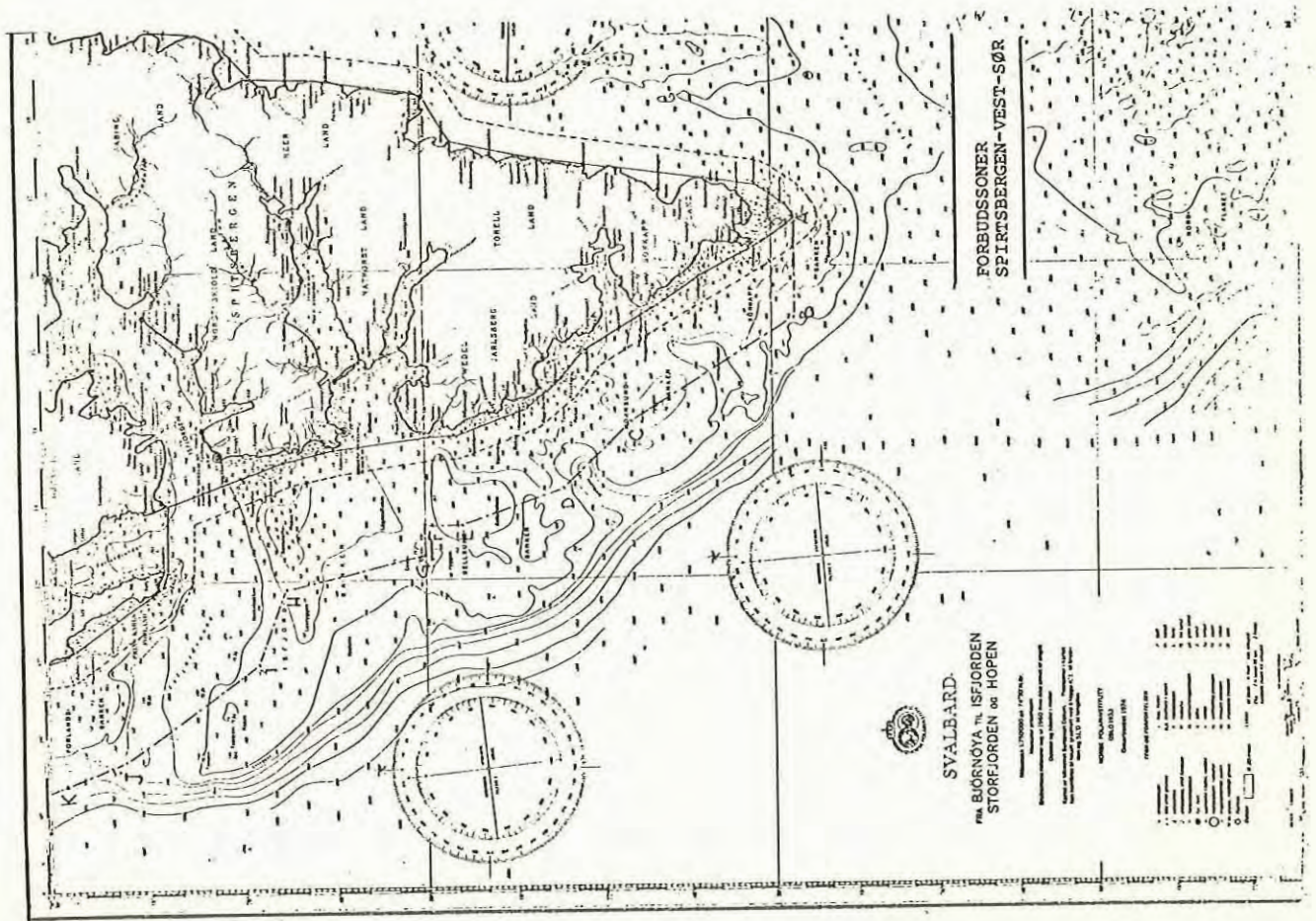
§ 24

Forsetelig eller uaktsom overtredelse av bestemmelsene gitt i eller i medhold av disse forskrifter straffes med bøter i henhold til § 69 i lov av 17. juni 1955 om saltvannsfiskeriene, § 80 i lov av 25. juni 1937 om sild- og brisingfiskeriene og § 13 i lov av 20.

J. 27/82-4

J. 27/82-3

Punktets nummer:	Punktets navn:	Punktets posisjon	
		N. Gr.	Lgd. Ø
48	Skjær SV av Olshl	— 12,7	14 14,2
49	Svarsteinane (SV av Kroghnyggen)	— 07,0	— 36,0
50	Dunøyane	— 03,3	— 57,8
51	Utskjeret (S av Suffolkpynten)	76 51,3	15 30,3
52	Brimingen	— 43,1	— 54,5
53	Svarskjeret	— 32,3	16 19,2
54	Brattholmen	— 28,2	— 31,2
55	Sørkappfallet	— 26,5	— 38,1
56	Flakskjeret, S	— 28,0	— 49,0
57	Tristeinane, SØ	— 32,9	17 03,8
58	Dumskoiten	— 42,4	— 10,0
59	Davisiaguna (ved Hedgehogfjellet)	— 58,6	— 19,5
60	Odde mellom Markhambr. — Crollbr.	77 10,9	— 26,0
61	Kvalvågen, SV	— 25,0	— 36,7
62	Kvalvågen, Ø	— 29,5	18 13,2
63	Kvalhovden	— 31,5	— 16,2
64	Thomsonbreen, odde i S	— 37,5	— 20,2
65	Beresnikobreen, odde i S	— 48,2	— 26,5
66	Kapp Dufferin	— 57,2	— 29,0
67	SØ for Agardhfjellet	78 03,2	— 56,7
68	Ø for Agardhfjellet	— 05,9	19 02,2
69	Kapp Johannesen	— 13,5	— 04,0
70	Jakimovitsøyane, SV	78 12,0	20 24,2
71	Kapp Lee, V	— 04,8	— 46,8
72	Blankeodden	77 58,8	21 12,5
73	Kapp Spører	— 49,5	— 23,7
74	Skjær V for Russebukta	— 35,1	20 47,4
75	V holme i fjorden	— 31,7	— 02,2
76	Kvalpynten	— 26,6	— 51,0
77	Kong Ludvigøyane, V	— 16,7	21 12,5
78	Utsira (mellom 77 og 79)	— 06,0	— 16,0
79	Håøyane, V	76 56,1	— 16,8
80	Håøyane, S	— 55,2	21 20,5
81	Brækholmholmane, SØ (mellom 80 og 82) ..	77 03,1	22 12,0
82	Menkeøyane, SØ	— 08,9	— 50,4
83	Halvmåneøya, Ø	— 16,4	23 18,0

Forskrifter om bifangst av torsk ved trålfiske etter sei, uer, blåkveite og flyndre nord for 62° n.br.

I medhold av § 8 i Fiskeridepartementets forskrifter av 23. desember 1981 om regulering av trålfiske etter torsk nord for 62° n.br. har Fiskeridirektøren 15. april 1982 bestemt:

§ 1

Bestemmelsen om bifangst av torsk i § 6 andre ledd i forskriftene av 23. desember 1981 kommer til anvendelse uavhengig av om fartøyet har fisket opp sin tildelte kvote av torsk.

§ 2

For at bestemmelsen om bifangst av torsk i § 6 andre ledd i forskriftene av 23. desember 1981 skal komme til anvendelse må sei, blåkveite og uer til sammen eller hver for seg utgjøre 50% eller mer av fangsten i hver landing. I området nord for 73° n.br. og vest for 30° o.l. kan også flyndre regnes med.

For at bestemmelsen om 25% bifangst av torsk ved fiske etter flyndre skal komme til anvendelse må flyndre utgjøre 50% eller mer av fangsten.

§ 3

Disse forskrifter trer i kraft straks.

Det presiseres at ved landing av fangster av torsk og hyse skal all torsk regnes med i fartøyet kvote.

Punktets nummer:	Punktets navn:	Punktets posisjon	
		N. Gr.	Lgd. Ø
8	Ermaholmane	— 30,9	— 56,4
9	Nordkapp	— 31,3	19 06,5
10	Havhestholmen	— 31,2	— 08,4
11	Måkestauren	— 30,9	— 10,2
12	Framnes	— 28,3	— 17,3
13	Kapp Nordenskiöld	— 28,0	— 17,4
14	Kapp Levin	— 27,1	— 16,9
15	Brettingdalen odde	— 26,4	— 16,5
16	Måkeholmen	— 21,9	— 12,0
17	Kapp Kolthoff	74 20,9	19 07,4
18	Kapp Thor	76 27,2	24 55,5
19	Vesterodden	— 27,7	— 53,5
20	Askheimodden	— 30,0	— 56,5
21	NV for Kollerfjellet	— 34,0	25 06,8
22	V for Flatsalen	— 42,0	— 25,8
23	Beisaren	— 43,0	— 29,8
24	Østligste pynt	— 42,8	— 30,0
25	Skumskjæra	76 27,4	24 59,5
26	Verlegenhuken	80 03,7	16 15,6
27	Moffen	— 02,4	14 30,8
28	Veikornstpynten	79 52,8	13 46,3
29	Biskayerhuken	— 50,6	12 24,8
30	Kobbeskjæra, N	— 54,5	11 39,9
31	Ørnenøya	— 52,3	— 16,7
32	Ytterholmane, N	— 46,2	10 35,0
33	Hamburgerbukta, skjær utenfor	— 32,0	— 40,3
34	Tredjebreen, skjær utenfor	— 20,6	— 51,7
35	Kapp Mitra, ytterste skjær	— 06,7	11 09,8
36	Fuglehuken, V skjær	78 53,6	10 28,6
37	Kapp Sietoe, N odde	— 47,2	— 30,7
38	Fidrasteien	— 42,5	— 37,5
39	Kvernodden, skjær	— 27,3	11 04,5
40	Plankeholmane, S	— 12,5	— 57,8
41	Salskjæra, S	— 12,1	12 06,8
42	SV Agskjæra (Daudmannsodden)	— 11,9	— 59,8
43	Kapp Linné, Revleodden	— 03,0	13 35,5
44	Holme NV for St Hanshøe	77 53,4	— 32,8
45	Lågneset, V	— 45,2	— 43,8
46	Dunderholmane	— 29,3	— 54,1
47	Middagsskjæra	— 25,1	— 53,2

Lofotfiske (Oppsynsdistriktet) pr. 25/4-1982

	Uken 29/3-4/4	Uken 19-25/4
Fangst, tonn	6 457	2 213
Fiskevekt	2,2-3,2	2,3-3,2
Kg fisk pr. hl lever	1 000-1 270	1 100-1 260
Tranprosent	48	46
Antall farkoster	1 559	676
Antall mann	3 936	1 588
Total:	Tonn:	
Henging	» 22 883	23 808
Salting	» 17 992	18 922
Salting til filet	» 2 529	2 624
Fersk	» 448	464
Frysing, rund	» 906	922
Frysing filet	» 1 565	1 780
Hermetikk	» 79	95
Damptran	hl 19 160	19 935
Lever til an.anv.	» 9	10
Rogn, skarpsaltet	» 853	863
Rogn, sukkersaltet	» 14 681	14 882
Rogn, fersk	» 717	819
Rogn, frysing	» 5 063	5 078
Rogn, hermetikk	» 803	803
Rogn, dyrfor	» 246	246

Lofotfiske (Oppsynsdistrikt) pr. 28/4-1982

	Sluttrapport
	Uken
	26-28/4
Fangst, tonn	2 206
Fiskevekt	2,4-3,3
Kg fisk pr. hl. lever	1100-1280
Tranprosent	46
Antall farkoster	487
Antall mann	1 190
Total:	Tonn:
Hening	» 24 621
Salting	» 19 906
Salting til filet	» 2 840
Fersk	» 500
Frysing, rund	» 1 021
Frysing filet	» 1 836
Hermetikk	» 97
Damptran	hl 20 380
Lever til an.anv.	» 10
Rogn, skarpsaltet	» 868
Rogn, sukkersaltet	» 14 941
Rogn, fersk	» 919
Rogn, frysing	» 5 078
Rogn, hermetisk	» 803
Rogn, dyrfor	» 246

Totalfangst – Tonn

		Sluttrapport	
Pr. 4/4-82	46 402	Pr. 25/4-82	48 615
Pr. 5/4-81	33 824	Pr. 13/4-81	38 743
Pr. 30/3-80	18 524	Pr. 27/4-80	27 009
Pr. 1/4-79	28 927	Pr. 25/4-79	42 278
Pr. 2/4-78	40 082	Pr. 23/4-78	57 441
Pr. 3/4-77	33 825	Pr. 24/4-77	46 786
Pr. 4/4-76	26 025	Pr. 23/4-76	32 410
Pr. 30/3-75	13 191		-75 23 673
Pr. 31/3-74	19 365		-74 25 994
Pr. 31/3-73	51 730		-73 64 968

Totalfangst – Tonn

Pr. 28/4-82 50 821

Gjødning aukar algeveksten

Danske havforskere har lagt fram forskningsresultat som viser at bruk av kvelstoffgjødning i landbruket får innvirkning på algeproduksjonen i havet. Målingene ble gjort i Store Bælt i fjor, etter at det ble oppdaget en enorm økning i algeveksten. Målingene belte ble sammenlignet med salget av gjødning, og resultatene falt svært godt sammen.

— DUF-midler —

Styret i Distriktenes utbyggingfond disponerte 71,1 mill. kr. av fondets midler i sitt månedlige møte 22. april. Beløpet ble fordelt på 48 søkere som fikk 77 tilsagn om lån, garanti for lån og forskjellige tilskott.

Fiske og fiskeindustri mottok fem tilsagn på til sammen 6,2 mill. kr.

Følgende enkelt saker var blant dem som ble behandlet:

E. Lund A/S, Nordvågen, er bevilget kr. 2 400 000,- i lån til finansiering av nytt produksjonsanlegg/lager.

Investeringene gjelder oppbygging og kapasitetsutvidelse etter brann.

Th. Haagensen, Havøysund, er bevilget kr. 325 000,- kr. i lån til fullfinansiering av utbygging av fiskeanlegget.

Finotro A/S, Honningsvåg, er bevilget kr. 5 000 000,- i lån i henhold til regionallåneordningen i Den Nordiske Investeringsbanken, til fullfinansiering av investeringsprogramet for 1980-83.

Torsvåg Fryseri A/S, Torsvåg, Vannareid, er bevilget kr. 2 500 000,- i lån og investeringstilskott til gjenoppbygging av egne buer, rorbuer og kai. Denne delen av anlegget ble totalskadd ved brann høsten 1981.

Nordanett A/S, Vassdalsvik, er bevilget kr. 600 000,- i lån og investeringstilskott til investeringer i maskiner. Bedriften er også innvilget et tilskott på kr. 112 000,- til opplæring av seks arbeidstakere.

Nordanett produserer garn o.l. Investeringene skal gjøres for å utvide produksjonspekteret, og utvidelse vil gi seks nye arbeidsplasser.

Frøystad Fiskevegn A/S, Bølandet, er bevilget kr. 700 000,- i lån til investeringer i bygg og maskiner.

Bedriften produserer garn og tau under vanskelige forhold på to forskjellige steder og lagrer råvarene et tredje sted. Bedriften vil derfor bygge nytt produksjonsbygg og utvide maskinparken. Investeringene vil øke kapasiteten vesentlig.

Fosnavåg Fiskevegnfabrikk A/S, Fosnavåg, er bevilget kr. 300 000,- i lån til investering i nybygg.

Utvidelsen gjøres for å få tilstrekkelig lagerplass.

Florø Fryseri A/S, Florø, er gitt delvis garanti for et driftslån på kr. 2 000 000,-.

Rapport fra Skreiinnsiget:

Gunstig sjøtemperatur og gode registreringer

Rapporten fra skrei-innsiget til Lofoten i februar viser gode temperaturforhold. Mye tyder på at dette har vært en medvirkende årsak til de gode forekomstene.

Dette står å lese i konklusjonen etter undersøkelsene med F/F «Johan Hjort» som ble foretatt i perioden 28.1 til 27.2 i år.

Den første uka av dette forsknings-toktet ble det undersøkt langs nord-vest-kanten av Mallangsdjupet og ved sørvest- og østkanten av Sveinsgrunnen. Resultatet var gode skreiforekomster, noe som også var tilfellet i Bleikdjupet og langs Langenesegga og Stabbkråa. Temperaturmålingene i disse områdene viste at overgangslaget mellom 4° og 6° lå på mellom 75 og 110 meters dyp.

Den siste delen av denne uka ble det

undersøkt langs hele yttersiden av Eggum til Skomvær, og innover Vestfjorden. Her stod forekomstene svært spredt.

I perioden fra den 9.2 til 18.2 ble de gode forekomstene registrert mellom Eggum og Lofoten. I området vest av Røst til Skomvær ble det også registrert gode forekomster i dette tidsrommet. Her stod fisken på mellom 100 og 150 meters dyp. Temperaturmålinger fra Balstad-Måløy/Skarholmen viste at overgangslaget fra 4° til 6°C lå mellom 80 og 100 meters dyp. Ved tilsvarende målinger i fjor lå dette overgangslaget på mellom 100 og 200 meters dyp.

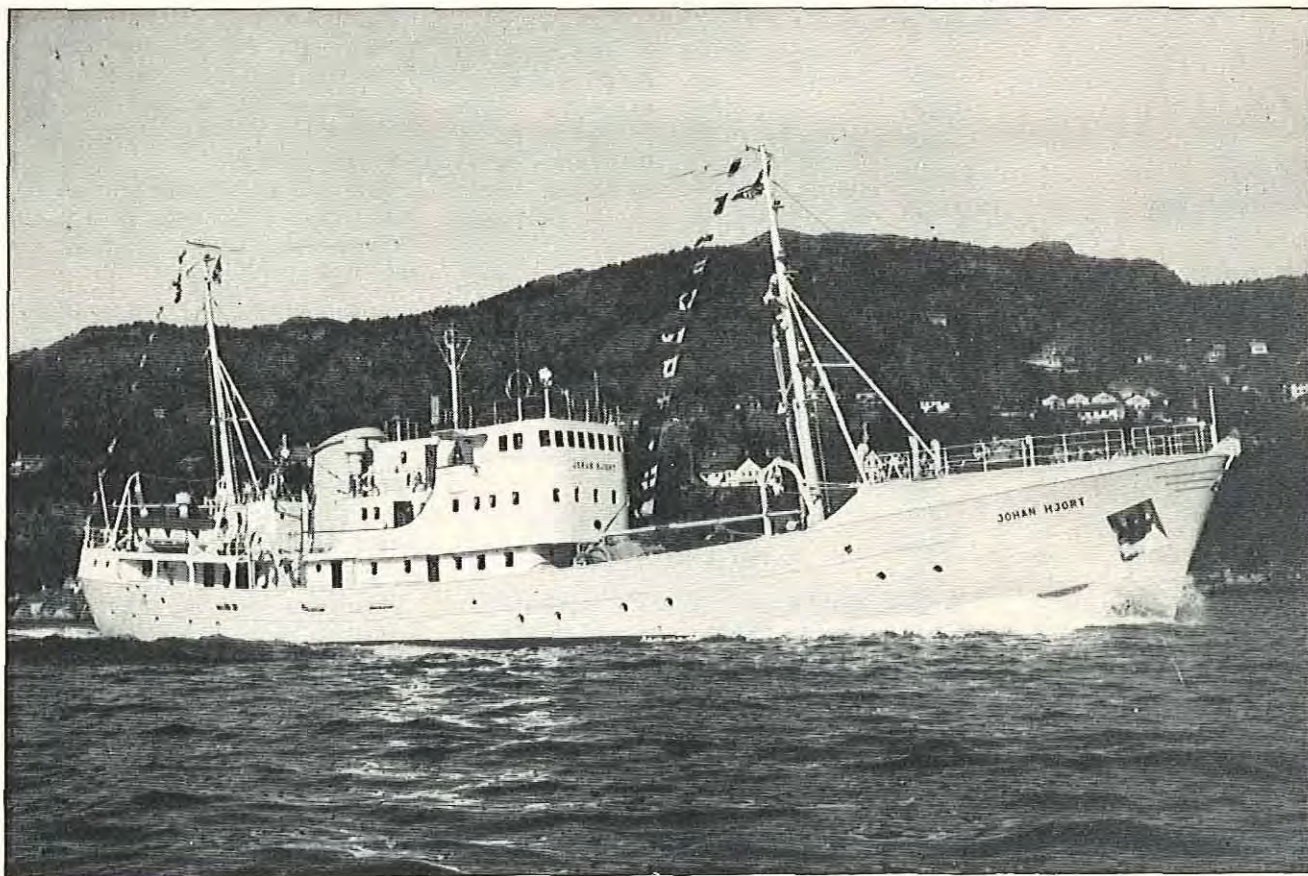
Innsiget i denne perioden så forøvrig ut til å stå mer spredt langs innsiden mellom Skomvær og Lofotodden, enn tilfellet var i 1981.

I området vest av Røst til Skomvær

var det svært gode skreiforekomster den 22. og 23.2. Senere i perioden var det ikke flere gode registreringer i dette området.

Ved Henningsvær og Stamsund stod forekomstene helt opp til 50 meters dyp i slutten av undersøkelsesperioden med F/F «Johan Hjort». I samme tidsrom ble det funnet gode forekomster midt i Vestfjorden mellom Balstad og Måløy/Skarholmen. Denne skreien stod på fra 125 til 300 meters dyp. Et forsøk med flytetrål utenfor bakkekanten den 25.2 gav en fangst av tildels liten skrei. Dette ver for øvrig et gjennomgående trekk under hele toktet, som altså stort sett gav gode registreringer av skrei godt hjulpet av en høyere sjøtemperatur enn under tilsvarende tokt i 1981.

F/F «Johan Hjort» var i Lofoten under skreiinnsiget.

Oppdrett av en kamskjellstamme:

Beskrivelse av forkulturens flytende anlegg

Fra La Pêche Maritime ved Sami Wakili

Den forskningen som er blitt gjort i Europa og spesielt i Frankrike angående kamskjelltypen «Pecten Maximus», antyder gode muligheter for en akvakultur etter tilsvarende metoder som idag brukes i Japan. Den aktuelle arten i dette landet er «Patinopecten Yessoensis».

Oppalingsprosedyren består av tre faser:

- 1) Produksjon av tilstrekkelig store individer for videre håndtering.
- 2) En forkultur som muliggjør en forbedring av dyrenes motstandskraft.
- 3) Såing på bunnen når de juvenile stadiene oppnår en størrelse av 30 mm eller mer.

Denne artikkelen vil i første rekke omhandle de to første fasene i denne prosedyren.

Forkulturen viktig

Forkulturen viser seg å være en meget viktig fase i dyrets utvikling. Når størrelsen deres er mellom 10 og 30 mm er de unge kamskjellindividene meget sårbare. Spesielt kan krabber og eremittkreps medføre store skader, og disse dyrene knuser lett skallet til unge kamskjell.

Det er først etter 30 mm-stadiget at skjellene tåler møtet med sjøbunnens rovdyr. I tillegg har kamskjellet, før 30 mm-stadiget, ikke utviklet den adferden som de voksne ellers har. For å beskytte seg graver nemlig kamskjellet seg ned i havbunnens øverste lag, og blir på den måten skjult for de fleste av sine fiender.

Dermed er det her grunnleggende å bruke en tilstrekkelig sikker teknikk som opprettholder et beskyttet miljø, der et høyt antall individer kan gjennomgå en normal utvikling, og samtidig tilføres næring fra de naturlige omgivelsene.

Oppalings-strukturer

Det finnes mange beskrivelser på forkultur-strukturer som er brukt i Japan. (Muller, Feuga og Querellou, 1973; Querellou, 1973; Sakai, 1976.) Den enheten som er mest brukt er en pyramideformet kurv «Pearl-net» som henges opp i rekke på en line. Det er blitt brukt maskestørrelser på mellom 3 og 9 mm, for å holde de unge individene samlet på den 1 225 cm² store kvadratiske flaten med 35 cm på sidene. Det kan vokse mellom 50 og 1 000 individer på denne flaten.

Kurvene er opphengt i den frie vannmassen under overflaten. Dette medfører at man unngår friksjon med bunnen, og samtidig unngås beitende bunndyr. Det er også en stor fordel å unngå kontakt med havoverflaten, noe som ofte kan påføre dyrene forurensingskader. Disse japanske observasjonene har også vist seg å stemme for den europeiske arten.

«Pearl-net»-linene blir hengt opp i to forskjellige fastspenningsystemer alt etter stedet forkulturen drives på. Flåten brukes i meget beskyttede lokaliteter, og utformes på forskjellige måter

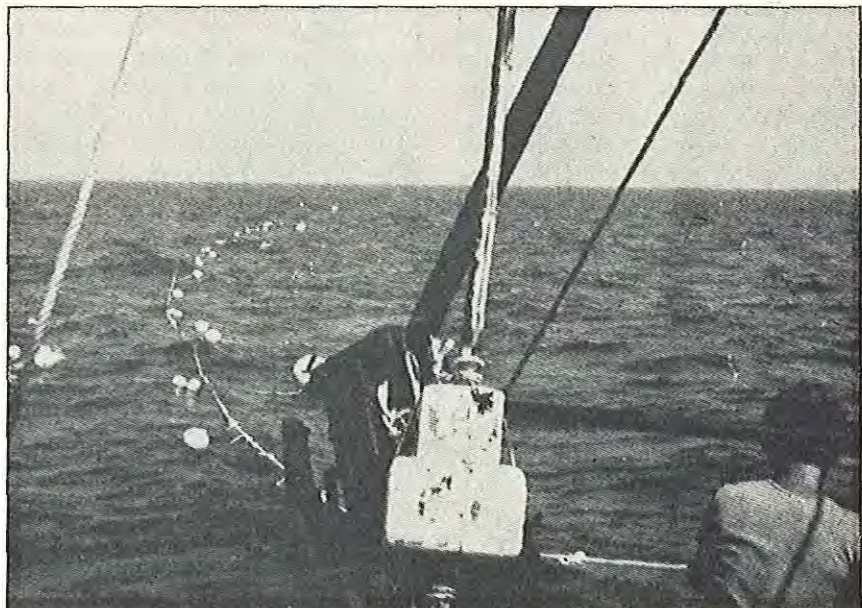
med hensyn på det materialet som blir brukt på hvert enkelt sted.

Den andre typen som blir beskrevet i det følgende er det flytende anlegget, som har fordelen av å kunne brukes i eksponerte soner.

De første forsøkene med slike liner er blitt gjort i Frankrike, nærmere bestemt i Saint Brieux-bukten, etter en dypere studie i Maura Forskningscenter i Japan. Forbedringen av metoden har i Frankrike fungert tilfredsstillende, og har vært et resultat av samarbeid mellom lokale biolog-lag, delegater fra en gruppe som er ansvarlig for Saint Brieux-bukten samt en gruppe valgt av den lokale havfiskekomite for Brest-reden.

Prinsippet med flytende anlegg

Hovedlinen er i virkeligheten en nedsenket line som forblir flere meter under havoverflaten. Man oppnår en slik opphenging ved å strekke linen mellom to faste punkter (på bunnen), og flytebøyer jevnt fordelt i hele linens lengde. Fordelingen og bæreevnen av

De første linene ble satt ut i 1977. Etter sjøsettingen blir anlegget senket slik at det ikke er til hinder for sjøfarten.

hver flåte tilpasses mengden skjell som ønskes utplassert.

Med denne konstruksjonen kan hovedlinen senkes til en dybde av ca. fem meter. Dette medfører straks to store fordeler:

- Kystbåtfarten kan fortsette uhindret p.g.a. den tilstrekkelige dybden.
- Vannmassenes overflatebevegelser slik som bølger og dønninger påvirker ikke anlegget. Denne effekten er viktig da disse bevegelsene ellers hadde påført ungdyrene og stammen store skader.

Størrelsen av lineoppsettet antyder at man er avhengig av tilstrekkelige dyp for å kunne bruke dette systemet. Minstedybden er her 20 meter. Det er også viktig å ha utstyr som tåler store belastninger p.g.a. strømmene. Systemet har derfor stor elastisitet med både kjettingsystemer og store lodd på bunnen. Stor kapasitet er her et nøkkelord. Det må nemlig være mulig å sette opp et så stort antall kurver på hovedlinen at anleggkostnadene står i forhold til det antall individer som bæres av systemet.

Oppsetting av det flytende anlegget:

Teknikken når det gjelder å sette ut dette anlegget er stadig blitt utviklet. Idag kan vanlige fiskefartøy brukes i arbeidet, og den eneste forutsetningen er at fartøyet har en trekk-kraft på omlag 150 hk.

Utplasseringen foregår i følgende seks faser:

1) Utsetting av lodd.

Under de første prøveutsettingene har det vært brukt anker på 100 kilo. Dette viste seg etterhvert å bli for lite for å sikre en tilstrekkelig spenning i linen. En linetykkelse på 20 mm har heller ikke vært brukt etter dette tidspunktet.

Man har idag gått over til å bruke to-tonns sementblokker for fastankring av anlegget. Disse festes med 30 mm's line til oppalingskomplekset, og med alternerende kjetting og svingler til kjegleformede bøyer.

For å lette arbeidet under vann brukes det her avskårne lenker (30 mm) som erstatning for sjakkel som har mer begrenset holdbarhet. Lenkene må monteres direkte under byggingen av sementblokkene.

2) Utsetting av bøylene.

Kjettingen som festes til bøylene avsluttes med en avskåren lenke slik at det

kan være enkelt for en dykker å feste den til en av de fire tilsvarende lenkene på sementblokken nede i dypet.

3) *Utsetting av den løse hovedlinen.* En ny avskåret lenke festes til hovedlinens ene ende. Denne lenken festes i sin tur på sementblokkens lenke som ligger motsatt i forhold til bøyekjettlingens festepunkt. Dette arbeidet utføres også av en dykker.

4) Spenning i linen (elastisitet).

Hovedlinen som er utstyrt med en begrenset mengde bøyer, spennes så gjennom sleping av den ene sementblokken på bunnen. Spenningen i linen skal reguleres slik at alle bøyer er under havoverflaten ved lavvann. Med 12 bøyer og et line og ankringsystem for et dyp på 25 meter, oppnådde man i forsøkene å få midten av linen på 10 meters dyp, og endene på 15 meter. En båt med 120 hk. sørget for slepingen som fortsatte til fartøyet ikke maktet videre draging.

5) Utplassering av alternerende lodd.

Neste ledd i oppsettet av anlegget er at det med jevne mellomrom blir festet lodd på 100 og 150 kg på hovedlinen. Deres rolle i dette bildet er å sikre en stabil opphenging av systemet til tross for de kraftige strømmene som kan forstyrre anlegget (omlag tre knop i Saint Brieux-bukten). Disse loddene utgjør også en flytereserve. Lastens størrelse vil etterhvert øke da dyrene blir større samt at det skjer en stadig tilgroing på anlegget. Når så dette overstiger bøynes flyteevne, vil hele systemet begynne å synke. Dette fører til at spenningen på festelinene til sementblokkene og de alternerende loddene vil minke. På dette tidspunktet vil loddene og blokkene ikke lenger belaste linesystemet direkte. Resultatet er at flyteevnen vil bli forbedret gjennom at oppdriften ikke lenger belastes med søkkes tyngde i vannet.

6) Utplassering av sekundære liner.

Disse linene bærer kultur-strukturen som skal festes på hovedlinen. Utformingen kan her være forskjellig ettersom det her er mulig å henge opp «Pearl-nets», «samlere» eller «lanterner». De sistnevnte er strukturer som muliggjør kulturer av visse kamskjellarter opp til en brukbar økonomisk forsvarlig størrelse. Et viktig poeng i denne forbindelse er at sidestilte lineanlegg ikke hefter seg fast i hverandre, noe som ofte oppstår i områder med

Forkulturskurvene «pearl-nets» henges opp under vannflaten slik at kamskjellene kan utvikle seg uten innblanding av fiender som krabber og ermlitt-kreps.

sterke strømmer. For at linen skal kunne forme en enhetlig «sil» må den til enhver tid opprettholde en viss stivhet. I det hele tatt er tyngde, strømmotstand og lengde kriterier som helst bør være noenlunde spesifikke og konstante for hver line.

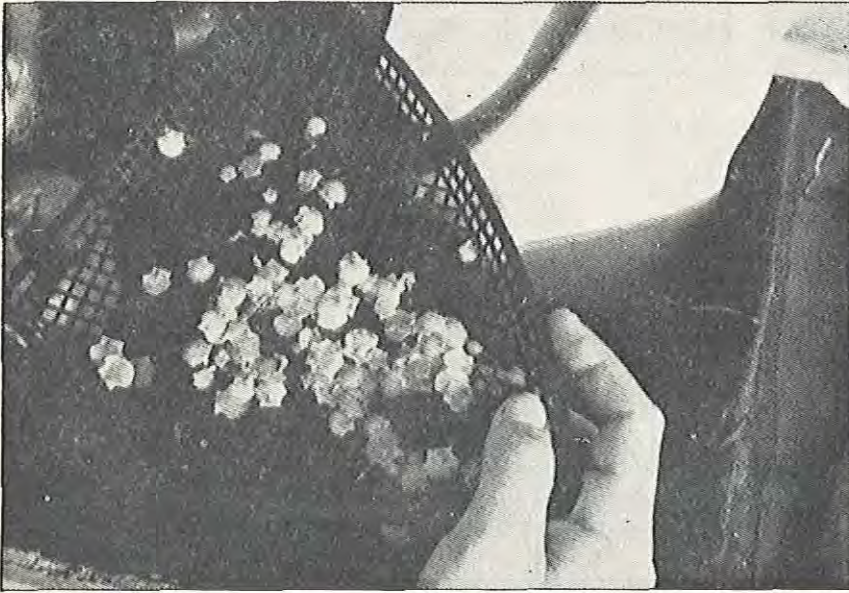
Arbeid på anlegget

For å håndtere sekundærlineene må det monteres to blokker med krans-stilte tenner på utsiden av fartøyet reling. Disse gjør det mulig å bevege fartøyet langs hele hovedlinen. En styringskjøl holder den sekundære linen på avstand fra båten og hovedlinen. Festepunktet løper da gjennom blokken, mens sekundærlineen selvstyres og hviler mellom to tenner på blokkens utside.

Arbeidet kan nå skje mellom de to blokkene, og blir lettet av båtens rette bordlegging. (Denne metoden vil altså ikke virke særlig bra for fartøyer med krum reling slik klinkbygde fartøyer har.)

Sekundærlineens gjennomløping av blokkene bør være lett slik at fartøyet kan bevege seg langs hovedlinen ved hjelp av motorene.

I Japan er teknologien for slike oppdrettsanlegg kommet svært langt. Noen båter er her blant annet utstyrt med hydrauliske håndteringsarmer og store lagringsflater for sekundære liner.

Unge kamskjell etter behandlingen i «samlere».

Senkbare propeller er også i bruk for å kunne seile og arbeide i tette kultursoner.

Trimming av anlegget

Hovedproblemet ved utsetting av slike anlegg er tilpassingen av flyteevnen, som varierer alt etter den momentane lasten. Man må derfor prøve seg fram ut fra følgende prinsipper:

- 1) Det må i starten brukes mange bøyer slik at det lastede anlegget flyter. Deretter må antallet bøyer reduseres helt til det synker. Nedsenkingsdypet må være slik at de alternerende neddriftsliner er utstraks når loddene ligger på bunnen.
- 2) Det er hele tiden viktig å ha en pekepinn på hvor dypt hovedlinen befinner seg. En metode er å forlenge en loddline med et rep utstyrt med en rekke små bøyer. Den gitte

bøyen som til enhver tid befinner seg ved overflaten, vil dermed kunne gi et bilde av det oppnådde dypet. Det må forøvrig foregå en fortløpende observasjon av anleggets kapasitet.

I løpet av vinteren 1980–81 ble det plassert 78 sekundærliner med 18 «samlere» av kamskjellarten «Chlamys Varia» ved Brest i Frankrike. Hver «samler» var fylt med fra 3 til 4 000 individer med en gjennomsnittsstørrelse på 8 mm. Mange skjell hadde betraktelig mengde avfall, irr og belegg på skallet.

Det var ialt 4 millioner individer. I november måtte denne belastningen kompenseres med oppdriftsbøyer på 550 liter. I januar var det nødvendig med ytterligere 132 liter på grunn av den økende tyngden.

I Japan er det vanlig med en belastning på 50 kg. skjell pr. meter hovedline.

Konklusjon

Idag betrakter man i Frankrike den første fasen av utviklingen av flytende anlegg som avsluttet. Dette gjelder i første rekke på den teknologiske siden ettersom utstyret har vist seg å være pålitelig selv i storm. Stammene som er oppalet midt i Saint Brieux-bukta har oppført seg tilfredstillende også gjennom vinteren.

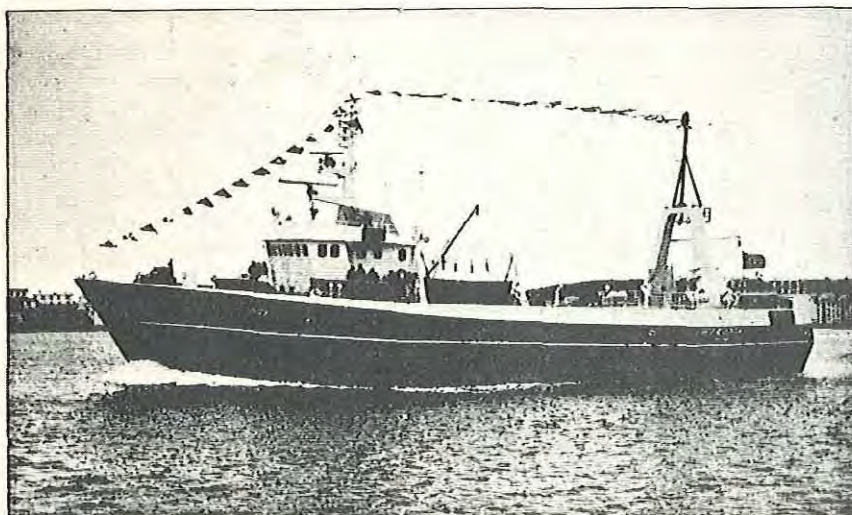
Selv om anleggene tåler de verste stormene og strømmer, tåler de derimot ikke møte med trålrøskaper. Her er det forøvrig på gang et samarbeid mellom fiskere og oppdrettsnæringen på kamskjell.

De forsøkene som er drevet viser ingen store laster av kamskjell. Anlegget som ble brukt i Saint Brieux-bukta hadde en produksjon på 250 000 ungdommer som var klare til å settes ut om våren. Dette representerer omlag 800 kg. for hver 200 meter opptatt flate.

Det er imidlertid sannsynlig at denne lasten kan økes betraktelig gjennom bedre flyteevne og forankringssystem, samt mer tilpassede fartøyer. Dette er blitt gjort i Japan hvor en idag bruker store linekomplekser istedenfor enkelte isolerte liner. Et slikt linenettverk har fordelene av stor motstandskraft samtidig som strukturen beholder en viss bøyelighet. Slike anlegg gir derfor mulighet til å bruke områder som er mindre beskyttet enn de som man til nå har drevet kamskjellkulturer på.

Det vil vanligvis finnes områder som er spesielt egnet for kamskjelldyrking. Med sterke og næringsrike strømmer og følgende mindre risiko for forurensing, vil denne nye typen anlegg bety nye perspektiver når det gjelder kamskjell-oppdrett.

F.G. oversikt over fisket 12.-24. april 1982:

«Vadsøjenta» leverte 76 tonn til Vadsø i uke 15. Uka etter var samme båt innom med 91 tonn.

Mest torsk

Råfisklaget i Vardø melder om få fangster i uke 15, men det er kommet inn noen trålere der. «Vadsøjenta» leverte 76 tonn i Vadsø. Samme båt leverte uka etter 91 tonn, mest torsk. Andre fangster til Vardø den første uka i denne fiskerioversikten var «Sarnes» med 44,7 tonn. Ellers leverte «Kjølnes» 69 tonn i Båtsfjord og «Nordkyntrål» var innom Mehamn med 29 tonn.

Uke 16 viser bedre tall. I tillegg til «Vadsøjenta» leverte også «Bugøyfisk» til Vardø. Resultater var her 90 tonn.

«Nordkyntrål» økte litt fra uka før og 43 tonn ble landet i Mehamn. Av små fangster melder Råfisklaget om garnfangster til Båtsfjord med fra 1.000 til 1.200 kilo, og samme sted snurrevadfangster fra 800 til 6.400 kilo. Til Kjøllefjord er det kommet inn fra 700 til 3.000 kilo på garn og en juksefangst på 700 kilo på tre maskiner.

Tromsø

Fra Tromsø blir det meldt om jevnt gode garnfangster i perioden. I uke 16 ble det levert garnfangster fra Mjølvi-havet fra 2.000 til 10.000 kg. Fra Mefjordhavet kom det inn garnfangster fra 700 til 8.000 kg. Ellers nevner vi Sommarøyhavet og Auvær-

Råfisklaget i Svolvær har «Myrefisk II» på listene over fartøy med store fangster. 303 tonn med blandingsfisk var resultatet.

havet der det ble tatt garnfangster fra 300 til 6.000 og fra 400 til 5.600 kg.

Tromsø rapporterer også om en del trålfangster i uke 16. Fra Finnmarken til Skjervøy kom «Kågøy» med 72 tonn torsk. «Nordrollnes» kom fra Egga til Gryllefjord med 90 tonn sei og uer. Ellers ble det levert fire reke-trålfangster fra 25 til 45 tonn. Største fangsten ble levert av «Karl Senior».

Råfisklaget

i Svolvær kan ikke melde om de helt store fangstene i uke 15. Til Vesterålen er det kommet to trålere med hen-

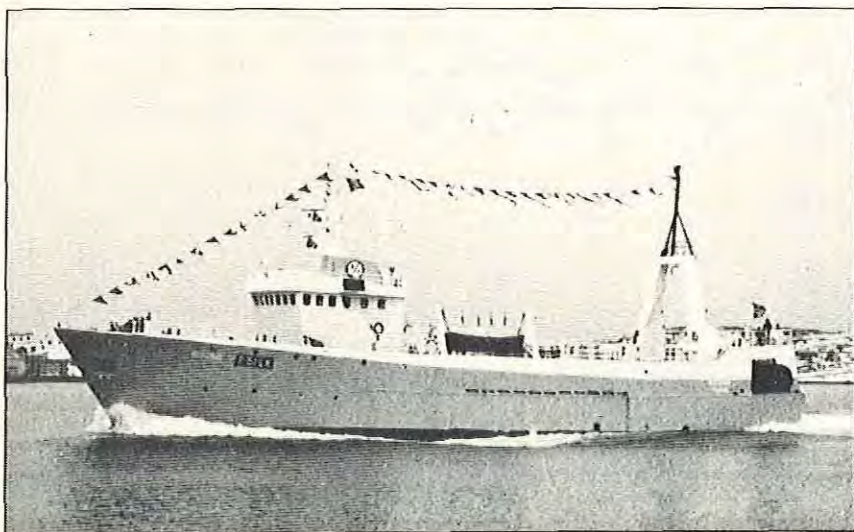
holdsvis 150 og 303 tonn. Størst fangst hadde «Myrefisk II», og innholdet var av blandet art. «Ballstad» hadde motorstopp, og leveransen til Lofoten var ikke større enn ni tonn sei og hyse. På strekningen Bodø-Tysfjord er det høvet 200 tonn sei som går til henging og salting.

Fiskestoppen er opphevet og uke 16 kan fremvise helt andre fangster. Strekningen Bodø-Tysfjord ser ut til å være gull verd denne uka. Totalen var 1.250 tonn derav 800 tonn låssatt. Fangstene lå på fra 5 til 100 tonn pr. båt. Lofoten kan bare melde om en trålfangst. Innholdet var 75 tonn med hyse og uer. Svolværkontoret kan ikke melde om småfangster av noen betydning, og avsluttet uke 16 med tre trålere til Vesterålen med fra 56 til 70 tonn med torsk, sei og hyse. Størst fangst hadde «Botrål».

Kvitlaks

I uke 15 kan Råfisklaget i trønderhovedstaden bare melde om en trålerfangst på 133 tonn kvitlaks. Denne fiskesorten dominerer også uka etter, i hvertfall når det gjelder store tall. Hele 431 tonn kvitlaks ble resultatet. Det er også innmeldt 76 tonn reker. Dette er fangster som er tatt på Øst-Grønland

og Jan Mayen. Av småfangster kan nevnes garnfangster til Brønnøysund på opptil 1.500 kilo på nattstutte bruk. Maursundvær har 1.400 kilo på det samme.

Dårlig vær

har hindret fisket på Nordmøre i det siste. Allikevel kan Råfisklaget i Kristiansund melde om en linebåt fra Haltenbanken i uke 15 med 75 tonn, mest brosme og lange. Fra Suladjupe er det innmeldt to trålfangster på tilsammen 49 tonn kvitlaks. Uka fra 18. til 24. april viser noe fangstøkning. Tråleren «Gisund» leverte da 290 tonn med frossen torsk, og 15 fangster med håvet sei gav i alt 370 tonn. 9 trålerfangster med kvitlaks monner bra når kvantum er 222 tonn. Levende sei er også blitt låssatt på Nordmøre, og antatt vekt er her 25 tonn.

Sunnmøre og Romsdal

kan også melde om godt fiske i perioden. Første uka etter påske fikk laget inn 2,16 millioner tonn fisk. Av dette var mesteparten saltfisk. Det ble levert 629 tonn salta sei og 301 tonn salta torsk i uke 15. Uka etter kom det inn 274 tonn salta sei og 269 tonn salta torsk.

Ellers var det bankfisk som dominerte første del av perioden. I uke 15 ble det levert 535 tonn lange og 402 tonn brosme til salgslaget. Uka etter kom det derimot bare inn 11 tonn lange og 8,5 tonn brosme. Ellers melder laget

Banklinebåtene hadde de største fangstene i Sogn og Fjordane i uke 15. «Holvik Senior» leverte 115 av de ialt 450 tonn disse båtene landet.

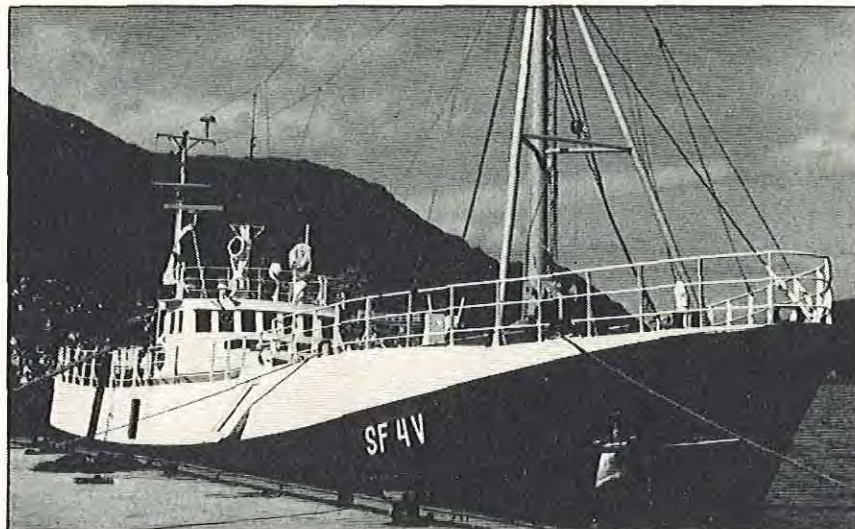
om godt uerfiske: 82 tonn i uke 15 og 86 tonn uka etter. I perioden hadde laget også en landing på om lag 100 tonn hyse, mesteparten ble levert i uke 15.

Vi tar også med at det i uke 16 ble levert 210 tonn reker til Sunnmøre og Romsdal Fiskesalgslag.

Banklinebåter

som fisker bra er ikke mangelvare i Sogn og Fjordane. Det var fire av dem i uke 15, og mest hadde «Vågstein» med 120 tonn. «Holvik Senior» og «Førde» var ikke langt unna med henholdsvis 115 og 112 tonn. Totalkvantum fra disse var 450 tonn. Samme uke leverte to båter tilsammen 65 tonn saltfisk tatt i Nord-Norge.

Uke 16 var hekktråleren «Skjongnes» i topp med 145 tonn kappa sei. Lange og brosme var hovedinnholdet i rømmene til «Måløysund» som leverte

209 tonn med frossen torsk var det kvantum «Gisund» kunne melde inn over Råfisklaget i Kristiansund.

130 av de ialt 140 tonn som ble innmeldt til Fiskesalgslaget i Sogn og Fjordane.

Hordafisk

Til Hordaland kom det inn to trålere i perioden; «Hordagutt» med 62 tonn torsk og sei levert til Austevoll i uke 15, og «Bømmelfisk» med 100 tonn lange og 24 tonn brosme i uke 16.

Ellers melder Hordafisk om 35 tonn levende pale først i perioden og 65 tonn i uke 16.

Til Rogaland kom det inn henholdsvis 105 og 154 tonn dødfisk i uke 15 og 16. Ellers melder salgslaget om 60 tonn rå reker i uke 15 og 38 tonn uka etter.

Både i Skagerrakfisks og Fjordfisks distrikter var det svært gode rekefangster i perioden. Skagerrakfisk melder om 160 tonn rå og 20 tonn kokte reker i uke 15, og 120 og 25 tonn reker uka etter.

Til Fjordfisk ble det levert 28,5 tonn rå reker og 11,5 tonn kokte reker i uke 15, mens tallene for uke 16 var 46,5 og 15 tonn.

Ellers hadde Skagerrakfisk 220 tonn fisk og 12 tonn sild i perioden, mens tilsvarende tall for Fjordfisk var 49 tonn fisk og 49 tonn sild.

Feitsildlaget melder om 106.000 hl kolmule i perioden, av dette ble 73.000 hl tatt i uke 16.

Vi tar også med at oppsynet for Lofotfisket ble opphevet fra 28. april og at oppsynet for torskfisket i Møre og Romsdal ble opphevet fra 25. april.

Fisket etter sild, brisling, makrell og industrifisk pr. 11/4 1982

	I uken		I alt		Kvanta 1982 brukt til							
	29/3-4/4	5-11/4	Pr. 12/4	Pr. 11/4	Fersk		Frysing		Salting	Herme tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	1982	1982	1981	1982	Eksport	Innenl.	Konsum	Agn				
Feilsildfiskernes salgslag	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
(Nord for Stad)												
Feit- og småsild	23	303	137	1 836	—	1 822	—	—	14	—	—	—
Nordsjøisild	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Havbrisling	—	—	372	317	—	—	—	—	—	—	143	175
Makrell	—	—	916	1 841	—	—	1 730	0	—	—	—	110
Vinterlodde	18 241	4 869	725 206	543 991	—	—	—	—	—	—	—	543 991
Sommerlodde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Øyepål	—	—	410	376	—	—	—	—	—	—	347	30
Tobis	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kolmule	757	6 578	—	11 500	—	6 578	—	—	—	—	—	4 922
Hestmakrell	—	—	4	586	—	586	—	—	—	—	—	—
Polartorsk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	19 021	11 750	727 046	560 446	—	8 986	1 730	0	14	—	489	549 227
Noregs Sildesalgslag												
(Sør for Stad)												
Vintersild	—	—	744	500	—	436	—	—	30	—	34	—
Feit- og småsild	—	—	89	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Nordsjøisild	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling	—	—	73	179	—	—	—	—	12	85	82	—
Havbrisling	—	—	—	16 287	—	—	—	—	—	682	318	15 287
Vinterlodde	52	—	66 366	1 848	—	—	—	—	—	—	850	998
Sommerlodde	—	—	—	1 051	—	—	—	—	—	—	291	760
Øyepål	1 407	1 606	12 144	11 047	—	—	—	—	—	—	875	10 173
Tobis	2 800	1 569	6 859	5 951	—	—	—	—	—	—	82	5 868
Kolmule	18 017	13 877	57 227	41 535	—	—	—	—	—	—	—	41 535
I alt	22 276	17 051	143 503	78 397	—	436	—	—	42	767	2 532	74 619
Norges Makrellag S/L												
(Sør for Stad)												
Makrell	—	—	—	3 120	—	3	2 785	175	—	—	—	157
Hestmakrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	—	—	—	3 120	—	3	2 785	175	—	—	—	157
Samlede kvanta:												
Vintersild	—	—	744	500	—	436	—	—	30	—	34	—
Feit- og småsild	23	303	227	1 836	—	1 822	—	—	14	—	—	—
Nordsjøisild	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling	—	—	73	179	—	—	—	—	12	85	82	—
Havbrisling	—	—	372	16 604	—	—	—	—	—	682	461	15 461
Makrell	—	—	916	4 961	—	3	4 516	175	—	—	—	267
Vinterlodde	18 293	4 869	791 572	545 838	—	—	—	—	—	—	850	544 988
Sommerlodde	—	—	—	1 051	—	—	—	—	—	—	291	760
Øyepål	1 407	1 606	12 554	11 424	—	—	—	—	—	—	1 222	10 202
Tobis	2 800	1 569	6 859	5 951	—	—	—	—	—	—	82	5 868
Kolmule	18 773	13 877	57 227	53 035	—	6 578	—	—	—	—	—	46 457
Hestmakrell	—	—	4	586	—	586	—	—	—	—	—	—
Polartorsk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	41 296	17 051	870 549	641 963	—	9 424	4 516	175	55	767	3 022	624 004

Av fjordsild ble det i ukene brakt i land 44 tonn, og pr. 11/4 1982 104 tonn.

<i>Omregningsfaktorer kg</i>		<i>Conversion factors kg</i>		<i>Omregningsfaktorer kg</i>		<i>Conversion factors kg</i>	
1 hl fersk sild	93	1 hectolitre fresh herring	93	1 hl fersk tobis	100	1 hectolitre fresh sandeel	100
1 hl fersk lodde	97	1 hectolitre fresh capelin	97	1 hl fersk kolmule	92	1 hectolitre blue whiting	92
		1 hectolitre fresh polar cod	97	1 hl havbrisling (oppmaling)	95	1 hectolitre sprat for meal	95
1 hl fersk polartorsk	97	1 hectolitre fresh Norway pout	100	1 skjeppes brisling (konsum)	17	1 skjeppes sprat for human consumption	17

Fisket etter sild, brisling, makrell og industrifisk pr. 25/4 1982

	I uken		I alt		Kvanta 1982 brukt til							
	12-18/4	19-25/4	Pr. 24/4	Pr. 25/4	Fersk		Frysing		Salting	Herme tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	1982	1982	1981	1982	Eksport	Innenl.	Konsum	Agn				
<i>Feitsildfiskernes salgslag</i>	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
(Nord for Stad)												
Feit- og småsild	5	0	153	1 841	—	1 822	0	—	19	—	—	—
Nordsjøsild	—	—	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Havbrisling	—	—	372	317	—	—	—	—	—	—	143	175
Makrell	—	—	916	1 841	—	—	1 730	0	—	—	—	110
Vinterlodde	3 256	2 088	726 528	549 334	—	—	435	—	—	—	—	548 899
Sommerlodde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Øyepål	—	1	714	377	—	—	—	—	—	—	348	30
Tobis	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kolmule	3 106	6 760	12 880	21 367	—	6 578	—	—	—	—	—	14 789
Hestmakrell	—	—	4	586	—	586	—	—	—	—	—	—
Polartorsk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	6 367	8 849	741 570	575 662	—	8 986	2 166	0	19	—	490	564 002
<i>Noregs Sildesalslag</i>												
(Sør for Stad)												
Vintersild	—	—	744	500	—	436	—	—	30	—	34	—
Feit- og småsild	—	—	89	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Nordsjøsild	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling	—	—	73	179	—	—	—	—	12	85	82	—
Havbrisling	—	—	—	16 287	—	—	—	—	—	682	318	15 287
Vinterlodde	103	—	66 366	1 951	—	—	—	—	—	—	953	998
Sommerlodde	—	—	—	1 051	—	—	—	—	—	—	291	760
Øyepål	1 036	3 445	12 705	15 528	—	—	—	—	—	—	1 668	13 861
Tobis	544	3 341	7 795	9 835	—	—	—	—	—	—	82	9 753
Kolmule	18 225	21 156	86 010	80 915	—	—	—	—	—	—	364	80 551
I alt	19 907	27 942	173 782	126 246	—	436	—	—	42	767	3 793	121 209
<i>Norges Makrellag S/L</i>												
(Sør for Stad)												
Makrell	—	2 228	1 492	5 348	—	3	4 987	195	—	—	6	157
Hestmakrell	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt pr. 31/3	—	2 228	1 492	5 348	—	3	4 987	195	—	—	6	157
<i>Samlede kvanta:</i>												
Vintersild	—	—	744	500	—	436	—	—	30	—	34	—
Feit- og småsild	5	0	242	1 841	—	1 822	—	—	19	—	—	—
Nordsjøsild	—	—	4	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kystbrisling	—	—	73	179	—	—	—	—	12	85	82	—
Havbrisling	—	—	372	16 604	—	—	—	—	—	682	461	15 461
Makrell	—	2 228	2 408	7 189	—	3	6 717	196	—	—	6	267
Vinterlodde	3 359	2 088	792 894	551 285	—	—	435	—	—	—	953	549 897
Sommerlodde	—	—	—	1 051	—	—	—	—	—	—	291	760
Øyepål	1 036	3 446	13 419	15 906	—	—	—	—	—	—	2 015	13 890
Tobis	544	3 341	7 795	9 835	—	—	—	—	—	—	82	9 753
Kolmule	21 331	27 916	98 890	102 282	—	6 578	—	—	—	—	364	95 340
Hestmakrell	—	—	4	586	—	586	—	—	—	—	—	—
Polartorsk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
I alt	26 274	39 019	916 844	707 257	—	9 425	7 152	196	60	767	4 288	685 368

Av fjordsild ble det i ukene brakt i land 44 tonn, og pr. 25/4 1982 165 tonn.

<i>Omregningsfaktorer kg</i>		<i>Conversion factors kg</i>		<i>Omregningsfaktorer kg</i>		<i>Conversion factors kg</i>	
1 hl fersk sild	93	1 hectolitre fresh herring	93	1 hl fersk tobis	100	1 hectolitre fresh sandeel	100
1 hl fersk lodde	97	1 hectolitre fresh capelin	97	1 hl fersk kolmule	92	1 hectolitre blue whiting	92
		1 hectolitre fresh polar		1 hl havbrisling			
1 hl fersk polartorsk	97	cod	97	(oppmaling)	95	1 hectolitre sprat for meal	95
		1 hectolitre fresh		1 skjeppe brisling		1 skjeppe sprat for	
1 hl fersk øyepål	100	Norway pout	100	(konsum)	17	human consumption	17

landbrakt fisk i Norges Råfisklags distrikt i tiden 1/1-11/4 1982 etter innkomne sluttседler. Tonn råfiskvekt

(Tilvirket fisk er omregnet til råfiskvekt. Biproduktene er ikke med i tabellene).

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1982 brukt til							
	29/3-4/4	5-11/4	pr. 12/4	pr. 11/4	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Hermetikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje	
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	
<i>Prissone 1/2 – Finnmark¹</i>												
Torsk	2 410	2 273	21 683	25 363	330	10 004	3 380	11 527	116	7	—	
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hyse	151	109	3 204	2 841	112	2 307	7	409	7	—	—	
Sei	262	13	1 691	593	9	393	37	154	—	—	—	
Brosme	32	2	200	164	1	6	26	131	—	—	—	
Lange	0	0	3	2	—	—	1	0	—	—	—	
Blålange	0	0	0	7	—	—	2	4	—	—	—	
Lyr	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Kveite	1	0	8	3	2	1	—	—	—	—	—	
Blåkveite	4	0	29	13	2	12	0	—	—	—	—	
Rødspette	0	—	77	3	2	0	—	—	—	—	—	
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Steinbit	9	4	71	85	3	54	—	—	—	29	—	
Uer	47	34	188	328	174	147	5	—	—	1	—	
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Skate/Rokke	1	—	—	1	—	1	—	—	—	—	—	
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Akkar	0	—	—	0	—	—	—	—	—	—	0	
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Reke	192	76	996	836	—	836	—	—	—	—	—	
Annet og uspesifisert	0	—	—	0	—	0	—	—	—	—	—	
I alt	3 110	2 511	28 149	30 238	635	13 760	3 459	12 225	123	37	0	
<i>Prissone 3 – Troms²</i>												
Torsk	1 217	3 034	26 468	26 896	362	3 443	12 483	10 608	—	—	—	
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hyse	2	144	4 332	2 745	248	1 923	4	564	7	—	—	
Sei	3	107	2 888	916	8	428	69	411	—	—	—	
Brosme	1	73	846	815	5	48	91	671	1	—	—	
Lange	—	7	39	34	0	0	21	12	—	—	—	
Blålange	1	2	13	7	—	0	6	1	—	—	—	
Lyr	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Kveite	1	1	29	8	7	1	—	—	—	—	—	
Blåkveite	—	1	301	15	1	12	1	—	0	—	—	
Rødspette	—	0	3	2	1	1	—	—	—	—	—	
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Steinbit	1	9	67	56	12	44	—	—	0	—	—	
Uer	5	54	513	403	176	223	1	—	5	—	—	
Rognkjeks	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—	
Breiflabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Brugde	—	—	—	0	—	0	—	—	—	—	—	
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Skate/Rokke	—	—	1	1	0	0	—	—	—	—	—	
Ål	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—	
Akkar	—	—	145	—	—	—	—	—	—	—	—	
Krabbe	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Reke	—	163	1 275	854	—	854	—	—	—	—	—	
Annet og uspesifisert	—	—	3	6	—	6	—	—	—	—	—	
I alt	1 231	3 596	36 926	32 757	818	6 983	12 676	12 268	13	—	—	
<i>Priss. 4/5/6 – Nordland³</i>												
Torsk	518	858	14 408	13 964	1 109	4 528	5 168	3 089	70	0	—	
Skrei	4 491	3 504	32 125	45 957	348	2 456	20 499	22 589	64	—	—	
Hyse	279	310	7 401	5 539	1 240	3 503	4	615	176	—	—	
Sei	589	310	7 584	5 152	197	1 681	466	2 804	4	0	—	
Brosme	20	21	921	428	7	1	23	398	—	—	—	
Lange	11	5	175	130	1	9	109	11	—	—	—	
Blålange	2	1	43	22	0	0	14	8	—	—	—	
Lyr	4	1	25	30	25	0	0	5	—	—	—	
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Kveite	3	1	26	25	24	0	—	—	—	—	—	
Blåkveite	0	0	39	23	0	23	—	—	—	—	—	
Rødspette	0	0	75	57	30	27	—	—	—	—	—	
Div. flyndrefisk	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—	
Steinbit	3	8	52	44	14	29	—	—	0	0	—	
Uer	47	64	614	603	238	356	5	—	5	—	—	
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Breiflabb	1	1	27	19	12	6	0	—	—	—	—	

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1982 brukt til						
	29/3-4/4	5-11/4	pr. 12/4 1981	pr. 11/4 1982	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	0	1	1	0	1	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	11	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	23	26	200	207	70	137	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	48	58	152	370	117	8	1	12	—	232	—
I alt ⁶	6 038	5 167	63 879	72 569	3 434	12 765	26 289	29 530	319	233	—
<i>Prissone 7/8 - Trøndelag⁴</i>											
Torsk	638	358	1 951	2 117	505	269	723	594	23	2	—
Skrei	—	—	144	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	32	22	257	275	165	85	—	9	17	—	—
Sei	364	93	3 284	2 942	85	144	267	2 432	5	10	—
Brosme	11	3	336	80	6	0	14	60	—	—	—
Lange	12	2	83	39	1	0	34	4	—	—	—
Blålange	2	1	32	10	0	—	10	0	—	—	—
Lyr	7	5	73	65	42	7	0	6	10	—	—
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	6	12	11	0	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	—	0	4	9	9	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	2	2	1	1	—	—	—	—	—
Uer	11	6	87	94	90	3	1	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	4	3	3	0	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	2	0	0	—	—	—	—	—	—
Akkar	0	—	—	1	0	0	—	—	—	1	—
Krabbe	—	—	287	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	0	—	1	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	7	3	42	50	43	8	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	159	101	52	475	154	178	1	7	2	132	—
I alt	1 243	594	6 647	6 173	1 115	694	1 049	3 113	57	145	—
<i>Prissone 9 - Nordmøre⁵</i>											
Torsk	67	84	1 138	1 795	231	95	1 125	344	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	12	60	492	373	274	63	0	16	20	—	—
Sei	169	95	3 090	2 543	98	1 158	793	484	—	10	—
Brosme	129	157	1 340	739	0	—	277	462	—	—	—
Lange	27	30	353	144	2	—	103	38	—	—	—
Blålange	6	18	108	66	0	—	42	23	—	—	—
Lyr	2	2	39	74	48	1	0	7	18	—	—
Hvitting	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	4	3	2	1	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	3	—	3	—	—	—	—	—
Rødspette	—	0	3	4	4	0	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	—	1	1	1	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	2	5	2	3	—	—	—	—	—
Uer	0	5	42	29	27	2	0	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breiflabb	0	0	3	4	4	0	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—
Skate/Rokke	0	0	2	1	0	1	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	0	—	0	—	0	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	81	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	1	0	0	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Reke	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	46	3	55	114	1	101	—	—	—	11	—
I alt	459	455	6 757	5 898	697	1 427	2 341	1 373	38	21	—

¹ Prissone 1 og 2 omfatter Finnmark, (1) Tana og Varanger og Vardo sorenskriverier, (2) Hammerfest og Alta sorenskriverier.

² Prissone 3, hele Troms fylke.

³ Prissone 4, 5 og 6 omfatter Nordland (4) Vesterålen sorenskriveri unntatt den del av Hadsel herred som ligger på aust-Vågøy, (5) den del av Hadsel herred på Aust-Vågøy, Lofoten, Ofoten (unntatt herredene Gratangen og Salangen), og Salten sorenskriverier, og Bodo byfogdembete, (6) Rana, Alstahaug og Brønnøy sorenskriveri.

⁴ Prissone 7 og 8 (7) Nord-Trøndelag fylke, (8) Sør-Trøndelag fylke.

⁵ Prissone 9. Nordmøre.

⁶ Gjelder bare sone 6.

Fisk brakt i land i tiden 29. mars – 11. april 1982 i distriktene til følgende salgslag.

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1982 brukt til						
	29/3-4/4	5-11/4 1/11	pr. 12/4 1981	pr. 11/4 1982	Fersk	Frysing	Salting	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn
<i>Skagerrakfisk S/L</i>											
Torsk	60	56	536	423	244	117	62	—	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	7	5	121	64	37	28	0	—	—	—	—
Sei	12	33	366	232	97	121	14	—	—	—	—
Brosme	0	0	3	1	1	0	1	—	—	—	—
Lange	4	5	73	56	36	6	14	—	—	—	—
Blålange	0	0	1	0	0	—	0	—	—	—	—
Lyr	21	20	299	181	148	26	7	—	—	—	—
Hvitling	0	1	21	14	2	12	—	—	—	—	—
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	0	5	2	2	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	0	2	1	1	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	2	1	28	15	15	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	0	2	1	1	—	—	—	—	—	—
Uer	0	0	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breilabb	3	3	22	23	23	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	0	0	68	21	21	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	1	1	10	8	8	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	15	0	0	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	0	0	2	2	2	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	0	0	3	2	2	—	—	—	—	—	—
Reke	130	145	1 257	1 225	226	—	—	—	1 000	—	—
Annet og uspesifisert	2	3	26	45	45	—	—	—	—	—	—
I alt pr. 4/4	242	274	2 859	2 318	910	310	98	—	1 000	—	—
<i>S/L Hordafisk</i>											
Torsk	6	—	62	70	41	—	13	16	—	—	—
Skrei	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hyse	1	—	10	11	7	—	—	4	—	—	—
Sei	9	—	1 606	827	87	217	281	242	—	—	—
Brosme	—	—	1	5	3	—	—	1	—	—	—
Lange	1	—	9	17	—	—	14	3	—	—	—
Blålange	0	—	0	1	1	—	—	0	—	—	—
Lyr	3	—	10	33	29	—	1	3	—	—	—
Hvitling	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Lysing	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Kveite	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Rødspette	0	—	—	1	1	—	—	—	—	—	—
Div. flyndrefisk	0	—	—	0	0	—	—	—	—	—	—
Steinbit	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Uer	0	—	0	0	—	—	0	—	—	—	—
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Breilabb	0	—	1	2	2	—	—	—	—	—	—
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Pigghå	0	—	7	24	24	—	—	—	—	—	—
Skate/rokke	—	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
Sjøkreps	0	—	0	0	0	—	—	—	—	—	—
Reke	0	—	2	16	16	—	—	—	—	—	—
Annet og uspesifisert	0	—	2	16	16	—	—	—	—	—	—
I alt pr. 28/3	21	—	1 709	1 018	223	218	309	269	—	—	—

Fisk brakt i land i tiden 29. mars 11. april 1982 i distriktene til følgende salgslag.

Fiskesort	Uke 1	Uke 2	I alt		Kvanta 1982 brukt til							
	29/3-11/4	5-11/4	pr.12/4 1981	pr.11/4 1982	Fersk	Frysing	Salling	Henging	Herme- tikk	Dyre- og fiskefor	Mel og olje	
	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	Tonn	
<i>Sogn og Fjordane Fiskesalslag</i>												
Torsk	190	—	1 645	798	235	25	398	140	—	—	—	
Skrei	—	—	—	250	50	—	150	50	—	—	—	
Hyse	15	—	136	133	86	25	—	22	—	—	—	
Sei	15	—	8 763	5 650	270	1 995	1 810	1 575	—	—	—	
Brosme	30	—	215	245	—	—	205	40	—	—	—	
Lange	45	—	157	155	—	—	155	—	—	—	—	
Blålange	—	—	—	26	—	—	26	—	—	—	—	
Lyr	2	—	56	40	40	—	—	—	—	—	—	
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Lysing	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	
Kveite	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Rødspette	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	
Div. flyndrefisk	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—	
Steinbit	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	
Uer	4	—	0	6	—	4	2	—	—	—	—	
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Breilabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Pigghå	5	—	119	69	69	—	—	—	—	—	—	
Skate/rokke	4	—	2	14	—	14	—	—	—	—	—	
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Krabbe	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hummer	—	—	0	—	—	—	—	—	—	—	—	
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Reke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Annet og uspesifisert	7	—	20	39	—	38	—	—	—	1	—	
I alt pr.	316	—	11 118	7 424	749	2 101	2 746	1 827	—	1	—	
<i>Sunnmøre og Romsdals Fiskesalslag</i>												
Torsk	—	600	8 470	7 870	840	50	6 420	510	50	—	—	
Skrei	940	—	—	940	—	—	740	200	—	—	—	
Hyse	80	20	930	920	340	350	60	170	—	—	—	
Sei	775	1 350	13 930	15 125	2 050	850	6 175	6 050	—	—	—	
Brosme	420	200	1 350	1 180	—	—	420	760	—	—	—	
Lange	250	200	700	720	270	—	450	—	—	—	—	
Blålange	20	—	50	70	—	—	70	—	—	—	—	
Lyr	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hvitting	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Lysing	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Kveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Blåkveite	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Rødspette	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Div. flyndrefisk	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Steinbit	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Uer	—	—	20	—	—	—	—	—	—	—	—	
Rognkjeks	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Breilabb	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Makrellstørje	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Brugde	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Pigghå	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Skate/rokke	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Ål	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Akkar	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Krabbe	—	—	10	—	—	—	—	—	—	—	—	
Hummer	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Sjøkreps	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
Reke	—	—	310	325	—	325	—	—	—	—	—	
Annet og uspesifisert	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	
I alt	2 485	2 370	25 770	27 150	3 500	1 575	14 335	7 690	50	—	—	

Utførsel av viktige fisk- og fiskeprodukter januar 1982 fordelt på land

Etter Statistisk Sentralbyrås månedsoppgave

Vare og land	Jan. – Tonn	Vare og land	Jan. – Tonn	Vare og land	Jan. – Tonn
<i>Fersk og fryst sild og brisling</i>		<i>Saltet fisk ellers</i>		<i>Fisk, tilberedt eller kon- servert, herunder kaviar og kaviaretterlign. i luft- tett lukte kar</i>	
Danmark	782	Finland	—	Finland	12
Nederland	46	Sverige	24	Sverige	50
Storbrit. og N.-Irland	20	Frankrike	124	Belgia, Luxembourg	69
Vest-Tyskland	210	Hellas	23	Storbrit. og N.-Irland	48
Andre land	51	Italia	298	Vest-Tyskland	9
<i>I alt</i>	1 109	Spania	22	Benin	—
		Vest-Tyskland	—	Den arabiske rep. Egypt ..	117
		Andre land	13	Mali	—
		<i>I alt</i>	503	Mozambique	—
<i>Fersk fisk ellers</i>				Sudan	—
Danmark	610	<i>Tørrfisk</i>		Sør-Afrika	43
Sverige	32	Sverige	2	Hong Kong	—
Belgia, Luxembourg	44	Italia	165	Japan	4
Frankrike	298	Vest-Tyskland	4	Canada	2
Nederland	4	Storbrit. og N.-Irland	3	U.S.A.	329
Spania	19	Kamerun	32	Austral-Sambandet	16
Storbrit. og N.-Irland	125	Namibia	—	New Zealand	7
Sveits	18	Niger	—	Andre land	362
Vest-Tyskland	633	Nigeria	238	<i>I alt</i>	1 067
Andre land	41	U.S.A.	—		
<i>I alt</i>	1 825	Andre land	28		
		<i>I alt</i>	469	<i>Krepsdyr og bløtdyr til- beredt eller konservert ikke i lufttett lukte kar</i>	
<i>Fryst fisk ellers</i>		<i>Klippfisk</i>		Danmark	42
<i>unntatt fileter</i>		Belgia, Luxembourg	15	Finland	—
Danmark	3	Frankrike	393	Sverige	174
Færøyaner	—	Italia	86	Storbrit. og N.-Irland	120
Finland	52	Nederland	12	Vest-Tyskland	56
Sverige	21	Portugal	152	Canada	19
Belgia, Luxembourg	3	Spania	65	U.S.A.	28
Frankrike	28	Vest-Tyskland	46	Andre land	27
Storbrit. og N.-Irland	268	Algerie	—	<i>I alt</i>	466
Sveits	3	Angola	26		
Vest-Tyskland	212	Kongo, Brazzaville	291	<i>Mjøl og pulver av fisk, krepsdyr eller bløtdyr</i>	
Niger	—	Zaire	8	Danmark	350
Nigeria	1 090	Sør-Afrika	20	Finland	3 467
Israel	144	Domingo-Republikken	46	Sverige	5 883
Japan	—	Franske Antiller	161	Belgia, Luxembourg	—
U.S.A.	2	Jamaica	271	Frankrike	1 500
Andre land	1 251	Mexico	—	Hellas	850
<i>I alt</i>	3 078	Nederlandske Antiller	1	Irland	—
		Panama med kanasonen	8	Italia	260
<i>Fryste fileter av fisk, unntatt sild</i>		U.S.A.	24	Jugoslavia	—
Danmark	0	Argentina	180	Nederland	—
Finland	542	Brasil	727	Storbrit. og N.-Irland	—
Sverige	455	Venezuela	5	Sveits	—
Frankrike	75	Andre land	64	Tsjekkoslovakia	—
Italia	111	<i>I alt</i>	2 600	Vest-Tyskland	77
Storbrit. og N.-Irland	1 801	<i>Krepsdyr og bløtdyr ikke hermetiske</i>		Ungarn	1 000
Sveits	26	Danmark	10	Israel	—
Tsjekkoslovakia	—	Island	150	Andre land	97
Vest-Tyskland	529	Sverige	185	<i>I alt</i>	13 483
Østerrike	83	Frankrike	22		
U.S.A.	217	Spania	62		
Andre land	79	Storbrit. og N.-Irland	1		
<i>I alt</i>	3 917	Japan	32		
		Andre land	29		
<i>Saltet sild</i>		<i>I alt</i>	491		
<i>unntatt fileter</i>					
Danmark	13				
Finland	57				
Sverige	128				
Andre land	19				
<i>I alt</i>	216				

Utførsel av viktige fisk- og fiskeprodukter januar-februar 1982 fordelt på land

Etter Statistisk Sentralbyrås månedsoppgave

Vare og land	Febr. Tonn	Jan. - febr. Tonn	Vare og land	Febr. Tonn	Jan. - febr. Tonn	Vare og land	Febr. Tonn	Jan. - febr. Tonn
<i>Fersk og fryst sild og brisling</i>			<i>Saltet fisk ellers</i>			<i>Fisk, tilberedt eller konservert, herunder kaviar og kaviaretterlign. i lufttett lukte kar</i>		
Danmark	2	785	Finland	0	0	Finland	14	26
Nederland	20	66	Sverige	28	52	Sverige	2	52
Storbrit. og N.-Irland	—	20	Frankrike	95	218	Belgia, Luxembourg	102	171
Vest-Tyskland	111	321	Hellas	99	122	Storbrit. og N.-Irland	53	101
Andre land	7	58	Italia	352	650	Vest-Tyskland	6	15
<i>I alt</i>	<i>140</i>	<i>1 249</i>	Spania	86	108	Bennin	—	—
			Vest-Tyskland	191	191	Den Arabiske Rep. Egypt	—	117
			Andre land	32	44	Mali	—	—
			<i>I alt</i>	<i>882</i>	<i>1 385</i>	Mozambique	—	—
<i>Fersk fisk ellers</i>						Sudan	111	111
Danmark	364	974	<i>Tørrfisk</i>			Sør-Afrika	83	126
Sverige	45	77	Sverige	12	15	Hong Kong	10	10
Belgia, Luxembourg	43	87	Italia	200	365	Japan	52	56
Frankrike	272	570	Storbrit. og N.-Irland	1	4	Canada	0	2
Nederland	6	10	Kamerun	47	79	U.S.A.	347	676
Spania	30	49	Namibia	99	99	Austral-Sambandet	38	55
Storbrit. og N.-Irland	212	338	Niger	—	—	New Zealand	—	7
Sveits	26	45	Nigeria	407	645	Andre land	343	705
Vest-Tyskland	817	1 451	U.S.A.	1	1	<i>I alt</i>	<i>1 160</i>	<i>2 227</i>
Andre land	69	111	Andre land	22	51			
<i>I alt</i>	<i>1 885</i>	<i>3 710</i>	<i>I alt</i>	<i>790</i>	<i>1 258</i>			
						<i>Krepsdyr og bløtdyr tilberedt eller konservert ikke i lufttett lukte kar</i>		
<i>Fryst fisk ellers unntatt fileter</i>			<i>Klippfisk</i>			Danmark	16	58
Danmark	65	68	Belgia, Luxembourg	11	26	Finland	18	18
Færøyane	—	—	Frankrike	405	798	Sverige	233	410
Finland	101	154	Italia	155	241	Storbrit. og N.-Irland	244	364
Sverige	37	59	Nederland	19	31	Vest-Tyskland	27	85
Belgia, Luxembourg	15	18	Portugal	195	348	Canada	10	28
Frankrike	6	34	Spania	136	200	U.S.A.	—	28
Storbrit. og N.-Irland	521	789	Vest-Tyskland	58	104	Andre land	35	64
Sveits	36	39	Alegerie	—	—	<i>I alt</i>	<i>582</i>	<i>1 054</i>
Vest-Tyskland	429	641	Angola	36	62			
Niger	—	—	Kongo, Brazzaville	291	582	<i>Mjøl og pulver av fisk, krepsdyr eller bløtdyr</i>		
Nigeria	1 465	2 555	Zaire	13	20	Danmark	300	650
Israel	—	144	Sør-Afrika	43	63	Finland	2 066	5 533
Japan	—	—	Domingo-Republikken	20	66	Sverige	6 182	12 064
U.S.A.	172	174	Franske Antiller	136	298	Belgia, Luxembourg	—	—
Andre land	10	1 260	Jamaica	323	594	Frankrike	1 300	2 800
<i>I alt</i>	<i>2 856</i>	<i>5 934</i>	Mexico	—	—	Hellas	—	850
			Nederlandske Antiller	30	31	Irland	—	—
<i>Fryste fileter av fisk, unntatt sild</i>			Panama med kansonen	201	208	Italia	—	260
Danmark	11	11	U.S.A.	18	42	Jugoslavia	—	—
Finland	575	1 116	Argentina	351	531	Nederland	25	25
Sverige	517	971	Brasil	4 793	5 520	Storbrit. og N.-Irland	1 873	1 873
Frankrike	327	402	Venezuela	167	172	Sveits	750	750
Italia	86	197	Andre land	138	202	Tsjekkoslovakia	—	—
Storbrit. og N.-Irland	1 681	3 483	<i>I alt</i>	<i>7 539</i>	<i>10 139</i>	Vest-Tyskland	—	77
Sveits	59	84				Ungarn	825	1 825
Tsjekkoslovakia	18	18	<i>Krepsdyr og bløtdyr ikke hermetiske</i>			Den Arabiske Rep. Egypt	—	—
Vest-Tyskland	72	601	Danmark	144	154	Israel	—	—
Østerrike	204	287	Island	—	150	Andre land	112	208
U.S.A.	2 006	2 224	Sverige	166	348	<i>I alt</i>	<i>13 432</i>	<i>26 915</i>
Andre land	99	178	Frankrike	1	23			
<i>I alt</i>	<i>5 654</i>	<i>9 571</i>	Spania	—	62			
			Storbrit. og N.-Irland	22	23			
<i>Saltet sild unntatt fileter</i>			Japan	36	68			
Danmark	110	123	Andre land	154	180			
Finland	30	87	<i>I alt</i>	<i>523</i>	<i>1 009</i>			
Sverige	494	622						
Andre land	18	37						
<i>I alt</i>	<i>653</i>	<i>869</i>						

Fiskets Gang

UTGITT AV FISKERIDIREKTØREN

Postboks 185/186

5001 BERGEN

TELEFON (05) 23 03 00

Fiskets Gang er det eneste offisielle blad for norsk fiskerinæring, og blir utgitt hver 14. dag.

I Fiskets Gang vil en finne variert stoff om norske fiskerier, reportasjer og intervju, detaljert statistikk over ilandbrakte fiskekvanta og eksport av fiskeprodukter.

Fiskets Gang inneholder alle nye lover og bestemmelser i forbindelse med norske fiskerier, meldinger fra Fiskeridirektøren og andre meldinger av interesse i forbindelse med fisket.

Rapporter fra Fiskeridirektoratets havforskningsinstitutt om utviklingen av fiskebestandene og resultater fra forsøksfiske finnes også i Fiskets Gang.

I spalten «Fiskerinytt fra utlandet» presenteres fiskerinyheter fra hele verden.

Abonnementsprisen på Fiskets Gang er kr. 100,— pr. år for de skandinaviske land og kr. 125,— for andre land, med tillegg for luftpost.

Fiskerifagstudenter kr. 60,—.

TIL FISKETS GANG, Fiskeridirektoratet, Postboks 185/186, 5001 Bergen

Jeg ønsker å abonnere på FISKETS GANG:

Navn:

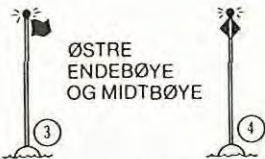
Adresse:

Merking av fiske- redskap

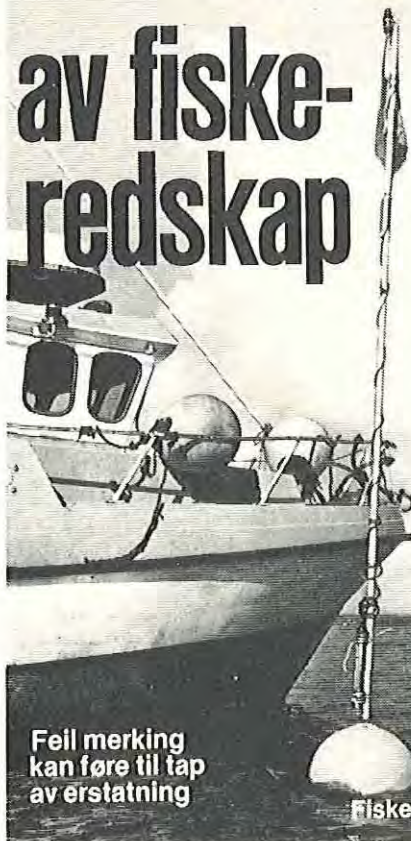
Kjøp kun merke-
utstyr som er påstemplet
godkjent av
Fiskeridirektøren

- 1: 2 lys og 2 flagg eller
2: 2 lys og 1 flagg
og 1 radarreflektor.

- 3: 1 lys og 1 flagg eller
4: 1 lys og 1 radarreflektor.

Etter de nye reglene skal lys være av gul farge. Blinklys skal gi mellom 20 og 25 blink pr. minutt. Det er ingen bestemmelser om farge på blåser og flagg. Etter solnedgang skal det merkes med lys. Stangas høyde skal være minst 2 meter. Det nye merkeutstyret tas i bruk gradvis slik at det etter 1. januar 1984 bare er i bruk utstyr godkjent etter de nye krav. Forskriftsmessig merking er nødvendig for å forebygge tap av fiskeredskaper og fangst. Brudd på merkeregulene kan føre til anmeldelse til politiet og tap av retten til erstatning for redskapstapet. **Det betales ikke forskottserstatning dersom redskapene ikke var forskriftsmessig merket.** Kystvakten vil kontrollere at merkeregulene overholdes. De nye merkeregulene får du ved henvendelse til: Fiskeridirektoratet, Informasjonskontoret, Postboks 185, 5001 Bergen.

Fiskeridirektoratet/Statens informasjonstjeneste

JOSTEIN RØTTINGEN

HAVE.

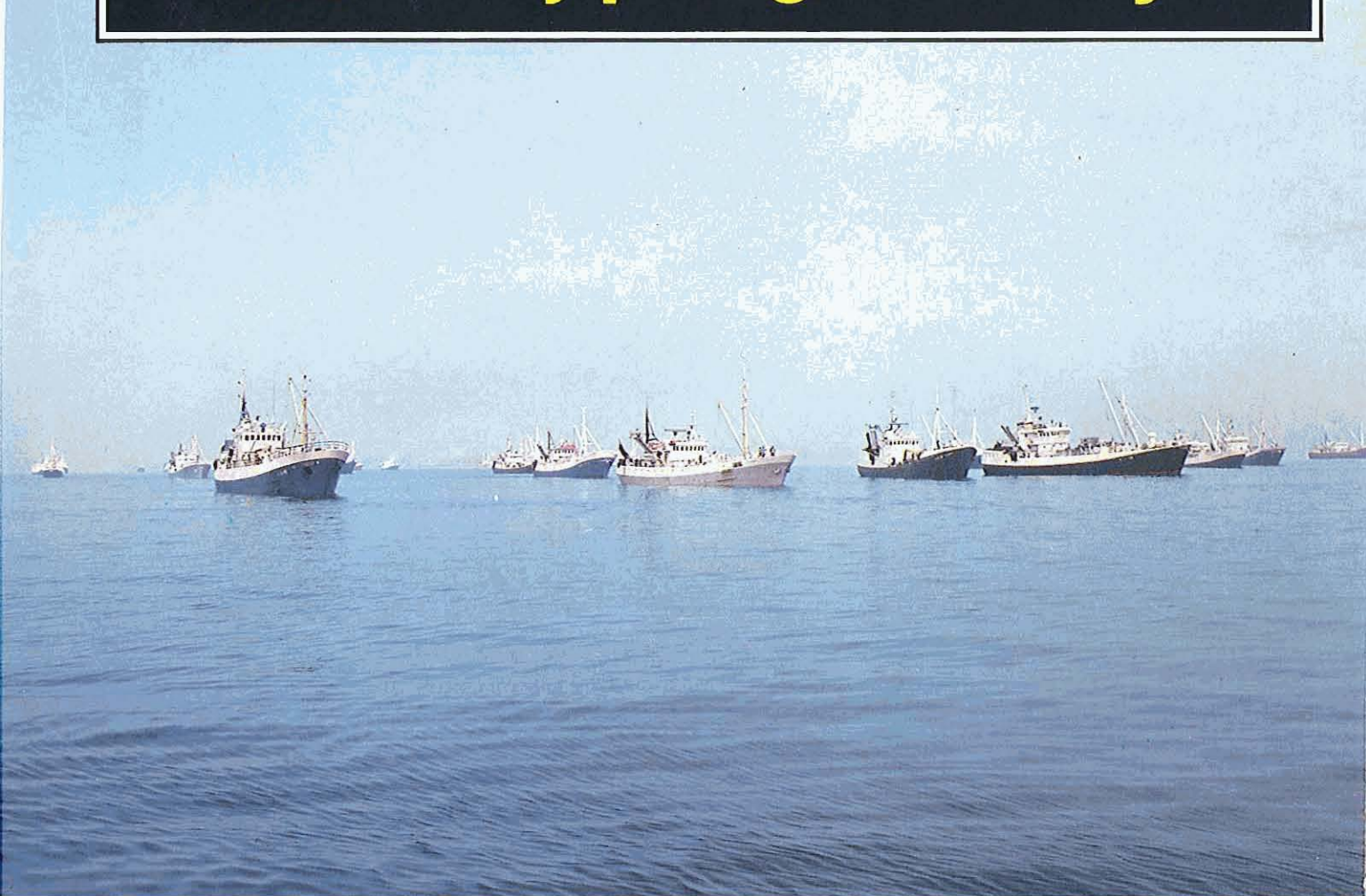
Prioritert blad

Returadresse: Fiskets Gang

Fiskeridirektoratet

Postboks 185, 5001 Bergen

Denne annonse er kun beregnet på deg som skal kjøpe/selge fiskefartøy

Hvis du mener at det trengs erfaring ved kjøp og salg av fartøyer, kan du lese videre. Vi har nemlig den erfaring som trengs. Vårt kontaktnett i inn- og utland er stort, og likeledes vår kjennskap til fiskeripolitikk og konsesjonsordninger. Vi tar oss av kontraktforhandlinger, med alt det innebærer av nødvendige dokumenter. I tillegg har vi god kontakt med finansieringsinstitusjoner, såvel på bank- som

på forsikringssiden, og utarbeider gjerne driftskalkyler, finansieringssøknader etc.

I det hele tatt, så gjør vi mer enn det som kan kreves av et meglerapparat. Med andre ord, det er mange gode grunner for å ta kontakt med oss neste gang du er i en kjøp/salg-situasjon.

Adr.: C. Sundtsgt. 7, 5000 Bergen.
Telegr.: Janso./Telex: 42 600 janso n. Telf. (05) 23 22 12,
23 22 13, 16 61 30. Priv. 16 62 40.

Adr.: Storgt. 24, boks 573 – 9001 Tromsø.
Tlgr.: Nomos. Telex: 64 269 nomos n. Tlf.: (083) 82 821/
84 040. Priv. 82 821.